

GENEZING DOOR HET KRUIS?

Is de genezing van het lichaam
in de verzoening op Golgotha inbegrepen?

Ds. H.G. Koekkoek

GENEZING DOOR HET KRUIS?

Is de genezing van het lichaam
in de verzoening op Golgotha inbegrepen?

Ds. H.G. Koekkoek

GENEZING DOOR HET KRUIS?

Is de genezing van het lichaam in de verzoening op Golgotha inbegrepen?

ds. H.G. Koekkoek

© 2013 Stichting Het Licht des Levens
Dr. Lovinklaan 3
2405 CM Alphen aan den Rijn

Niets van deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN: 978 90 70700 55 3

Inhoudsopgave

[GENEZING DOOR HET KRUIS?](#)

[Inhoudsopgave](#)

[Inhoud](#)

[Hoofdstuk 1](#)

[Ik, de Heer, ben het Die jullie geneest](#)

[Een opmerkelijke belofte](#)

[Enkele belangrijke opmerkingen vooraf:](#)

[Er blijkt niet altijd genezing te zijn, ook als deze gepredikt wordt](#)

[Enkele feiten over Exodus 15:26](#)

[Enkele vragen](#)

[Beperking in tijd en bestemming](#)

[En toch weer brood](#)

[Water uit de Rots](#)

[Alleen voor Israël?](#)

[Geestelijke diefstal van Israël](#)

[Egyptische plagen](#)

[Straf voor ongehoorzaamheid](#)

[Genezing is gekoppeld aan gehoorzaamheid van Israël](#)

[Er zijn meer krachten dan alleen genezingen](#)

[Heeft bidden geen zin meer?](#)

[Wat voor de christenen geldt](#)

[Hoofdstuk 2](#)

[Hij was het die onze ziekten droeg](#)

[De vraag](#)

[De boodschap van Jesaja](#)

[Het boek van Jesaja](#)

[Nog een voorbeeld: er wordt rijkdom beloofd](#)

[De lijdende Messias](#)

[Wie zijn de mensen over wie in Jesaja 53 geschreven wordt?](#)

[Over welke ziekten gaat het hier?](#)

[Een ander voorbeeld: Jesaja is in barensood](#)

[Nog een voorbeeld: blinde wachters op de muur](#)

[Een laatste voorbeeld: menstruerende vrouwen of melaatsen](#)

[Zonde als een ziekte](#)

[De 'ziekte' van de Here Jezus](#)

[Slechts één wond!](#)

[Het Nieuwe Testament bevestigt dit alles!](#)

[Een kleine bemoediging](#)

[Hoofdstuk 3](#)

[Zijn striemen brachten ons genezing](#)

[Ook Jesaja 53 zelf geeft uitleg](#)

[Verschil tussen Joodse volk en de Gemeente van de Here Jezus](#)

[Wie verrichtten wonderen in de Gemeente?](#)

[Ziekten religieus bekeken](#)

[Handelingen 2](#)

[Toch ook toegepast op ziekte](#)

[Samenvatting](#)

[Hoe zit het dan met...](#)

[Er komt een dag...](#)

[Dankbaarheid](#)

[De opstanding was een duidelijk bewijs!](#)

[Hoofdstuk 4](#)

[Artsen in de Bijbel](#)

[Troost](#)

[Hoofdstuk 5](#)

[Ziekenzalving in de Naam van de Heer](#)

[Wie zijn de oudsten?](#)

[Een rechtvaardige](#)

[Profeten en rechtvaardigen](#)

[Elia](#)

[Zonde](#)

[Geen 'heilige' olie](#)

[Conclusie](#)

[Doorn in het vlees](#)

[Koning David](#)

[Uitzonderingen](#)

[Bent u ook ziek?](#)

[Als een Vriend wil God je dragen](#)

[Na dezen zal ik het verstaan](#)

[Tekstverwijzingen](#)

[Andere boeken en brochures van ds. H.G. Koekkoek](#)

Inhoud

Introductie

Hoofdstuk 1

Ik, de Heer, ben het Die jullie geneest
Exodus 15:25,26

Hoofdstuk 2

Hij was het die onze ziekten droeg
Jesaja 53:4

Hoofdstuk 3

Zijn striemen brachten ons genezing
Jesaja 53:5

Hoofdstuk 4

Artsen in de Bijbel

Hoofdstuk 5

Ziekenzalving in de Naam van de Heer
Jacobus 5:14-16

Alle aangehaalde teksten zijn uit de NBV. Als er een andere vertaling gebruikt is, dan is dit erbij vermeld.

Ten behoeve van lezers die gewend zijn aan de NBG, is deze vertaling vaak – met ingesprongen tekst – onder de NBV geplaatst. Als voorbeeld 1 Petrus 2:25:

„Eens dwaalde u als schapen”

„Want gij waart dwalende als schapen”

Dit houdt in, dat de eerste aanhaling uit de NBV komt en de tweede aanhaling, een beetje ingesprongen, uit de NBG komt.

Inhoudsopgave

Introductie

In dit boek gaat het niet over de vraag of God mensen kan genezen en of God ook nog in onze tijd mensen kan genezen. Dit boek gaat niet over de macht van God en ook niet over de autoriteit van de Here Jezus. Het gezag van de Bijbel en de macht en de autoriteit van God en van de Here Jezus zijn uitgangspunt voor de schrijver.

Het gaat om een heel andere zaak. Het gaat over de vraag of wij erop kunnen rekenen dat God ook in onze tijd zieken geneest omdat dit in de Bijbel aan ons beloofd is. Het gaat over de vraag wat de verschillende teksten die over genezing spreken, bedoelen. Daarbij gaat het om teksten uit het Oude Testament en teksten uit het Nieuwe Testament.

In dit boek geeft de schrijver enkele bijzondere studies over deze teksten. In eenvoudige bewoordingen graaf hij met u in de Bijbel en doet u bijzondere ontdekkingen. Hij laat u zien wat de verschillende teksten over dit onderwerp betekenen. Hier krijgt u op zo'n manier uitleg over dit moeilijke maar boeiende onderwerp, dat u ziet, dat velen de Bijbelse teksten uit hun verband rukken. U leert echter de juiste betekenis ervan te verstaan.

[Inhoudsopgave](#)

Hoofdstuk 1

Ik, de Heer, ben het Die jullie geneest

Exodus 15:25,26

Wie ziek is, wil beter worden. Gezondheid is een groot goed. Niet voor niets vragen we vaak aan anderen: „Hoe gaat het met de gezondheid?” Veel zieken klampen zich vast aan allerlei artsen en alternatieve genezers. Juist ook onder christenen zijn ziekte en gezondheid belangrijke thema's. In de kerken bidden we voor onze zieken. Velen zoeken in de Bijbel ook naar antwoorden op vragen over ziekte, pijn en gezondheid. In een aantal gemeenten wordt of werd gepredikt, dat een christen niet ziek hoeft te zijn, omdat Jezus gisteren en heden dezelfde is, en Hij de grote Geneesheer is. Als je maar genoeg zou geloven, zou je zeker genezing vinden, ongeacht welke ziekte je ook had. Velen hebben zich in hun nood vastgeklampt aan dergelijke predikers en aan teksten in de Bijbel die lijken te beloven, dat iedere zieke door een wonder van God direct kan genezen. Deze predikers zeiden immers vaak: „Je moet je genezing claimen. Je hebt er recht op. God heeft het je beloofd.” Hadden en hebben deze predikers gelijk? Leert de Bijbel zelf dat God ons dit belooft?

Een opmerkelijke belofte

Eén van de eerste teksten die genoemd wordt als het gaat over de vraag of God mensen door middel van een wonder zal genezen is Exodus 15:25,26. Het volk Israël heeft kort hiervoor de bevrijding uit de slavernij van Egypte meegemaakt en is nu in de woestijn aangekomen. Hier gaat God hen als Zijn speciale volk aannemen

en zal Hij hun Zijn wetten en geboden geven. Hier gaf Hij hen ook een opmerkelijke belofte.

In Exodus 15:25-26 spreekt Mozes de woorden van de HEER:

*„Mozes riep de HEER aan, en de HEER wees hem op een stuk hout. Toen hij dat in het water gooide, werd het zoet. Daar in de woestijn gaf de HEER hun wetten en regels, en daar stelde hij hen op de proef. Hij zei: ‘Als jullie de woorden van de HEER, jullie God, ter harte nemen, als jullie doen wat goed is in zijn ogen en al zijn geboden en wetten gehoorzamen, zal ik jullie met geen van de kwalen treffen waarmee ik Egypte heb gestraft. **Ik, de HEER, ben het die jullie geneest.**’”*

*„En hij riep luide tot de HERE, en de HERE wees hem een stuk hout; hij wierp het in het water; toen werd het water zoet. Daar gaf Hij hun inzettingen en verordeningen en daar stelde Hij hen op de proef, terwijl Hij zei: Indien gij aandachtig luistert naar de stem van de HERE, uw God, en doet wat recht is in zijn ogen, en uw oor neigt tot zijn geboden en al zijn inzettingen onderhoudt, zal Ik u geen enkele van de kwalen opleggen, die Ik de Egyptenaren opgelegd heb; want **Ik, de HERE, ben uw Heelmeester.**”*

Deze tekst is de eerste tekst die over het algemeen op de genezing van het lichaam betrokken wordt, omdat hier het woord ‘Heelmeester’ (dat is: geneesheer, arts) gebruikt wordt (NBG51), een woord dat vaak gebruikt wordt voor de Here Jezus, als men zegt, dat Hij onze Heelmeester is. Meestal vergeet men beide verzen (:25,26) te lezen, ook al is het voor de aandachtige lezer haast onmogelijk om dit vers over te slaan.

Vers 26 geeft een duidelijke belofte: *„Als jullie de woorden van de HEER, jullie God, ter harte nemen,... zal ik jullie met geen van de kwalen treffen...”* Gehoorzaamheid wordt beloond!

In de praktijk blijkt deze belofte niet zo vervuld te worden, dat alle christenen genezing van het lichaam ontvangen. Betekent dit, dat God ontrouw is aan Zijn eigen Woord, of betekent deze tekst iets anders?

Wij weten toch allemaal van mensen die heel trouw aan Gods Woord geleefd hebben en heel nauwgezet de Here gevolgd zijn, en die toch door ziekten getroffen zijn? De grote Corrie ten Boom is toch ook ziek geworden? Billy Graham kon als gevolg van ziekte niet aanwezig zijn op “zijn eigen” congres in Amsterdam!

Enkele belangrijke opmerkingen vooraf:

Als wij studie maken van deze verzen, is het belangrijk om te weten met welke instelling wij de Bijbel – en dus ook deze verzen – bestuderen.

1. Ik geloof in de almacht van God. Ik geloof dat God – als Hij dit zou willen en dit in overeenstemming zou zijn met Zijn heiligheid – overal zieken zou kunnen genezen en allerlei wonderen zou kunnen doen. Als mensen door een wonder van God genezen worden van een ziekte, stemt mij dit tot grote vreugde.

In dit boek gaat het dus niet over de vraag of God in Zijn almacht mensen door een wonder kan genezen. Het gaat over de vraag of wij op grond van Jezus' sterven aan het kruis nu in onze tijd mogen rekenen op een wonder van God om ons genezing te schenken als wij ziek zijn. Anders gezegd: 'Kunnen wij tegen God zeggen dat Hij beloofd heeft ons, christenen, genezing te schenken als wij ziek zijn? Hoeven christenen dus niet ziek te zijn?' Dát is de vraag die wij stellen!

2. Ik geloof dat Jezus gisteren en heden dezelfde is (Hebreeën 13:8).
3. Ik geloof dat God door een wonder zelfs alle problemen in de wereld zou kunnen oplossen.
4. Ik constateer echter dat God in onze tijd niet door een wonder alle wereldproblemen oplost. Terwijl de Here Jezus tijdens Zijn leven op aarde door een wonder duizenden te eten gaf, doet God dit nu niet voor alle hongerlijdenden in de wereld.

Terwijl de Here Jezus alle zieken die hun vertrouwen in Hem stelden, onmiddellijk genas, doet Hij dit nu niet.

5. Ik lees in de Bijbel (onder andere Mattheüs 10:5-10) dat de Here Jezus Zijn genezingswonderen alleen voor het Joodse volk bestemd had en niet voor niet-Joden. Ik lees echter nergens in de Bijbel, dat deze regel van de Joden overgegaan is op de Gemeente van de Here Jezus.
6. Ik zie een belofte van God die gekoppeld is aan het komende Messiaanse vrederijk. In die tijd zullen de mensen de beschikking hebben over een goede gezondheid en als er iemand ziek is, zal hij snel genezen worden. Dan gebeurt het volgende: „Dan worden blinden de ogen geopend, de oren van doven worden ontsloten. Verlamden zullen springen als herten, de mond van stommen zal jubelen: waterstromen zullen de woestijn splijten, beken de dorre vlakte doorsnijden.” (Jesaja 35:5,6)

Wij leven nu echter niet in de tijd van het Messiaanse vrederijk, ook al zijn er christenen die menen dat zij wél in deze tijd verkeren. De wonderen van het Messiaanse

vrederijk ontbreken op dit moment, terwijl de Here Jezus ook niet vanuit Jeruzalem regeert.

7. Overal om mij heen zie ik mensen lijden; de één door lichamelijke kwalen, de ander door psychische kwalen. Ik voel grote bewogenheid voor al deze zieken en heb een enorm gevoel van medelijden als ik hen zie. Ik heb bewondering voor deze mensen als ik zie hoe ze vaak met enorme positieve instelling hun lijden dragen en vooral als gelovigen hun weg met de Heer gewoon verder gaan.
8. In een aantal gemeenten waar de persoon en het werk van de Heilige Geest grote aandacht krijgen – waar vaak veel meer aandacht is voor de Geest dan voor de Here Jezus, ook al zullen ze dat zelf niet graag erkennen – is ook grote aandacht voor allerlei geestesgaven, zoals het door een wonder genezen van zieken en het opwekken van doden.

Er blijkt niet altijd genezing te zijn, ook als deze gepredikt wordt

In een verhaal in een blad las ik van een charismatische vrouw wier zoon overleden was. Er stond letterlijk: „Er werd door vrienden gebeden dat hij uit de dood zou opstaan – maar dat gebeurde niet.”

Eén van de bekende genezingspredikers in ons land zegt, dat 85% van de zieken in zijn samenkomsten niet geneest. Een andere bekende genezingsprediker in ons land zegt, dat van de mensen die genezen er velen na enige tijd niet meer genezen zijn. Hoe kan dat? Hoe kan het dat velen die tijdens genezingsamenkomsten uit hun rolstoel opstonden, na enige tijd hun rolstoel weer nodig hadden? Hoe komt het dat mensen tijdelijke genezen waren en

daarna niet meer? Of... waren ze niet tijdelijk genezen, maar leken ze alleen maar genezen te zijn? Dit komt door een wonderlijk hormoon (uit de bijnier) in ons lichaam: adrenaline. Deze stof heeft God ons in ons lichaam gegeven.

Adrenaline komt in grote hoeveelheden vrij bij bijzondere emoties, dus bij grote opwinding, angst en stress, maar ook bij woede, kou, hitte, pijn en fysieke arbeid. U hebt u misschien weleens ernstig verwond of een ongeluk gehad en het deed geen pijn. Hoe kan dat? Dat deed de adrenaline op dat moment.

Onder hevige emotie, dus ook als iemand in een genezingsamenkomst op dat moment zijn of haar genezing verwacht en vooral wanneer de prediker hem of haar ook nog eens aanraakt, komt deze adrenaline vrij. Op zo'n moment stijgt de bloeddruk gaat het hart sneller kloppen. De zieke gaat sneller adem halen en kan het erg warm krijgen, alsof er elektrische stroom door je heen gaat. De meeste mensen kennen de adrenaline niet en ervaren dit – ze zijn immers in een religieuze bijeenkomst – alsof God hen op dat aanraakt. Op dat moment maakt de adrenaline een mens lichamelijk bijzonder sterk. Nu kan hij dingen doen, die hij daarvoor niet kon. Hij kan op het podium staan en zeggen dat hij genezen is. Zo voelt hij zich ook. Helaas... als de adrenaline in zijn lichaam uitgewerkt is, verdwijnt ook weer die bijzondere kracht en is hij weer net zoals hij daarvoor was.

Adrenaline is een levensreddende stof. Mensen die ernstig allergisch zijn voor een insectensteek of beet, bepaalde voedingsmiddelen (bijvoorbeeld pinda's of andere noten), of andere lichaamsvreemde stoffen, zoals bepaalde geneesmiddelen, kunnen van de arts een epipen krijgen. Dat is een injectiespuit gevuld met adrenaline. Als zij door een allergische reactie dreigen te sterven, kunnen zij zichzelf meteen een injectie toedienen. De adrenaline doet dan wonderen en het onmiddellijke gevaar is

geweken.

Aan een genezingsprediker werd eens de volgende vraag gesteld en via het Christelijk Informatie Platform gepubliceerd: „Er gebeuren vaak dingen die als een wonder worden gepresenteerd maar het achteraf niet blijken te zijn. Mensen voelen tijdens gebed geen pijn vanwege de adrenaline die vanwege spanning in hun lichaam vrij komt. Hoe denk jij daarover?”

De genezingsprediker antwoordde: „Het is zo dat mensen het vaak ontzettend spannend vinden dat er voor hen gebeden wordt. Zo spannend dat de adrenaline door de aderen stroomt. Dan kan het zijn dat als je vraagt na het gebed of iemand nog pijn heeft, die persoon zegt dat de pijn er niet meer is. Maar als dan na een paar uur blijkt dat de pijn toch niet weg is, dan moet je daar heel nuchter en eerlijk over zijn.”

Enkele feiten over Exodus 15:26

1. De Genezer die hier in Exodus 15:26 wordt genoemd is niet de Here Jezus, maar God de Vader. De Here Jezus is hier niet de „Heelmeester”. Dit wordt van God de Vader gezegd. Zij die de genezing aangeboden krijgen, zijn ook niet de christenen, maar de Israëlieten. Er waren nog geen christenen.
2. De „genezing” die aangeboden wordt is in feite niet een herstel van allerlei ziekten, maar juist het voorkómen van ziekten. Er is hier beslist geen sprake van eerst ziek worden en daarna genezing ontvangen!

Uw eigen huisarts heeft ook als taak om te zorgen voor genezing en herstel als u ziek bent, maar ook om te proberen

mogelijke ziekten te voorkomen! Niet voor niets krijgen kleine kinderen al bepaalde injecties om verschillende ziekten te voorkomen. Zo ook krijgen mensen die ernstig kunnen lijden aan griep, elk jaar een griepinjectie aangeboden, met als doel de griep te voorkomen. In Exodus 15:26 maakt God aan Israël bekend, dat Hij ook deze taak op Zich genomen heeft: het voorkomen van ziekten bij Zijn volk.

3. Het gaat hier niet om het voorkomen van gewone ziekten, maar om het voorkomen van de plagen waarmee de Egyptenaren geslagen zijn: „***Ik zal jullie met geen van de kwalen treffen waarmee Ik Egypte heb gestraft.***” Deze belofte geldt alleen als de Israëlieten zich trouw aan de geboden van de Here zullen houden. Doen zij dit niet, dan worden zij wel met de genoemde plagen gestraft.
4. De belofte uit Exodus 15:25,26 wordt voorafgegaan door een heel belangrijke voorwaarde: „Daar in de woestijn gaf de HEER hun wetten en regels, en daar stelde hij hen op de proef. Hij zei: Als jullie de woorden van de HEER, jullie God, ter harte nemen, als jullie doen wat goed is in zijn ogen en al zijn geboden en wetten gehoorzamen...”

Het gaat hier niet in de eerste plaats over genezing, het gaat hier in de eerste plaats om gehoorzaamheid. Velen willen deze tekst eenzijdig op genezing toepassen en vergeten, dat deze woorden door God zijn gesproken in verband met gehoorzaamheid van het volk aan God. Niet slechts ‘een beetje gehoorzaamheid’, niet slechts gehoorzaamheid aan een aantal geboden, maar absolute gehoorzaamheid aan alle geboden! Het uitgangspunt van deze tekst en van de uitleg van deze tekst is dus niet ziekte en genezing, maar gehoorzaamheid en gezondheid!

5. In deze tekst gaat het om een beproeving van Godswege. Dat is het eerste dat in deze tekst gezegd wordt: „Daar stelde Hij hen op de proef.” Het gaat over de vraag of het volk Israël de proef kan doorstaan. Hier in Exodus 15 werd het volk op de proef gesteld. Later tijdens de woestijnreis zouden ze vaker op de proef gesteld worden. Zouden ze dan trouw blijven aan de geboden van de Heer of zouden ze dan tegen Hem in opstand komen. Zouden ze op grond van hun gehoorzaamheid aan God een gezond leven hebben, of zouden ze vanwege ongehoorzaamheid met plagen gestraft worden?

In dit hoofdstuk zien we al de eerste beproeving. In Egypte had God gezorgd dat goed drinkwater veranderde in bloed – niet te drinken! In dit hoofdstuk – en verbonden aan de uitspraak van God als Heelmeester – veranderde God bitter water in drinkwater.

In deze verzen gaat het niet over ziekte en gezondheid in het gewone leven. Deze tekst staat los van de verzoening op Golgotha. Het heeft niets met het kruis te maken. Er wordt ook met geen woord naar de komende Verlosser verwezen! Er wordt met geen woord naar het kruis als voorwaarde verwezen.

Enkele vragen

Is dit een belofte die alleen voor de periode van de woestijnreis gold? Toen gebeurden er immers wonderen. Veertig jaar lang hadden zij brood uit de hemel en water uit de rots. Of is deze belofte ook bedoeld voor de Gemeente van Jezus Christus?

„Veertig jaar lang aten de Israëlieten manna, tot ze in bewoond gebied kwamen; ze aten manna tot ze de grens van Kanaän bereikten.” (Exodus 16:35)

„De Israëlieten nu hebben veertig jaar het manna gegeten, totdat zij kwamen in bewoond land; het manna hebben zij gegeten, totdat zij kwamen aan de grens van het land Kanaän.”

Dit is een groot wonder dat God voor Zijn volk deed, maar het duurde slechts 40 jaar. Het was wél een belofte van God: Ik zal voor jullie brood uit de hemel laten regenen. Maar op een gegeven moment hadden ze geen manna meer nodig, want ze konden de opbrengst van het land Kanaän eten. Toen stopte de toezegging van brood uit de hemel; ze kregen geen manna meer. Vanaf die tijd moesten ze zelf voor hun voedsel en water zorgen. Ze moesten nu zelf het land bewerken. Was God nu ineens veranderd? Nee, God was nog steeds dezelfde. Maar de situatie van het volk was veranderd. Nu was er geen bovennatuurlijke bescherming meer voor het volk. Er werden weer mensen ziek, er kwam weer hongersnood, hun kleren en schoenen versleten weer. Toch was God nog steeds dezelfde!

Hier hebben wij een belangrijke les. Als je de Bijbel bestudeert, ontdek je, dat je niet kunt zeggen, dat God – omdat Hij in alle tijden dezelfde is – in de ene tijd voor de ene mens het zelfde moet doen als in een andere tijd voor een ander mens! Dit is een absoluut onbijbelse leer.

Beperking in tijd en bestemming

„U hébt zijn macht leren kennen: hij liet u honger lijden en gaf u toen manna te eten, voedsel dat u nooit eerder had gezien en uw voorouders evenmin. Zo maakte hij u duidelijk dat een mens niet leeft van brood alleen, maar van alles wat de mond van de HEER voortbrengt.” (Deuteronomium 8:3)

„Ja, Hij verootmoedigde u, deed u honger lijden en gaf u het manna te eten, dat gij niet kendet en dat ook uw vaders niet gekend hadden, om u te doen weten, dat de mens niet alleen van brood leeft, maar dat de mens leeft van alles wat uit de mond des HEREN uitgaat.”

Het brood uit de hemel was dus zeer beperkt in tijd (slechts 40 jaar) en bestemming (alleen het volk Israël). Na afloop van deze 40 jaar zou er geen manna meer komen. Mensen die niet tot het volk Israël behoorden, kregen geen manna.

„Er kwam die dag geen manna meer; de Israëlieten kregen vanaf toen nooit meer manna. Ze aten dat jaar van de opbrengst van de akkers van Kanaän.” (Jozua 5:12)

„En het manna hield op, daags nadat zij van de opbrengst van het land hadden gegeten. Dus hadden de Israëlieten geen manna meer, maar zij aten dat jaar van wat het land Kanaän opleverde.”

En toch weer brood

Later noemt de Here Jezus zijn lichaam *het levende brood dat uit de hemel is neergedaald*. Hij verbreekt de beperking in de tijd (niet 40 jaar, maar eeuwig) en de bestemming (niet alleen het volk Israël, maar de hele wereld):

„Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald; wanneer iemand dit brood eet zal hij eeuwig leven. En het brood dat ik zal geven voor het leven van de wereld, is mijn lichaam.” (Johannes

6:51)

„Ik ben het levende brood, dat uit de hemel nedergedaald is. Indien iemand van dit brood eet, hij zal in eeuwigheid leven; en het brood, dat Ik geven zal, is mijn vlees, voor het leven der wereld.”

Johannes spreekt in zijn toekomstvisioen in Openbaring 2:17 van het *verborgen manna* voor degenen die overwinnen:

“Wie overwint zal ik van het verborgen manna geven...”

„Wie overwint, hem zal Ik geven van het verborgen manna...”

Water uit de Rots

„Ik zal je opwachten op de rots bij de Horeb. Als je op de rots slaat, zal er water uit stromen, zodat het volk te drinken heeft.’ Mozes deed dit, in het bijzijn van de oudsten van Israël.” (Exodus 17:6)

„Zie, Ik zal daar vóór u op de rots bij Horeb staan; dan zult gij op de rots slaan en daaruit zal water te voorschijn komen, zodat het volk kan drinken. En Mozes deed alzo voor de ogen van de oudsten van Israël.”

„Neem de staf en roep met je broer Aäron de Israëlieten bijeen. In hun bijzijn moeten jullie de rots daar bevelen water te geven. Jullie zullen water voor hen uit de rots laten komen, en mensen en vee te drinken geven.” (Numeri 20:8)

„Neem de staf en laat de vergadering samenkomen, gij en uw broeder Aäron; spreek dan in hun tegenwoordigheid tot de rots, dan zal zij haar water geven; gij zult voor hen water uit de rots te voorschijn doen komen en de vergadering en hun vee drenken.”

„... die u veilig door die grote, verschrikkelijke woestijn leidde, dat dorre land waar geen water te vinden is en waar giftige slangen en

schorpioenen huizen; die voor u water liet ontspringen uit de steenharde rots...” (Deuteronomium 8:15)

„... die u deed gaan door de grote en vreselijke woestijn, met vurige slangen en schorpioenen en dorstig land zonder water; die uit de harde rots voor u water te voorschijn deed komen...”

God beloofde Zijn volk water te drinken te geven. Ze hoefden geen putten te graven, het water kwam zomaar uit de rots, genoeg voor het hele volk en al het vee, om te drinken, om te baden, water in overvloed. De apostel Paulus vermeldt een grote bijzonderheid over deze rots:

„... en dronken allemaal dezelfde geestelijke drank. Ze dronken uit de geestelijke rots die hen volgde – en die rots was Christus.” (1 Corinthe 10:4)

„... en allen dezelfde geestelijke drank dronken, want zij dronken uit een geestelijke rots, welke met hen medeging, en die rots was de Christus.”

Niet alleen het beeld van het brood, manna, wordt door de Here Jezus op zichzelf toegepast, maar ook het beeld van het water, het water des levens, dat is: het water dat eeuwig leven geeft, betreft Hij op zichzelf. Nota bene tegen een Samaritaanse vrouw zegt Jezus:

„Het water dat ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.”

(Johannes 4:14)

„... maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven.”

Na verloop van 40 jaar waren de schoenen en de kleding van de

Israëlieten niet versleten:

„Veertig jaar lang heeft hij u door de woestijn geleid en in al die tijd raakten uw kleren en uw sandalen niet versleten...”

(Deuteronomium 29:4)

„Veertig jaar liet Ik u door de woestijn trekken; de klederen die gij droegt, zijn niet versleten evenmin als de schoenen aan uw voeten.”

(Deuteronomium 29:5)

Er was geen oponthoud omdat mensen ziek waren en niet mee konden komen. God zorgde op een bijzondere wijze voor Zijn volk. Allen konden altijd mee en niemand hoefde vanwege ziekte achter te blijven. De woestijnreis was een tijd van grote en bijzondere wonderen. Toen was God de Heelmeester van Zijn volk. Later, toen ze eenmaal in het land woonden, kwamen er onder hen weer ziekten (en droogte en hongersnood) voor. Ze hadden in die tijd zelfs al artsen. Er is nooit een profeet geweest, die de mensen namens God op een bijzondere wijze genezing van hun ziekten aanbood. Wel was er een enkele keer een profeet die iemand uit de dood opwekte, maar dat was een uitzonderingssituatie in de geschiedenis van het volk Israël. Was God dan veranderd? Was God niet dezelfde gebleven? Hij was nog zeker dezelfde, maar de tijd en de omstandigheden waren veranderd.

Opmerkelijk is het, dat als de Israëlieten ontrouw waren aan God en Zijn Woord er ook plagen kwamen, die je kunt vergelijken met de plagen van Egypte. Denk hierbij aan de straffen van God tijdens de woestijnreis.

Alleen voor Israël?

Is dit een belofte die alleen het volk Israël geldt, of geldt deze

belofte ook de leden van de Gemeente van Jezus Christus?

Hoewel wij duidelijk zien, dat de vervulling van deze beloften tijdens de woestijnreis heeft plaatsgevonden, zien wij nergens anders in de Bijbel – ook niet in het Nieuwe Testament – dat deze woorden op dezelfde wijze van toepassing zouden zijn op de Gemeente van Jezus Christus. De belofte was aan Israël gegeven en is aan Israël in vervulling gegaan.

In de tijd waarin God deze belofte deed, was er nog geen sprake van de aanwezigheid van de Gemeente van Jezus Christus, terwijl er ook geen duidelijke beloften waren, dat deze Gemeente ooit zou ontstaan. In het Oude Testament wordt – zoals het Nieuwe Testament bevestigt – gezwegen over de Gemeente van Jezus Christus, die zal bestaan uit Joden die in de Here Jezus geloven en heidenen die dat ook doen.

Zie hiervoor 1 Petrus 1:10-12:

„Wat die redding inhoudt, trachtten de profeten te achterhalen toen ze profeteerden over de genade die u ten deel zou vallen. Zij probeerden vast te stellen op welke tijd en op welke omstandigheden Christus' Geest, die in hen werkzaam was, doelde toen deze hun zei dat Christus zou lijden en daarna in Gods luister zou delen. Er werd hun geopenbaard dat deze boodschap niet voor henzelf bestemd was maar voor u, en nu is deze boodschap u verkondigd door hen die u het evangelie hebben gebracht, gedreven door de heilige Geest die vanuit de hemel werd gezonden. Het zijn geheimen waarin zelfs engelen graag zouden doordringen.”

„Naar deze zaligheid hebben gezocht en gevorst de profeten, die van de voor u bestemde genade geprofeteerd hebben, terwijl zij naspeurden, op welke of hoedanige tijd de Geest van Christus in hen doelde, toen Hij vooraf getuigenis gaf van al het lijden, dat over Christus zou komen, en van al de heerlijkheid daarna. Hun werd geopenbaard, dat zij niet

zichzelf, maar u dienden met die dingen, welke u thans verkondigd zijn bij monde van hen, die door de heilige Geest, die van de hemel gezond is, u het evangelie hebben gebracht, in welke dingen zelfs engelen begeren een blik te slaan.”

Geestelijke diefstal van Israël

In de loop der eeuwen heeft de kerk vele beloften die God aan Israël gegeven had, van Israël afgepakt en zichzelf toegeëigend. De kerk meende het geestelijk Israël te zijn en vond, dat de beloften die God aan Israël gegeven had, nu op de Gemeente overgegaan waren. In feite kwam dit voort uit een vorm van kerkelijk antisemitisme. Hoewel in onze tijd velen zich distantiëren van dit geestelijk antisemitisme, hebben zij zich in de praktijk van hun geloofsbeleving nog niet echt kunnen losmaken van deze ‘geestelijkIsraël’ leer. Terwijl men gelooft, dat de oordelen alleen op het volk Israël terecht zullen komen, meent men toch, dat de beloften ook voor de Gemeente zijn. Op die manier eigent men zich een aantal beloften en zegeningen toe, die natuurlijk het hart verblijden, maar die in feite aan Israël gegeven zijn.

Om een voorbeeld te geven: als Mattheüs 1:21 zegt, dat de Here Jezus gekomen is *om Zijn volk te bevrijden van hun zonden*, gaat het hier dan over ons of over het volk Israël? Wie de Bijbel eerlijk uitlegt, zal moeten erkennen, dat het hier niet over de Gemeente van Joden en heidenen gaat, maar dat het hier over het volk Israël gaat. Zo zullen wij ook van de woorden uit Exodus 15:26 moeten erkennen, dat zij niet tot de Gemeente gesproken zijn, maar uitsluitend tot het volk Israël.

Wij mogen ook niet over het hoofd zien, dat de Here Jezus Zich in Zijn prediking en met Zijn wonderen – dus ook de genezingen! – uitsluitend richtte tot het volk Israël. De Heer was niet gekomen om tot heidenen te prediken en Hij was niet gekomen om

heidene genezing van lichamelijke ziekten te schenken. Hij richtte Zich alleen tot het Joodse volk en schonk alleen genezing aan zieken uit Zijn eigen volk. De enige uitzondering – en uit de hele geschiedenis blijkt dat het om een uitzondering gaat! – was bij de Kananese vrouw! Zie Mattheüs 15:21-28, waar de Heer zijn eigen volk vergelijkt met kinderen en de heidense vrouw met honden. Dankzij haar grote geloof, schonk Hij haar dochter toch genezing.

Egyptische plagen

De strafaankondiging van ‘Egyptische plagen’ komen wij ook nergens tegen als een mogelijke strafaankondiging voor de Gemeente, maar wel als een mogelijke straf voor het volk Israël. In het volgende gedeelte uit het boek Deuteronomium gaat het over dezelfde kwalen (de Egyptische kwalen) als in Exodus 15:25,26.

„Als u niet zorgvuldig de wetten naleeft waarin ik u onderwezen heb en die in dit boek zijn opgetekend, en de glorievolle en ontzagwekkende naam van de HEER, uw God, de eerbied onthoudt die hem toekomt, zal hij u en uw nageslacht zeer zwaar straffen. Hij zal u treffen met ongehoorde plagen, waar geen einde aan komt, en met vreselijke, ongeneeslijke ziekten.

Hij zal opnieuw al die gevreesde kwalen uit Egypte op u afsturen en u ermee treffen. Maar ook de ziekten en plagen waarover dit wetboek zwijgt zal hij op u afsturen, tot er niemand meer over is. Al bent u eerst zo talrijk als de sterren aan de hemel, u zult maar met een handvol mensen overblijven, omdat u niet naar de HEER, uw God, hebt geluisterd.

En zoals de HEER er eerst vreugde in vond om u te zegenen en in aantal te doen toenemen, zo zal hij u dan met vreugde te gronde

richten en uitroeien. U zult worden weggerukt uit het land dat u in bezit zult nemen, want de HEER zal u uiteenjagen en onder alle volken verstrooien, tot in de verste uithoeken van de aarde. Daar zult u andere goden vereren, goden die u nog niet kende en ook uw voorouders niet, goden van hout en van steen. Denk niet dat u bij die volken op adem kunt komen of een plek krijgt om te rusten. De HEER zal u daar in angst laten leven en u, met doffe ogen, een kwijnend bestaan laten leiden. U zult er voortdurend op uw hoede moeten zijn, want u zult uw leven niet zeker zijn en dag en nacht het ergste vrezen.

's Morgens zegt u: „Ach, was het maar avond,” en 's avonds verzucht u: „Was het maar ochtend.” Zo groot zal dan de angst zijn waarin u verkeert, zo bedreigend is het wat u ziet. De HEER zal u in schepen terugsturen naar Egypte, ook al had ik gezegd dat u nooit meer daarheen zou teruggaan. En hoewel u zichzelf daar aan uw vijanden te koop aanbiedt als slaven en slavinnen, is er niemand die u wil kopen.” (Deuteronomium 28:58-68)

„Indien gij niet naarstig onderhoudt al de woorden der wet, die in dit boek geschreven zijn, en gij niet deze heerlijke, geduchte Naam, de HERE, uw God, vreest, dan zal de HERE u en uw nageslacht ongemeen zwaar tuchtigen met felle, aanhoudende slagen en boze, aanhoudende ziekten. Hij zal alle kwalen van Egypte, waarvoor gij bevreesd zijt, weer over u brengen, zodat zij aan u kleven. Ook allerlei ziekten en slagen, die in het boek van deze wet niet beschreven zijn, zal de HERE over u doen komen, totdat gij verdelgd zijt. Met weinigen zult gij overblijven, terwijl gij talrijk geweest zijt als de sterren des hemels – omdat gij niet geluisterd hebt naar de stem van de HERE, uw God. Zoals de Here er behagen in had om u wèl te doen en u talrijk te maken, zo zal de HERE er behagen in hebben om u te gronde te richten en te verdelgen; en gij zult weggerukt worden uit het land, dat gij in bezit gaat nemen. De HERE zal u verstrooien onder alle natiën van het ene einde der aarde tot het andere; aldaar zult gij andere goden dienen, die noch gij noch uw vaders gekend hebben: hout en steen. Gij zult onder die volken geen rust vinden noch een rustplaats voor uw voetzool; de HERE zal u daar een bevend hart geven, ogen vol heimwee en een kwijnende ziel. Zonder ophouden zal uw leven in gevaar verkeren; des nachts en des daags zult gij opschrikken en van uw leven niet zeker zijn.

Des morgens zult gij zeggen: Was het maar avond; en des avonds: Was het maar morgen – vanwege de vrees, die uw hart vervult, en vanwege het schouwspel, dat uw ogen zien. De HERE zal u op schepen naar Egypte terugbrengen langs de weg, waarvan Ik u gezegd had: Gij zult die nooit weerzien; gij zult daar aan uw vijanden als slaven en slavinnen te koop aangeboden worden, maar er zal geen koper zijn.”

Uit bovenstaande tekst blijkt, dat God de Egyptische kwalen over de Israëlieten zal laten komen als een straf voor hun ontrouw en afdwalen van het Woord van God. Het gaat dus niet om gewone ziekten en de genezing daarvan. Het gaat om ziekten die de Israëlieten als straf opgelegd zullen worden en die zij in de ballingschap, in de diaspora, zullen ervaren. De woorden van Exodus 15:26 hebben dus een duidelijke boodschap voor het Joodse volk en voor hen alleen. God belooft hier, dat Hij de Heelmeester van het volk Israël zal zijn, degene die hen geneest. Wie deze woorden op de Gemeente toepast, gaat niet naar de geest van de Bijbel met de Bijbel om.

Straf voor ongehoorzaamheid

In de toespraak van Mozes wijst hij er ook op, dat als het volk Israël niet gehoorzaam zal zijn aan God, dat de Heer hen dan op een vreselijke manier zal straffen. Dan zal Hij niet hun Heelmeester zijn, maar dan zal Hij hen juist kastijden met de Egyptische plagen:

„De HEER zal u treffen met zweren als Egypte destijds, met builen, uitslag en schurft, met ongeneeslijke ziekten. De HEER zal u treffen met krankzinnigheid, blindheid en verstandsverbijstering. De HEER zal u treffen met vreselijke, ongeneeslijke zweren aan knieën en dijen, die u ten slotte van voetzool tot kruin bedekken.”

(Deuteronomium 28:27,28,35)

„De HERE zal u slaan met Egyptische zweren, met builen, uitslag en

schurft, waarvan gij niet kunt genezen. De HERE zal u slaan met waanzin, verblindende en verstandsverbijstering. De HERE zal u slaan met boze zweren aan de knieën en aan de dijnen, waarvan gij niet kunt genezen; van uw voetzool af tot uw schedel toe.”

Genezing is gekoppeld aan gehoorzaamheid van Israël

Het boek Deuteronomium geeft ons een lange toespraak van Mozes die hij gehouden heeft kort voordat hij zou sterven. In deze toespraak verwijst hij naar veel gebeurtenissen die al in de voorgaande Bijbelboeken beschreven waren. Zo komt hij in Deuteronomium 28 ook terug op de belofte van God om het volk Israël gezondheid en welvaart te schenken. Hij verduidelijkt deze belofte van God en laat zien, dat hij gekoppeld is aan Israëls gehoorzaamheid. Zo lang Israël echter ongehoorzaam is ontvangt het deze zegen niet. Wij zagen hiervoor al uit Deuteronomium 28:58-68, dat als Israël niet trouw zo zijn aan God, de Heer hen zwaar zou straffen.

Helaas moet geconstateerd worden, dat zoals de christenen niet echt aan God gehoorzaam zijn, het Joodse volk in zijn geheel tot op heden dit ook niet is. De profeten maken duidelijk dat deze volkomen gehoorzaamheid van Israël aan God pas in het Messiaanse vreedrijk gevonden zal worden. In die tijd zal God zegeningen aan Israël schenken zoals Hij nooit gedaan heeft in andere tijden. In de tijd van Israëls toekomstige gehoorzaamheid aan Gods opdrachten zal er een onvoorstelbare zegen over Israël komen. Dit blijkt ook uit hetzelfde hoofdstuk in Deuteronomium:

„Mozes sprak: ‘Als u de HEER, uw God, gehoorzaam bent en al zijn geboden, zoals ik ze u vandaag heb voorgehouden, zorgvuldig naleeft, zal hij u hoog boven alle andere volken op aarde verheffen. En omdat u hem gehoorzaamt, zullen u deze zegeningen toevallen:

Gezegend zult u zijn in de stad en gezegend op het land. Gezegend is de vrucht van uw schoot, de vrucht van uw land en de vrucht van uw vee: de dracht van uw runderen, schapen en geiten. Gezegend is de oogst die u binnenhaalt en het deeg dat u kneedt. Gezegend zult u zijn in uw komen en uw gaan. De HEER zal u de overwinning schenken op alle vijanden die u aanvallen: als één man zullen ze op u afkomen, maar naar alle kanten stuiven ze uiteen. De HEER zal zijn zegen laten rusten op uw voorraadschuren en op alle arbeid die u verricht. Hij zal u zegenen in het land dat hij u geeft. De HEER zal zijn plechtige belofte gestand doen en u tot een volk maken dat aan hem is gewijd; u leeft immers de geboden van de HEER, uw God, na en volgt de weg die hij wijst. Alle andere volken zullen opmerken dat u de HEER toebehoort, en ze zullen hoog tegen u opzien. De HEER zal u ruim bedelen met kinderen en ook uw vee en uw akkers overvloedig zegenen, wanneer u straks het land bewoont dat de HEER u zal geven, zoals hij uw voorouders onder ede heeft beloofd. De HEER zal de rijk gevulde schatkamer van de hemel openen om uw akkers op de juiste tijd regen te geven. Hij zal uw arbeid op het land zo zegenen dat u aan veel volken leningen kunt verschaffen, zonder ooit zelf te hoeven lenen. De HEER zal u altijd de eerste plaats laten bekleden en nooit de laatste. U zult iedereen voorbijstreven en nooit achterop raken, als u de geboden van de HEER, uw God, gehoorzaamt en ze strikt naleeft. Wijk dan ook op geen enkele manier van de geboden af zoals ik ze u vandaag heb voorgehouden, door achter andere goden aan te lopen en die te vereren.” (Deuteronomium 28:1-14)

„Indien gij dan aandachtig luistert naar de stem van de HERE, uw God, en al zijn geboden, die ik u heden opleg, naarstig onderhoudt, dan zal de HERE, uw God, u verheffen boven alle volken der aarde. De volgende zegeningen zullen alle over u komen en uw deel worden, indien gij luistert naar de stem van de HERE, uw God: Gezegend zult gij zijn in de stad en gezegend op het veld. Gezegend zal zijn de vrucht van uw schoot, de vrucht van uw bodem en de vrucht van uw vee: de worp van uw runderen en de dracht van uw kleinvee. Gezegend zullen zijn uw mand en uw baktrog. Gezegend zult gij zijn bij uw ingang en gezegend zult gij zijn bij

uw uitgang. De HERE zal uw vijanden, die tegen u opstaan, verslagen aan u overleveren. Langs een enkele weg zullen zij tegen u optrekken, maar langs zeven wegen voor u vluchten. De HERE zal over u de zegen gebieden in uw schuren en in alles wat gij onderneemt; Hij zal u zegenen in het land dat de HERE, uw God, u geven zal. De HERE zal u als zijn heilig volk bevestigen, zoals Hij u gezworen heeft, indien gij de geboden van de HERE, uw God, onderhoudt en in zijn wegen wandelt. Dan zullen alle volken der aarde zien, dat de naam des HEREN over u uitgeroepen is, en zij zullen voor u vrezen. Ook zal de HERE u overvloedig het goede schenken, in de vrucht van uw schoot, de vrucht van uw vee en de vrucht van uw bodem; in het land, waarvan de HERE aan uw vaderen gezworen heeft, dat Hij het u geven zou. De HERE zal zijn rijke schatkamer, de hemel, voor u openen om op zijn tijd de regen voor uw land te geven en al het werk uwer handen te zegenen, zodat gij aan vele volken zult uitlenen zonder zelf te leen te ontvangen. De HERE zal zijn rijke schatkamer, de hemel, voor u openen om op zijn tijd de regen voor uw land te geven en al het werk uwer handen te zegenen, zodat gij aan vele volken zult uitlenen zonder zelf te leen te ontvangen. De HERE zal u stellen tot een hoofd en niet tot een staart, gij zult enkel opgaan en niet neergaan, wanneer gij luistert naar de geboden van de HERE, uw God, die ik u heden opleg om die naarstig te onderhouden, en wanneer gij niet afwijkt van alle geboden, die ik u heden geef, noch naar rechts noch naar links, door het achterna lopen en dienen van andere goden.”

In dit gedeelte wordt duidelijk gemaakt dat de zegen van gezondheid, waarin de Here God de Heelmeester zal zijn, verbonden is aan bijzondere feiten:

1. Het gaat over Israël en niet over andere volken, ook niet over de Gemeente van Jezus Christus. De zegeningen die in dit gedeelte beloofd worden, zijn uitsluitend aan Israël toegezegd.
2. De voorwaarde om de beloofde zegeningen te ontvangen houdt in, dat Israël weer gaat luisteren naar de Heer – zoals Hij in Zijn Woord tot hen spreekt – en Israël gehoorzaam zal zijn aan **alle** geboden die God hun gegeven heeft. Dat betekent in de praktijk, dat ze gehoorzaam moeten zijn aan maar liefst 613 ge- en verboden!

3. Israël zal het belangrijkste volk op aarde worden. Dat betekent, dat in die tijd Israël belangrijker zal zijn dan de USA, Rusland, de EU of welk land dan ook!
4. Vóóordat dit moment aanbreekt zullen alle volken als één man tegen Israël ten strijde trekken met het doel Israël te onderwerpen en uit te schakelen. In deze strijd zal de Heer Israël ter zijde staan, zoals andere profetieën bevestigen, waarna Israël de legermachten van de gehele wereld zal verslaan! Het zal een onvoorstelbare nederlaag voor de gehele wereld worden als de verenigde legers van de gehele wereld worden verslagen door het leger van dat kleine landje Israël.
5. De Israëlieten zullen allen in het eigen land wonen. Daar, in hun eigen land, zal de Here God hun al Zijn beloofde zegeningen schenken. Zoals de Joden een groot aantal opdrachten van God niet kunnen uitvoeren, zo lang ze niet allemaal in het eigen land wonen (denk bijvoorbeeld aan de geboden in verband met de tempel), zo kan God hen niet zegenen zo lang ze niet allemaal in het beloofde land wonen. Dit maakt duidelijk dat de vervulling van Gods belofte om Israël op een bijzondere wijze te zegenen pas zal komen als alle Israëlieten naar het eigen land zijn teruggekeerd. Anders gezegd: deze beloften van Gods zegen gaan pas in vervulling in de tijd van het Messiaanse vrederijk als de Here Jezus op aarde zal zijn teruggekeerd en als Koning in en vanuit Jeruzalem zal regeren. Zie onder andere Zacharia 14.
6. Israëls vroomheid zal zo duidelijk en opvallend zijn, dat het de andere volken duidelijk zal zijn dat de levende God Zich over Zijn volk ontfermd heeft. Het gevolg is, dat de volken hoog tegen Israël zullen opzien en niet meer geringschattend over Joden zullen spreken. Dan is de tijd

van welke vorm van antisemitisme definitief voorbij.

7. Terwijl Israël in onze tijd soms nog last heeft van een tekort aan regen, dus tekort aan water, zal dat in die tijd voorbij zijn. Regen zorgt voor alles wat groeit en bloeit. Regen zorgt voor voedsel. Regen zorgt voor leven.
8. Israël zal in die tijd zo onvoorstelbaar rijk zijn, dus ook financieel, dat Israël zal kunnen lenen aan volken die de staatskas niet of bijna niet op orde kunnen krijgen. Israël zelf zal echter nooit geldgebrek hebben. Dat betekent dat er in die tijd geen voedselbanken voor de Joden meer zijn, noch gaarkeukens. In die tijd zullen er geen collecten meer gehouden om de Joden te ondersteunen. Dit behoort dan allemaal tot het verleden.
Velen hebben in de eeuwen die achter ons liggen, tot op de dag van vandaag, gesproken over de Joden die allemaal rijk zouden zijn en die het beheer van het geld en de rijkdommen op aarde bezitten. Het lijkt of God tegen de andere volken zegt: jullie hebben zo kwaad gesproken over Mijn volk, nu zal ik hen zegenen met dat waarover jullie hen lasterden. Ik zal Mijn volk rijk maken, zo rijk, dat ze de bankiers van de wereld worden.
9. God verklaart dat in die tijd Israël het belangrijkste volk op aarde zal zijn. Ze zullen aan het hoofd van de volken staan en niet een soort staart, een aanhangsel, zijn. Ze zullen altijd de eerste plaats op aarde bekleden.
10. Van Israël kunnen in die tijd van zegeningen de woorden die eerst als vloek uitgesproken worden nu herhaald worden, maar nu met de ene keer de weglating en de andere keer de toevoeging van het kleine woordje 'niet':

„Als u zorgvuldig de wetten naleeft waarin ik u onderwezen heb en die in dit boek zijn opgetekend, en de glorierijke en ontzagwekkende naam van de HEER, uw God, de eerbied niet onthoudt die hem toekomt, zal hij u en uw nageslacht niet zeer zwaar straffen. Hij zal u niet treffen met ongehoorde plagen, waar geen einde aan komt, en niet met vreselijke, ongeneeslijke ziekten.

Hij zal niet opnieuw al die gevreesde kwalen uit Egypte op u afsturen en u ermee treffen. Maar ook de ziekten en plagen waarover dit wetboek zwijgt zal hij niet op u afsturen, tot er niemand meer over is. Al bent u eerst zo talrijk als de sterren aan de hemel, u zult niet met een handvol mensen overblijven, omdat u naar de HEER, uw God, hebt geluisterd.”

(Vergelijk Deuteronomium 28:58-62)

Dán gaat eindelijk de belofte dat God hun Heelmeester is, in vervulling.

Dit is ook een belofte die al vooruit ziet naar het doel van Israëls bestaan: het licht van God te zijn en een zegen van Godswege te zijn voor alle volken. Dit verplaatst ons dan naar de komende tijd van het Messiaanse rijk, waarin geen ziekten meer zullen zijn. Dit is reeds een belofte voor Israël dat God hen in die tijd op deze wijze zal zegenen.

Toen de Here Jezus op aarde was, kondigde Hij aan, dat het koninkrijk der hemelen, dat is het Messiaanse vrederijk (dus niet de tijd van de Gemeente) nabij gekomen was. In deze prediking liet de Here Jezus doorschemeren, dat Hij de Messias was. Hierbij gingen de Messiaanse tekenen in vervulling en was er sprake van “krachten, wonderen en tekenen”. Deze wonderen bestonden niet alleen uit genezingen, maar ook uit een stem uit de hemel, het opwekken van doden, veranderen van water in wijn, spijziging van

duizenden, wandelen op water, enz.

Er zijn meer teksten die Israël een bijzondere gezondheid beloofden, terwijl zij die bijzondere gezondheid tot op heden nog nooit ontvangen hebben:

„Vereer de HEER, jullie God, dan zal hij je voedsel en je water zegenen en jullie vrijwaren voor ziekten. Geen enkele vrouw in jullie land zal dan een miskraam krijgen of onvruchtbaar zijn, en ik zal je een lang leven schenken. De schrik voor mij stuur ik voor jullie uit, ik zal paniek zaaien onder elk volk waarmee jullie in aanraking komen, zodat al je vijanden op de vlucht slaan.” (Exodus 23;25-27)

„Maar gij zult de HERE, uw God, dienen; dan zal Hij uw brood en uw water zegenen en Ik zal ziekte uit uw midden verwijderen. Geen vrouw in uw land zal een misgeboorte hebben of onvruchtbaar zijn. Het getal uwer dagen zal Ik vol maken. De schrik voor Mij zal Ik voor u uit zenden; Ik zal in verwarring brengen elk volk, waarmee gij in aanraking komt, en Ik zal al uw vijanden voor u doen vluchten.”

Zie ook:

„Wanneer u zich gehoorzaam houdt aan deze voorschriften zal de HEER, uw God, zich van zijn kant houden aan wat hij uw voorouders in zijn goedheid heeft beloofd. Hij zal u zijn liefde betonen, u zegenen en u talrijk maken. Zijn zegen zal rusten op de vrucht van uw schoot en de vrucht van het land – koren, wijn en olie –, op de dracht van uw runderen, schapen en geiten, in het land dat hij u zal geven, zoals hij uw voorouders onder ede heeft beloofd. Meer dan alle andere volken zult u gezegend worden. Onvruchtbaarheid zal bij u niet voorkomen, niet onder mannen en niet onder vrouwen, en evenmin bij uw dieren. De HEER zal u vrijwaren voor elke ziekte, hij zal u alle kwalen die u zich uit Egypte herinnert besparen en ze voor uw vijanden bestemmen.”
(Deuteronomium 7:12-15)

„Het zal geschieden, omdat gij aan deze verordeningen gehoor geeft en ze naarstig onderhoudt, dat de HERE, uw God, jegens u het verbond en de goedertierenheid zal bevestigen, die Hij aan uw vaders met een eed bekrachtigd heeft; Hij zal u liefhebben, zegenen en talrijk maken; Hij zal zegenen de vrucht van uw schoot en de vrucht van uw bodem, uw koren, most en olie, de worp van uw runderen en de dracht van uw kleinvee, in het land, waarvan Hij uw vaders gezworen heeft, dat Hij het u geven zou. Gezegend zult gij zijn boven alle volken; er zal geen onvruchtbare zijn onder uw mannen of vrouwen, noch onder uw vee. De HERE zal alle ziekten van u afwenden, en geen van de boze kwalen van Egypte, die gij kent, zal Hij u opleggen, maar Hij zal die brengen over allen die u haten.”

God is Zijn belofte niet vergeten, Hij was niet onbetrouwbaar. Deze beloften waren bedoeld voor het Messiaanse vrederijk. Ook ziet u duidelijk, dat de belofte weer aan een voorwaarde verbonden is (zie vers 12).

Er zijn meer krachten dan alleen genezingen

Wie meent, dat wij in deze tijd al een ‘voorproefje’ mogen hebben van de krachten van de toekomstige eeuw, moet deze krachten niet alleen op genezingen toepassen, maar er ook voor zorgen, dat in droge gebieden van de wereld, waar honger en dorst geleden wordt, door een wonder van God water en brood komen, dat doden opgewekt worden, enz. Hij moet tonen dat het Godsrijk aangebroken is en dat grote tekenen geschieden. Er is echter niemand die deze tekenen kan verrichten. Erger nog: veel genezingspredikers dragen een bril. De genezing van de ogen is dan blijkbaar wel voor anderen, maar niet voor hen zelf.

Wie de Messiaanse profetieën kent, weet dat Israël in de tijd van de grote verdrukking door God met verschrikkelijke plagen geslagen zal worden, maar dat daarna, als Israël tot bekering zal zijn gekomen en de wegen des Heren zal bewandelen, de ziekten uit hun midden gebannen zullen worden. De woorden van Exodus

15:26 (Ik, de HEER, ben het die jullie geneest of Ik, de HERE, ben uw Heelmeester) zijn tot het volk Israël gesproken en zullen in de eindtijd aan Israël in vervulling gaan. Ze zijn niet tot de Gemeente gesproken.

Is dit een belofte die geestelijk opgevat moet worden, net zoals Spreuken 3:7-8 dit doet?

„Wees niet eigenzinnig, maar heb ontzag voor de HEER en ga het kwaad uit de weg. Het zal je sterken als een medicijn, het verkwikt je lichaam.”

„Wees niet wijs in eigen ogen, vrees de HERE en wijk van het kwaad; het zal medicijn wezen voor uw vlees, en lafenis voor uw gebeente.”

Wordt hier gewoon bedoeld, dat als je leeft naar de voorschriften van Gods Woord, je een gezond leven zult hebben en je niet getroffen zult worden door allerlei ziekten, die andere mensen vaak wel treffen. Het is toch bekend, dat als gevolg van de reinheidswetten, de Joden niet getroffen werden door de pest?

In de Middeleeuwen leefden de Joden in Nederland, net als hun Europese burens, van de ene vervolging naar de andere. Tijdens de Zwarte Dood – de pest – in 1349 en 1350, vermoordden oproerkraaiers bijna de gehele Joodse bevolking in Nederland, omdat zij ervan werden beschuldigd, dat zij deze ziekte hadden verspreid.

Zoals een arts ons voorschriften geeft om zo gezond mogelijk te leven, zo doet de grote Geneesheer dit ook. Het zijn de voorschriften uit Zijn Woord. Als de Israëlieten niet in opstand zullen komen tegen God, zoals de Egyptenaren via hun Farao deden, dan zal God op een bijzondere wijze voor hen zorgen.

De rabbijnen die zich ook afgevraagd hebben, wat God met deze tekst bedoeld zal hebben, menen overwegend, dat God dit laatste bedoeld heeft.

Aan het eind van dit hoofdstuk kunnen wij geen andere conclusie trekken dan de volgende: Exodus 15:25,26 belooft geen algemene genezing van ziekten aan gelovigen. Het is een belofte van God die in de eerste plaats zijn vervulling kreeg tijdens de 40 jarige woestijnreis. In de tweede plaats zal het zijn vervulling krijgen in de tijd van het Messiaanse vrederijk. Daarom wordt deze tekst ook op geen enkele manier herhaald in het Nieuwe Testament. Het is geen belofte voor herstel van ziekten in de tijd dat de Gemeente van de Here Jezus op aarde zal zijn.

Is God bij ons veranderd? Is God niet dezelfde gebleven? Hij is en was nog zeker dezelfde, maar de tijd en de omstandigheden zijn veranderd. Wij zijn het volk Israël niet en wij leven niet in de 40 jarige woestijnperiode. Zoals Israël na de periode geen bovennatuurlijke genezing meer kreeg, zo is dat in Exodus 15:25,26 ook niet aan de christenen beloofd. God heeft niet beloofd dat Hij een Heelmeester voor de christenen zou zijn, zoals Hij dit aan Israël indertijd beloofd had.

Voor alle duidelijk vermelden wij, dat wij volledig geloven in de almacht van God. Wij geloven ook, dat wat Hij doet, in overeenstemming moet zijn met Zijn wil en heiligheid!

Heeft bidden geen zin meer?

Heeft bidden dan geen zin meer als je ziek bent? Denk eens aan het gebed dat de Here Jezus Zijn discipelen leerde bidden. Terwijl er geen manna uit de hemel meer kwam en de Joden zelf het land moesten bewerken, zaaien, oogsten, malen en brood bakken zei de

Heer, dat ze het volgende moesten bidden: „Geef ons heden ons dagelijks brood.” Terwijl ze zelf voor hun brood moesten zorgen, moesten ze God blijven bidden en vertrouwen op Zijn hulp bij de voedselvoorziening. Zo roepen wij de hulp van een arts in als wij ziek zijn, maar bidden God om Zijn hulp, dat de arts ons de juiste medicijnen zal voorschrijven of de juiste behandeling zal geven en dat ons lichaam goed op de medicijnen mag reageren.

Wat voor de christenen geldt

Voor de christenen geldt, dat wij soms ‘door een nacht van zorg en smarten’ reizen. Wij weten dat God ons geen kalme, zorgeloze en gezonde reis beloofd heeft, maar wel een behouden aankomst. Die aankomst beschrijft het laatste boek van de Bijbel:

„Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Want de eerste hemel en de eerste aarde zijn voorbij, en de zee is er niet meer. Toen zag ik de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel neerdalen, bij God vandaan. Ze was als een bruid die zich mooi heeft gemaakt voor haar man en hem opwacht. Ik hoorde een luide stem vanaf de troon, die uitriep: ‘Gods woonplaats is onder de mensen, hij zal bij hen wonen. Zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal als hun God bij hen zijn. Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen. Er zal geen dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eerst was is voorbij.’ Hij die op de troon zat zei: ‘Alles maak ik nieuw!’ – Ik hoorde zeggen: ‘Schrijf het op, want wat hier wordt gezegd is betrouwbaar en waar.’” (Openbaring 21:1-5)

„En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer. En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God, getooid als een bruid, die voor haar man versierd is. En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn, en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet

meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan. En Hij, die op de troon gezeten is, zei: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zei: Schrijf, want deze woorden zijn getrouw en waarachtig.

Een lied uit de bundel van Johannes de Heer (19) zegt het als volgt:

'k Ben reizend naar die stad,
waar Christus 't licht zal zijn,
om eeuwig daar te zijn bij Hem,
bevrijd van zorg en pijn.

Geen smart meer daar omhoog,
geen smart meer daar omhoog.
God Zelf wist daar de tranen droog,
geen smart meer daar omhoog.

Aan 't schoon op aarde kleeft
de vloek van zonde aan,
maar in die reine stad kan nooit
de zonde binnen gaan.

Daar is geen dood, geen rouw,
geen leed, geen zielsangst meer,
maar eeuw'ge blijdschap wacht de ziel
daar boven bij de Heer.

Daar is de strijd voorbij;
daar wacht de gloriekroon;
daar vindt de ware strijder rust
en God Zelf is zijn loon.

[Inhoudsopgave](#)

Hoofdstuk 2

Hij was het die onze ziekten droeg

Jesaja 53:4

Een volgend schriftgedeelte waar genezingspredikers vaak naar verwijzen is Jesaja 53. Jesaja doet in de lijdensprofetie enkele belangrijke uitspraken:

„Als een loot schoot hij op onder Gods ogen, als een wortel die uitloopt in dorre grond. Onopvallend was zijn uiterlijk, hij miste iedere schoonheid, zijn aanblik kon ons niet bekoren. Hij werd veracht, door mensen gemeden, hij was een man die het lijden kende en met ziekte vertrouwd was, een man die zijn gelaat voor ons verborg, veracht, door ons verguisd en geminacht. Maar hij was het die onze ziekten droeg, die ons lijdten op zich nam. Wij echter zagen hem als een verstoteling, door God geslagen en vernederd. Om onze zonden werd hij doorboord, om onze wandaden gebroken. Voor ons welzijn werd hij getuchtigd, zijn striemen brachten ons genezing. Wij dwaalden rond als schapen, ieder zocht zijn eigen weg; maar de wandaden van ons allen liet de HEER op hem neerkomen. Hij werd mishandeld, maar verzette zich niet en deed zijn mond niet open. Als een schaap dat naar de slacht wordt geleid, als een ooi die stil is bij haar scheerders deed hij zijn mond niet open. Door een onrechtvaardig vonnis werd hij weggenomen. Wie van zijn tijdgenoten heeft er oog voor gehad? Hij werd verbannen uit het land der levenden, om de zonden van mijn volk werd hij geslagen. Hij kreeg een graf bij misdadigers, zijn laatste rustplaats was bij de rijken; toch had hij nooit enig onrecht begaan, nooit bedrieglijke taal gesproken.

Maar de HEER wilde hem breken, hij maakte hem ziek. Hij offerde zijn leven voor hun schuld, om zijn nageslacht te zien en lang te leven. En door zijn toedoen slaagde wat de HEER wilde. Na het lijden dat hij moest doorstaan, zag hij het licht en werd met kennis verzadigd. Mijn rechtvaardige dienaar verschaft velen recht, hij neemt hun wandaden op zich. Daarom ken ik hem een plaats toe onder velen en zal hij met machtigen delen in de buit, omdat hij zijn leven prijs gaf aan de dood en zich tot de zondaars liet rekenen. Hij droeg echter de schuld van velen en nam het voor zondaars op.”
(Jesaja 53:2-12)

„Want als een loot schoot hij op voor zijn aangezicht, en als een wortel uit dorre aarde; hij had gestalte noch luister, dat wij hem zouden hebben aangezien, noch gedaante, dat wij hem zouden hebben begeerd. Hij was veracht en van mensen verlaten, een man van smarten en vertrouwd met ziekte, ja, als iemand, voor wie men het gelaat verbergt; hij was veracht en wij hebben hem niet geacht.

Nochtans, onze ziekten heeft hij op zich genomen, en onze smarten gedragen; wij echter hielden hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte. Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden. Wij allen dwaalden als schapen, wij wendden ons ieder naar zijn eigen weg, maar de HERE heeft ons aller ongerechtigheid op hem doen neerkomen. Hij werd mishandeld, maar hij liet zich verdrukken en deed zijn mond niet open; als een lam dat ter slachting geleid wordt, en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed hij zijn mond niet open. Hij is uit verdrukking en gericht weggenomen, en wie onder zijn tijdgenoten bedacht, dat hij is afgesneden uit het land der levenden? Om de overtreding van mijn volk is de plaag op hem geweest. En men stelde zijn graf bij de goddelozen; bij de rijke was hij in zijn dood, omdat hij geen onrecht gedaan heeft en geen bedrog in zijn mond is geweest.

Maar het behaagde de HERE hem te verbrijzelen. Hij maakte hem ziek. Wanneer hij zichzelf ten schuldoffer gesteld zal hebben, zal hij nakomelingen zien en een lang leven hebben en het voornemen des HEREN zal door zijn hand voortgang hebben. Om zijn moeiteloos lijden zal hij het zien tot verzadiging toe; door zijn kennis zal mijn knecht, de rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, en hun ongerechtigheden zal hij

dragen. Daarom zal Ik hem een deel geven onder velen en met machtigen zal hij de buit verdelen, omdat hij zijn leven heeft uitgegoten in de dood, en onder de overtreders werd geteld, terwijl hij toch veler zonden gedragen en voor de overtreders gebeden heeft.”

Zoals velen bij Exodus 15:25,26 één regeltje uit de tekst halen, die in feite isoleren en daar hun hele uitleg aan ophangen, zo doen zij dat ook bij Jesaja 53. Ze hebben gelijk dat er in Jesaja 53 de volgende woorden worden gebruikt: ‘ziekte’ en ‘genezing’. Ze hebben ongelijk als ze zeggen, dat Jesaja 53 ons vertelt, dat door het lijden van de Here Jezus aan het kruis gelovigen in onze tijd niet ziek meer hoeven zijn. Zodra zij dergelijke uitspraken doen, hebben zij opnieuw woorden uit Jesaja 53 geïsoleerd en hebben zij er hun eigen uitleg aan gegeven. Het is vanzelfsprekend, dat zieken graag naar deze prediking luisteren in de hoop dat zij zelf ook genezen worden. Het getuigt echter van weinig Bijbelkennis en weinig eerbied voor de juiste uitleg van de Bijbel, als predikers op deze wijze met de Bijbel omgaan.

De vraag

Op gezette tijden zijn er christelijke gelovigen en predikers, die aan anderen vertellen dat een christen niet ziek hoeft te zijn. Als je een christen bent, zo zeggen zij, dan staat er in Jesaja 53, dat de Here Jezus voor je ziekten is gestorven. Dan citeren zij deze woorden: „*Hij was het die onze ziekten droeg*” en *‘Zijn striemen brachten ons genezing’*. Op grond van het kruis van Golgotha mag je pleiten op genezing van al je ziekten en al je kwalen. Ja, je hebt recht op genezing, want dat heeft God hier beloofd. Je kunt dus aanspraak maken op herstel als je ziek bent. God is het verplicht aan Zijn eigen woord om je te genezen, zo zeggen deze mensen.

Als we zo naar Jesaja 53 kijken, dan staat er in vers 4 inderdaad dat hij onze ziekten droeg. En vers 5 versterkt die indruk met de

woorden: „*Zijn striemen brachten ons genezing.*” Op het eerste gezicht lijkt het niet anders dan dat God hier inderdaad lichamelijke genezing biedt aan zieke mensen. Maar... bedoelde Jesaja dit ook en is dit de juiste verklaring van deze tekst?

Wij concentreren ons in dit hoofdstuk op die belangrijke vraag naar aanleiding van Jesaja 53: Is de genezing van ons lichaam inbegrepen in het verzoenend lijden en sterven van de Here Jezus aan het kruis van Golgotha? Anders gezegd: stierf de Here Jezus óók opdat wij lichamelijke genezing van al onze ziekten en kwalen zouden ontvangen? Dat is de centrale vraag.

Voor we deze tekst verder onderzoeken, willen we ons terdege realiseren dat voorop staat, dat als God iemand op bovennatuurlijke wijze, zomaar door goddelijk ingrijpen wil genezen, wij dit met beide handen dankbaar aanvaarden. Het geeft ons grote vreugde en dankbaarheid. Maar het gaat nu niet om de vraag of we dankbaar zijn, het gaat ook niet om de vraag of we willen aanvaarden dat God wonderen kan doen. Het gaat om de vraag – heel scherp geformuleerd – of God (op grond van het kruis) min of meer verplicht is om ons genezing te schenken van onze lichamelijke kwalen. We geloven immers ook dat Hij onze zonden vergeeft op grond van datzelfde kruis?

Heeft de Here Jezus aan het kruis zowel de vergeving van onze zonden verdiend alsook de genezing van ons lichaam? Dat is de vraag. Op die vraag zijn er velen die zeggen: Ja, dat is waar, want dat staat in Jesaja 53. Jesaja 53:4 zegt „*Maar hij was het die onze ziekten droeg, die ons lijdten op zich nam.*” Zij zeggen: „Als de Here Jezus jouw ziekten heeft gedragen, dan ben je ze toch kwijt? Dan is Hij dus ook voor je ziekten gestorven? Dat betekent dan toch, dat je als christen niet meer ziek hoeft te zijn?”

Als we daarnaar kijken, moeten we ons twee dingen goed

realiseren. In de eerste plaats moet je altijd kijken of dat wat in de Nederlandse vertaling staat, in overeenstemming is met wat in de oorspronkelijke Hebreeuwse taal geschreven is. In de tweede plaats moet je kijken of dat wat er staat ook letterlijk zo bedoeld wordt. Daarbij mag je nooit losse uitspraken uit een tekst isoleren en die een eigen leven laten leiden. Ook mag je de tekst niet anders uitleggen, dan hij bedoeld is. Daarom moet je de tekst met andere teksten vergelijken.

De boodschap van Jesaja

Jesaja was een groot profeet van God in het twee stammenrijk Juda, waarvan Jeruzalem de hoofdstuk was (1:1). In zijn boek kondigt hij de val van het koninkrijk Juda aan, maar ook de terugkeer uit de ballingschap. Hij begint zijn profetie met een boodschap die duidelijk maakt waarover het in zijn hele boek zal gaan:

„Hoor toe, hemel, geef gehoor, aarde, de HEER heeft gesproken:

Ik heb mijn kinderen opgevoed en grootgebracht, maar ze zijn tegen mij in opstand gekomen. Een rund herkent zijn meester, een ezel kent zijn voederbak, maar Israël mist elk inzicht, mijn volk leeft in onwetendheid. Wee dit ontrouwe volk, vol ongerechtigheid, volk van zondaars, verdorven geslacht. Zij hebben de HEER verlaten, de Heilige van Israël versmaad, hem de rug toegekeerd. Ben je niet genoeg geslagen, verzet je je nog altijd? Heel je hoofd doet pijn, heel je hart is ziek. Van voetzool tot kruin, niets is ongeschonden: een en al wonden en builen en striemen, niet verbonden, niet verzorgd, niet met olie verzacht. Je land is verwoest, je steden zijn verbrand. Vreemden stropen onder je ogen de akkers af, vreemdelingen maken alles tot een woestenij. Wat rest er nog van Sion? Het is als een hut in een wijngaard, een schuilkeet in een komkommerveld, een stad in

het nauw. Had de HEER van de hemelse machten ons niet een laatste rest gelaten, het zou ons zijn vergaan als Sodom en Gomorra.

Hoor de woorden van de HEER, leiders van Sodom, geef gehoor aan het onderricht van onze God, volk van Gomorra.” (Jesaja 1:2-10)

„Hoor, hemelen, en aarde, neig uw oor, want de HERE spreekt: Ik heb kinderen grootgebracht en opgevoed, maar zij zijn van Mij afvallig geworden. Een rund kent zijn eigenaar en een ezels de krib van zijn meester, maar Israël heeft geen begrip, mijn volk geen inzicht. Wee het zondige volk, de natie, beladen met ongerechtigheid, het gebroed van boosdoeners, de verdorven kinderen. Zij hebben de HERE verlaten, de Heilige Israëls versmaad, zich achterwaarts gewend. Waar wilt gij nog meer geslagen worden, dat gij voortgaat met af te wijken? Het gehele hoofd is ziek, het gehele hart vol krankheid; van de voetzool af tot de schedel is er niets gaaf; wonden, striemen en verse kwetsuren, die niet uitgedrukt zijn noch verbonden noch met olie verzacht. Uw land is een woestenis; uw steden zijn met vuur verbrand; uw akker, daarvan eten vreemden voor uw ogen: een woestenis, als door vreemden onderstboven gekeerd. En de dochter van Sion is achtergebleven als een hut in een wijngaard, als een nachthut in een komkommerveld, als een belegerde stad. Indien de HERE der heerscharen ons niet enige weinige ontkomenen had overgelaten, waren wij als Sodom geworden, aan Gomorra gelijk.

Hoor het woord des HEREN, bestuurders van Sodom; neigt uw oor tot de onderwijzing van onze God, volk van Gomorra.”

Namens de Here God verwijt Jesaja dat de Joden ‘geen inzicht’ hebben (:2,3). Natuurlijk wordt niet bedoeld, dat het volk bestaat uit domme, ongeletterde mensen. Het gaat hier over hun geestelijk inzicht; hun kennis van God en de daaruit voortvloeiende levenswandel met de Heer. Ze zijn immers zondaars, die de Heer verlaten hebben (:4). Het gevolg is dat hun hoofd pijn doet en hun hart ziek is (:5). Hebben de Joden nu ineens allemaal hoofdpijn gekregen en lijden ze plotseling allemaal aan hartkwalen? Natuurlijk gaat het niet over hun lichamelijke toestand; het gaat nog steeds over hun geestelijk leven, dat vergeleken wordt met hoofd en hartklachten. Het zesde vers voegt hieraan toe, dat zelfs

hun hele lichaam ziek geworden is. Van top tot teen is hun lichaam ziek en hebben ze huidklachten. Is dit nu ineens wel letterlijk bedoeld, en zouden de Joden nu allemaal puisten en zweren hebben? Een kind kan begrijpen, dat het nog steeds gaat over hun geestelijke gesteldheid. Ze zijn overal geestelijk ziek. Dat is het gevolg van het feit dat ze God verlaten hebben.

Niet alleen de mensen van Juda en Jeruzalem zijn van God afgeweken, ook Jeruzalem en de tempel zullen verwoest worden (:7). Vervolgens worden in vers 8 de mensen vergeleken met de inwoners van Sodom en Gomorra. In vers 9 worden ze echter niet meer vergeleken met de inwoners van Sodom en Gomorra. Ze worden gewoon 'Sodom en Gomorra' genoemd. Worden in dit laatste vers nu plotseling de mensen uit Sodom en Gomorra erbij gehaald? Natuurlijk niet. Sodom en Gomorra waren immers al heel lang geleden verwoest. Er waren geen mensen meer uit die steden. De Joden worden nu gewoon aangesproken met de namen 'Sodom en Gomorra'.

Het boek van Jesaja

In dit boek kondigt Jesaja de val van Juda en Jeruzalem aan, waarbij het land verwoest zal worden. Hierbij kijkt Jesaja verder dan alleen naar de Babylonische ballingschap. Zoals Mozes indertijd ook niet alleen naar de eerste ballingschap (Leviticus 26) keek, maar ook naar de wereldwijde verstrooiing van het volk van Israël (Deuteronomium 28), zo doet Jesaja dit ook. Hij vertelt van Gods straf voor het volk en van de reden van deze straf: het volk Israël had God verlaten.

Zoals Mozes echter ook een herstel aankondigde voor volk en land, zo doet Jesaja dit ook in zijn boek. Hij vertelt van de Messias die als Redder zal komen om Zijn volk te redden van hun zonden.

Hij zal hun straf op Zich nemen en hen daardoor met God verzoenen. Zo vertelt Jesaja wat wij weten van de kribbe en het kruis van de Here Jezus, en alles wat er verder met Hem gebeurd is.

Zoals Mozes vertelde van een geweldig herstel van het Joodse volk 'in de eindtijd', een periode die ook wel 'het laatste der dagen' genoemd wordt, zo doet Jesaja dit ook. Sprak Jesaja eerst over een lijdende Messias die Zijn volk zou redden uit de zondeslavernij, nu gaat hij spreken over een koninklijke Messias, die Zijn volk de overwinning zal geven. Hij zal Zijn volk bevrijden uit de macht van zijn vijanden en hen binnen brengen in een rijk van vrede, voorspoed, welvaart en gelukzaligheid. Jesaja maakt duidelijk dat die tijd het 'Messiaanse vrederijk' zal zijn, waarbij er niet alleen vrede en harmonie tussen de mensen onderling zal zijn, maar ook tussen de dieren.

„Dan zal een wolf zich neerleggen naast een lam, een panter vlijt zich bij een bokje neer; kalf en leeuw zullen samen weiden en een kleine jongen zal ze hoeden.” (Jesaja 11:6)

Dan zal de wolf bij het schaap verkeren en de panter zich nederleggen bij het bokje; het kalf, de jonge leeuw en het mestvee zullen tezamen zijn, en een kleine jongen zal ze hoeden;

en:

„Wolf en lam zullen samen weiden, een leeuw en een rund eten beide stro en een slang zal zich voeden met stof. Niemand doet kwaad, niemand sticht onheil op heel mijn heilige berg – zegt de HEER.” (Jesaja 65:25)

De wolf en het lam zullen tezamen weiden en de leeuw zal stro eten als het rund, en de slang zal stof tot spijs hebben; zij zullen geen kwaad doen noch verderf stichten op gans mijn heilige berg, zegt de HERE.

en:

„Hij zal rechtspreken tussen de volken, over machtige naties een oordeel vellen. Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal nog het zwaard trekken tegen een ander volk, geen mens zal meer weten wat oorlog is.”
(Jesaja 2:4)

En Hij zal richten tussen volk en volk en rechtspreken over machtige natiën. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren.

Dit komende vrederijk wordt in Jesaja 35 op de volgende wijze beschreven: *„Geen leeuw of roofdier zal daar komen, geen enkel wild dier dwaalt er rond, ze blijven er allemaal weg, alleen zij die verlost zijn zullen daar gaan. Zij die de HEER heeft bevrijd, keren terug. Jubelend komen zij naar Sion, gekroond met eeuwige vreugde. Gejuich en vreugde trekken de stad binnen, gemjammer en verdriet vluchten eruit weg.”* (Jesaja 35:9,10)

Daar zal geen leeuw zijn en geen verscheurend dier zal daarop komen; zij worden daar niet gevonden. Maar de verlost wandelen daarop; de vrijgekochten des HEREN zullen wederkeren en met gejubel in Sion komen; eeuwige vreugde zal op hun hoofd zijn, blijdschap en vreugde zullen zij verkrijgen, maar kommer en zuchten zullen wegvlieden.

In de voorbereiding naar die nieuwe tijd confronteert Jesaja het volk met zijn zonden. In beeldende taal probeert hij duidelijk te maken hoe afschuwelijk hun zonden zijn in de ogen van God. Als in gewone taal ‘je bent zondig’ blijkbaar niet meer helpt, gaat Jesaja het beeldende taal verkondigen dat zij zondig zijn. Hierbij gebruikt hij de meest afschuwelijke voorbeelden, zoals wij hierna zullen zien.

Beeldende taal wordt vaker gebruikt in de Bijbel, dus niet alleen in

het eerste hoofdstuk van Jesaja. De Here Jezus sprak ook in beeldende taal. Zo noemde Hij Zichzelf ‘de deur’. Mensen hebben nooit gedacht dat de Here Jezus nu geen levende persoonlijkheid meer was, maar dat Hij nu echt een dode deur zou zijn geworden. Mensen die dit lasen, begrepen Hem. Zo ook sprak Hij over Zijn volgelingen als ‘schapen’. Nooit hebben mensen gedacht, dat wij nu al blatend op vier poten door de wei moesten gaan lopen. Wij begrepen, dat het beeldende taal was en wij begrepen wat de Heer ermee bedoelde. Helaas hebben velen de beeldende taal uit het boek van Jesaja niet begrepen. Met als gevolg: verkeerde conclusies.

Nog een voorbeeld: er wordt rijkdom beloofd

De apostel Paulus schrijft in 2 Corinthe 8:9 over de Here Jezus en u en mij:

„Tenslotte kent u de liefde die onze Heer Jezus Christus heeft gegeven: hij was rijk, maar is omwille van u arm geworden opdat u door zijn armoede rijk zou worden.”

„Gij kent immers de genade van onze Here Jezus Christus, dat hij om uwentwil arm is geworden, terwijl hij rijk was, opdat gij door zijn armoede rijk zoudt worden.”

Hoera, je mag rijk zijn! Het staat er letterlijk! Paulus en Jacobus beweren allebei dat het resultaat van Jezus’ werk is, dat we rijk worden. Wat kan ik verwachten: een grote villa, een grote Mercedes, een vette bankrekening...? **Hier staat immers letterlijk dat alle christenen kunnen pleiten op het kruis om rijk te mogen worden.** Er zijn christenen die nu menen, dat hier aan de gelovigen aardse rijkdom en welvaart beloofd wordt. „Het staat er toch letterlijk”, zo zeggen zij. U begrijpt hopelijk dat er iets anders mee bedoeld wordt. Dit gaat niet over financiële, aardse rijkdom.

Het gaat over geestelijke rijkdom!

Een ander voorbeeld: Jacobus zegt hetzelfde in hoofdstuk 2:5:

„Luister, geliefde broeders en zusters: heeft God niet juist hen die naar wereldse maatstaven arm zijn, uitgekozen om rijk te zijn door het geloof...?”

„Hoort mijn geliefde broeders! heeft God niet de armen naar de wereld uitverkoren om rijk te zijn in het geloof...?”

Wij weten allemaal dat, ook al wordt het woord ‘rijk’ gebruikt en kennen we het woord ‘rijk’ in verband met financiële overvloed, hier niet bedoeld wordt dat we financieel beter kunnen worden van het sterven van de Here Jezus. Als ‘rijk’ iets anders betekent dan wat je als eerste zou denken, de bij ons bekende rijkdom, dan moeten we ons ook afvragen of ziekte en genezing in Jesaja 53 wel betekenen wat we daar letterlijk lezen.

De lijdende Messias

In de eerste plaats blijkt in Jesaja 53 duidelijk, dat het gaat over de lijdende Messias. Het gaat niet over de Here Jezus bij Zijn wederkomst, maar bij Zijn eerste komst. Zijn lijden was zo ernstig, dat Jesaja het met de volgende woorden beschrijft:

„Hij werd veracht, door mensen gemeden, hij was een man die het lijden kende en met ziekte vertrouwd was, een man die zijn gelaat voor ons verborg, veracht, door ons verguisd en geminacht.” (Jesaja 53:3)

Hij was veracht en van mensen verlaten, een man van smarten en vertrouwd met ziekte, ja, als iemand, voor wie men het gelaat verbergt; hij was veracht en wij hebben hem niet geacht.

In het vorige hoofdstuk had Jesaja ook al daarnaar verwezen:

„Zoals hij velen deed huiveren – zo gruwelijk, zo onmenselijk was zijn aanblik, zijn uiterlijk had niets meer van een mens.” (Jesaja 52:14)

Zoals velen zich over u ontzet hebben – zozeer misvormd, niet meer menselijk was zijn verschijning, en niet meer als die der mensenkinderen zijn gestalte

Hier bedoelt Jesaja niet dat Jezus echt een mismaakt aangezicht zou hebben, maar dat de zonde een mens zeer ernstig beschadigt en dat deze beschadiging op de Here Jezus gelegd zou worden. De zonde van de mensen zou alle heerlijkheid van de Here Jezus wegnemen, vgl. Philippenzen 2:5-8.

Het gaat over de lijdende Jezus, die *‘zachtmoedig en nederig van hart’* was (zie Mattheüs 11:28-30). Hij was zó nederig, dat Hij niet op een paard Jeruzalem kwam binnenrijden, maar op een ezeltje:

„Juich, Sion, Jeruzalem, schreeuw het uit van vreugde! Je koning is in aantocht, bekleed met gerechtigheid en zege. Nederig komt hij aanrijden op een ezel, op een hengstveulen, het jong van een ezelin.” (Zacharia 9:9)

Jubel luide, gij dochter van Sion; juich, gij dochter van Jeruzalem! Zie, uw koning komt tot u, hij is rechtvaardig en zegevierend, nederig, en rijdende op een ezel, op een ezelshengst, een ezelinnejong.

Een Koning op een ezel – het is gewoon ongehoord. Het toont de onvoorstelbare nederigheid van de Here Jezus. Niet voor niets riep Jesaja het ook uit:

„Wie kan geloven wat wij hebben gehoord? Aan wie is de macht van de HEER geopenbaard?” (Jesaja 53:1)

Wie gelooft, wat wij gehoord hebben, en aan wie is de arm des HEREN geopenbaard?

Verwonderd riep Jesaja het uit: wie kan zich voorstellen wat God doet met het zondeprobleem en hoe God een oplossing heeft voor ons zondeprobleem? Wie kan zich voorstellen dat Gods Zoon op een ezeltje Jeruzalem zal binnen rijden? Wie kan zich voorstellen dat God ons van de zondelast zal bevrijden door die hele zondelast te leggen op de rug en de schouders van Zijn eigen Zoon?

De profeet Jesaja beschrijft de komende lijdende Messias als een melaatse. Hij moet met een doek zijn gezicht bedekken, zoals melaatsen deden. Betekent dit dat de Here Jezus lichamelijk melaats was? Kon Hij melaatsen aanraken en genezen omdat Hij Zelf ook melaats was? Liet het volk de Here Jezus links liggen toen Hij op aarde rond ging? Beslist niet. Het volk vereerde Hem als een groot profeet. Velen zagen in Hem de komende Koning, de Redder, de Verlosser, de Messias. Veel Joden stelden hun vertrouwen in Hem en waren juist graag in Zijn gezelschap. Was Jezus dus lichamelijk melaats? Beslist niet. Toch wordt Hij als een melaatse beschreven. Dit blijkt dus beeldspraak te zijn. Als de melaatsheid van de Here Jezus geen lichamelijke ziekte was, zijn de hier genoemde ziekten van de mensen dan wél lichamelijke ziekten?

Zodra Jesaja gaat profeteren over het einde van de Messias, dus over de laatste dagen van Jezus op aarde, gebruikt hij de volgende woorden:

„Maar de HEER wilde hem breken, hij maakte hem ziek. Hij offerde zijn leven voor hun schuld.” (Jesaja 53:10a)

Maar het behaagde de HERE hem te verbrijzelen. Hij maakte hem ziek. Wanneer hij zichzelf ten schuldoffer gesteld zal hebben...

Opnieuw spreekt Jesaja over een ziekte, nu echter over een andere ziekte die pas aan het eind van Jezus' leven op aarde zichtbaar werd. Nu dus geen melaatsheid meer, maar nu een andere ziekte.

Probeer u deze feiten nu eens op een rijtje te zetten. Aan het eind van Jezus' leven zou Hij getroffen worden door de één of andere ziekte. Welke ziekte zou dat kunnen zijn? Een hartkwaal? TBC? Kanker? Longontsteking? Reuma? Epilepsie? MS? Parkinson? Alzheimer? Als Jezus inderdaad een dergelijke ziekte gehad zou hebben, zouden de evangeliën daarover toch geschreven hebben? Dan zou toch zeker de arts Lucas ons hierover verslag hebben gedaan? Er is geen enkele tekst in het Nieuwe Testament die ook maar enige aanleiding geeft om te denken, dat de grote Geneesheer Jezus Zelf aan een ernstige ziekte geleden zou hebben. De ziekte van de Here Jezus waarover Jesaja schrijft, kan dus gewoon geen lichamelijke ziekte zijn geweest. Jesaja moet bedoeld hebben dat de Here Jezus aan een 'geestelijke ziekte' geleden moet hebben. Niet een 'geestesziekte', maar een ziekte die Zijn hart raakte. Je kunt de 'ziekte' van de Here Jezus toch niet scheiden van de 'ziekten' van de mensen, zoals die in deze verzen genoemd worden? Als de Here Jezus niet lichamelijk ziek was, waren de mensen toch ook niet lichamelijk ziek.

Wie de Bijbel kent, weet dat melaatsheid in de Bijbel een letterlijke kwaal kan zijn, maar ook een beeld van de zonde kan zijn. Hiermee doen we de eerste ontdekking: de melaatsheid van de Here Jezus waarover Jesaja schrijft en de ziekte die Jesaja niet verder noemt, zijn beide een Bijbels beeld van de zonde. Hier maakt Jesaja duidelijk, dat de zonden van de mensen als een ernstige ziekte op de Here Jezus gelegd waren. Hij droeg hun zonden als een ziekte naar het kruis. Wij komen hier later nog op terug.

Wie zijn de mensen over wie in Jesaja 53 geschreven wordt?

Er wordt in Jesaja 53 gesproken over ‘wij’ en ‘ons’. Wie zijn dit? Wie hebben de lijdende Messias veracht? Wie hielden Hem voor een geplaagde? Wie dwaalden als schapen?

Om met dit laatste te beginnen: iedere Bijbellezer weet, dat de Here Jezus de Joden zag als ‘schapen zonder herder’.

„Toen hij de mensenmenigte zag, voelde hij medelijden met hen, omdat ze er uitgeput en hulpeloos uitzagen, als schapen zonder herder.” (Mattheüs 9:36)

Toen Hij de scharen zag, werd Hij met ontferming over hen bewogen, daar zij voortgejaagd en afgemat waren, als schapen die geen herder hebben.

„Ga liever op zoek naar de verloren schapen van het volk van Israël.” (Mattheüs 10:6)

begeeft u liever tot de verloren schapen van het huis Israëls.

„Hij antwoordde: ‘Ik ben alleen gezonden naar de verloren schapen van het volk van Israël.’” (Mattheüs 15:24)

Hij echter antwoordde en zeide: Ik ben slechts gezonden tot de verloren schapen van het huis Israëls.

Zo maken de woorden van de Here Jezus Zelf al duidelijk, dat het bij ‘dwalende schapen’ in Jesaja 53 gaat over het Joodse volk.

Wie weet dat Jesaja geen profeet in Nederland of België was, noch in Suriname of Amerika, weet dat Jesaja Gods profeet in Juda was.

Zie Jesaja 1:1. Jesaja sprak tegen de mensen van Zijn eigen volk en maakt duidelijk, dat de komende Messias ‘de Joodse Messias’ zal zijn, die zal komen om Zijn eigen volk te verlossen van hun zonden. Jesaja zegt hier niet dat de lijdende Messias het volk zal bevrijden uit de overheersing van de vijandige volken, maar dat de lijdende Messias Zijn volk zal redden uit de zondeslavernij.

Ditzelfde zal later ook door de evangelist Mattheüs bekend gemaakt worden:

„Ze (Maria) zal een zoon baren. Geef hem de naam Jezus, want hij zal Zijn volk bevrijden van hun zonden.” (Mattheüs 1:21)

Zij zal een zoon baren en gij zult Hem de naam Jezus geven. Want Hij is het, die zijn volk zal redden van hun zonden.

Hij zal ook ‘*God met ons*’ zijn (Mattheüs 1:23). Het is begrijpelijk dat christenen zichzelf nu ook graag onder die ‘ons’ uit Mattheüs 1 scharen. De correcte uitleg van deze teksten is echter, dat hier gezegd wordt dat Jezus (eerst en in de eerste plaats) het Joodse volk zal bevrijden van hun zonden, omdat Hij ‘*God met het Joodse volk*’ is: de Joodse Messias, de „Koning der Joden”, zoals Hij vanaf Zijn geboorte tot aan het kruis genoemd is.

De correcte uitleg van de teksten over de Messias – dus ook over ziekte en genezing – hebben hier geen betrekking op de Gemeente van de Here Jezus, maar op het Joodse volk! Het gaat in Jesaja 53 over een belofte voor het Joodse volk en niet over een belofte voor de christenen. Het Joodse volk was namelijk ziek, zoals wij nog meer zullen zien en het Joodse volk moest genezen worden van een opmerkelijke ziekte. Niet van een aantal lichamelijke kwalen, maar van geestelijke ziekten; ziekten van hun hart!

Hoewel het begrijpelijk is, dat christenen terecht zullen zeggen, dat

Hij ook om hun overtredingen doorboord werd, zullen wij het Woord van God toch eerlijk moeten benaderen en erkennen, dat ook in deze teksten de Gemeente van de Here Jezus niet ter sprake komt, maar dat het in deze profetie alleen gaat over het volk Israël.

Over welke ziekten gaat het hier?

Het blijkt, dat ook hier sprake is van zonden die als ziekten beschreven worden. Vaak vergeten mensen, dat de Bijbel de zonde keer op keer als een ziekte beschrijft. Het lijkt dan alsof het over lichamelijke ziekten gaat, terwijl het in werkelijkheid over de zonden en hun gevolgen gaat.

We lezen een paar teksten en beginnen in het eerste hoofdstuk van Jesaja. Jesaja heeft het beeld van ziekte voor ogen en aan de hand van dit beeld van ziekte en genezing spreekt hij over iets anders. Kijk maar naar Jesaja 1:3-6:

„Een rund herkent zijn meester, een ezel kent zijn voederbak, maar Israël mist elk inzicht, mijn volk leeft in onwetendheid. Wee dit ontrouwe volk, vol ongerechtigheid, volk van zondaars, verdorven geslacht. Zij hebben de HEER verlaten, de Heilige van Israël versmaad, hem de rug toegekeerd. Ben je niet genoeg geslagen, verzet je je nog altijd? Heel je hoofd doet pijn, heel je hart is ziek. Van voetzool tot kruin, niets is ongeschonden: een en al wonden en builen en striemen, niet verbonden, niet verzorgd, niet met olie verzacht.”

„Een rund kent zijn eigenaar en een ezel de krib van zijn meester, maar Israël heeft geen begrip, mijn volk geen inzicht. Wee het zondige volk, de natie, beladen met ongerechtigheid, het gebroed van boosdoeners, de verdorven kinderen. Zij hebben de HERE verlaten, de Heilige Israëls versmaad, zich achterwaarts gewend. Waar wilt gij nog meer geslagen worden, dat gij voortgaat met af te wijken? Het gehele hoofd is ziek, het gehele hart vol krankheid; van de voetzool af tot de schedel is er niets gaaf;

wonden, striemen en verse kwetsuren, die niet uitgedrukt zijn noch verbonden noch met olie verzacht.”

Hier staat dat **het hele volk Israël** in de tijd van Jesaja **dommer was dan ezels en vol builen**, ook verstandelijk gehandicapt (ze missen immers elk inzicht en leven in onwetendheid). Zelfs koeien en ezels waren intelligenter dan het volk Israël! Waren alle mensen echt zo dom geworden?

Verder waren alle mensen ziek, van top tot teen, van voetzool tot kruin. Ze hadden vuile, onverzorgde wonden, builen en striemen. Wat bedoelt Jesaja? Bedoelt hij echt te zeggen dat het in zijn tijd zo erbarmelijk was, dat het hele volk letterlijk ziek en achterlijk was? Welnee, Jesaja kijkt naar het volk en zegt: jullie zijn zulke grote zondaars, dat ik jullie vergelijk met zieken die de meest afschuwelijke kwalen hebben. Jullie zijn afschuwelijk ziek. Jullie zijn nog dommer dan een rund, want een rund herkent de boer die hem eten geeft, maar jullie herkennen de Heer niet, die voor jullie zorgt. De ziekte waar Jesaja het over heeft, is het beeld van de zonde.

In Jesaja 33:23,24 maakt de profeet duidelijk, dat als hij spreekt over ziekte, hij de zondeschuld bedoelt. Hij schrijft:

„Geen inwoner zegt nog: ‘Ik ben ziek’, de hele bevolking is van schuld bevrijd.”

En geen inwoner zal zeggen: Ik ben ziek; het volk dat daar woont, zal vergeving van ongerechtigheid hebben.

De ziekte waarover Jesaja het hier heeft, is de zondeschuld.

Later zal Jesaja op een zelfde manier het volk toespreken:

„Doven, luister! Blinden, open je ogen en zie! Is er iemand zo blind

als mijn dienaar, zo doof als de bode die ik zend? Is er iemand zo blind als dit gestrafte volk, blind als de dienaar van de HEER?”
(Jesaja 42:18,19; zie ook vers 20 en 24)

Gij doven, hoort, en gij blinden, slaat uw ogen op om te zien. Wie is er blind dan mijn knecht en doof als de bode die Ik zend? Wie is er blind als de volmaakte en blind als de knecht des HEREN?

Kan een blinde zien? Nee. Kan een dove horen? Nee. Maar een geestelijk blinde, dat is: een mens die door de zonde geestelijk verblind is, kan wel de ogen openen. En een geestelijk dove, dat is: een mens die door de zonde geestelijk doof is, kan wel de oren openen en alsnog naar God luisteren!

In Jesaja 43:8 herhaalt Jesaja deze woorden:

„Laat dit volk naar voren treden, een blind volk, ook al heeft het ogen, doof, ook al heeft het oren.”

„Doet het volk uitgaan, dat blind is, al heeft het ook ogen, en dat doof is, al heeft het ook oren.”

Hier spreekt hij weer over het hele volk. Is het hele volk nu toch ineens blind en doof geworden? Is dat echt zo? Welnee, het is weer de beeldspraak die Jesaja door zijn hele boek heen gebruikt. Hij wil duidelijk maken dat de mensen geestelijk blind en doof zijn. Hun hart is blind, ze weigeren te zien wie de HERE voor hen is en ze weigeren naar de stem van de HEER te luisteren.

God belooft echter ‘genezing’ aan het zondige volk:

„Mijn toorn was op hun zondige hebzucht gericht, ik heb hen gestraft en me in mijn woede verborgen. Maar zij gingen onverdroten voort op de weg die ze zelf hadden gekozen. Ik heb gezien wat ze deden, maar toch zal ik hen genezen, hen leiden en

hun barmhartigheid bewijzen. Treurenden bied ik troostrijke woorden: Vrede, vrede voor iedereen, ver weg of dichtbij – zegt de HEER – ,ik zal genezing brengen. Maar de goddelozen blijven onrustig als de zee, die nooit rust kent; haar golven woelen vuil en modder op. Goddelozen zullen geen vrede kennen – zegt mijn God.” (Jesaja 57:18-21; zie ook Jesaja 58:8-11)

Zijn wegen heb Ik gezien, doch Ik zal het genezen, het leiden, en het weer vertroosting schenken, namelijk aan de treurenden ervan. Ik schep de vrucht der lippen: vrede, vrede voor hem die verre, en voor hem die nabij is, zegt de HERE; en Ik zal hem genezen. Maar de goddelozen zijn als de zee, zo opgezweept, dat zij niet tot rust kan komen, en wier wateren slijk en modder opwoelen. De goddelozen, zegt mijn God, hebben geen vrede.

Een ander voorbeeld: Jesaja is in barensnood

Het moet nu wel duidelijk zijn, dat Jesaja in beeldende termen spreekt. Als u nog een paar voorbeelden wilt hebben, kijk dan eens naar Jesaja 21:3 en 4. Jesaja kijkt daar naar de vijand en zegt dan:

„Ik sta te trillen op mijn benen, ik krimp ineen als een vrouw in barensnood. Wat ik hoor verbijstert me, wat ik zie ontstelt me. Mijn hart beeft, ik ben door angst bevangen; de HEER heeft mijn dierbare avondschemer veranderd in een nachtmerrie.”

„Daarom zijn mijn heupen een en al siddering, weeën grijpen mij aan als de weeën ener barende; ik krimp ineen bij het horen; ik ben verschrikt bij het zien. Mijn hart bonst, schrik overvalt mij; dit maakt de schemering, die mij lief is, voor mij tot een verschrikking.”

Is er iemand die bij deze woorden denkt dat Jesaja – geen vrouw, maar een man – echt weeën had en in barensnood verkeerde? Jesaja was geen vrouw geworden, hij was niet zwanger en toch zei hij: „Ik krimp ineen als een vrouw in barensnood.” Wat bedoelde hij? Hij bedoelde dat hij het net zo benauwd had als een zwangere

vrouw in barensnood. Het is weer beeldspraak.

Nog een voorbeeld: blinde wachters op de muur

Jesaja 56:10 zegt:

„Want al mijn wachters zijn blind, ze merken niets; ze zijn stom als waakhonden die niet kunnen blaffen: vadsig en hijgend liggen ze daar, ze willen alleen maar luieren.”

„De wachters zijn blind, zij allen hebben geen kennis, zij zijn allen stomme honden, die niet kunnen blaffen; dromend liggen zij neer, zij hebben de sluimering lief.”

Er is toch niemand die nu denkt dat die wachters op de muur allemaal een staart gekregen hebben en als honden liggen te kwispelen op de muren? Er is toch niemand die denkt dat er een wonder is gebeurd, waardoor ze allemaal in honden zijn veranderd? Jesaja drijft de spot met deze mensen. Ze zijn niet echt blind en ze zijn geen honden geworden. Jesaja zegt niet dat op de muren allemaal blinde mannen op de uitkijk staan, maar hij wil duidelijk maken, dat deze mensen geestelijk blind zijn. Ze zijn blind voor de woorden van God.

Een laatste voorbeeld: menstruerende vrouwen of melaatsen

In de volgende tekst kiest de NBV voor ‘menstruerende vrouwen’, terwijl de NBG kiest voor ‘melaatsen’ als onreine mensen. We geven u weer beide vertalingen:

„Wij allen zijn onrein geworden, onze gerechtigheid is als het kled

van een menstruerende vrouw. Wij allen zijn als verwelkte bladeren, verwaaid op de wind van ons wangedrag.” (Jesaja 64:5)

„Wij zijn allen geworden als een onreine, al onze gerechtigheden als een bezoedeld kled; wij vielen allen af als het loof en onze ongerechtigheden voerden ons weg als de wind.” (NBG vers 6)

Wil Jesaja hier zeggen dat alle Israëlieten ineens veranderd zijn in melaatsen of in menstruerende vrouwen? Zijn ze in blaadjes van de bomen veranderd? Een kind kan toch begrijpen dat dit niet bedoeld wordt! Zo zouden we kunnen doorgaan met tekst na tekst uit de profetie van Jesaja, om aan te tonen dat Jesaja de man is die door zijn hele boek heen schrijft over de zonde. Hierbij gebruikt hij in zijn hele boek vergelijkingen, beelden, zoals ook de Here Jezus in beelden sprak over schapen die geen herder hebben en daarmee niet bedoelde dat de mensen echt schapen waren. Zo doet Jesaja dat ook.

Hij gebruikt beeldende termen voor de zonde en de onwilligheid van de mensen: builen, striemen, hoofdpijn, hartziekte, slagen, barensweeën, blind, doof, vadsig, hijgend enz. Dit zijn beelden die Jesaja gebruikt voor de zonden van het volk en voor hun onwil om God te dienen.

Zonde als een ziekte

In Jesaja 53 spreekt Jesaja over wat God gaat doen door de Messias. Jesaja vertelt dat God een geweldig wonder gaat doen. De nood van onze Joodse mensen, zegt Jesaja, is de zonde. Welke zonde? Die zonde die hij beschreven heeft als een ziekte. De zonde waarbij je van top tot teen geestelijk ziek bent. En nu vertelt hij dat daarvoor de Here Jezus (al noemt hij die naam natuurlijk niet) zal komen. Wat Jesaja doet, is dit alles heel nadrukkelijk betrekken op het Joodse volk. Hij zegt in vers 4:

„Maar hij was het die **onze ziekten** droeg...”

„... **onze ziekten** heeft hij op zich genomen...”

Wie zijn de mensen die hier als ‘onze’ genoemd worden? Het zijn dezelfde mensen die eerst beschreven zijn met afschuwelijke ziekten en gebreken. Jesaja sprak niet over de ziekten van de Nederlanders, of de Engelsen, hij sprak niet over de ziekten van Gereformeerden, Hervormden, Baptisten of Vrije Evangelischen. Hij sprak niet over de ziekten van Pinksterters of mensen van de Vergadering van Gelovigen. Hij sprak over ‘**onze**’ ziekten. Als Jood sprak hij over de **geestelijke ziekten van zijn eigen volk. Hij schreef niet over letterlijke ziekten, maar over geestelijke ziekten!** En deze ziekten van zijn volk had hij in de voorgaande hoofdstukken keer op keer beschreven als een ‘zondeziekte’.

Nu schrijft hij in Jesaja 53 over de Here Jezus, al noemt hij zijn naam niet, als de Messias die zal komen en die ‘**onze**’ zonden, **die voor ons als een ziekte waren**, ook als een ziekte zal dragen. Zoals ‘wij’ (Israël dus!) allemaal geestelijk ziek zijn van de zonde, zo zal God onze Joodse Messias, Zijn zoon, ziek maken voor ‘ons’. Dat hebben we gelezen.

Nadat deze boodschap eerst aan het Joodse volk bekend gemaakt is, werd deze boodschap ook aan de niet-Joden bekend gemaakt. Niet-Joden leerden nu ook hun zonden als een afschuwelijke ziekte kennen en zij mochten weten, dat de Here Jezus ook voor hen Zijn leven had gegeven aan het kruis op Golgotha.

De ‘ziekte’ van de Here Jezus

Als iemand deze ziekten in het boek van Jesaja allemaal letterlijk wil nemen en blijft volhouden dat het dus gaat over echte ziekten

van ons lichaam, laat zo iemand dan zeggen aan welke ziekte de Here Jezus gestorven is. Want Hij werd immers ook ziek gemaakt, zegt Jesaja 53. Vertel mij welke ziekten de Here Jezus allemaal gehad heeft. U weet er niet één! Toch zegt Jesaja 53:10 dat de HEER hem wilde ‘... breken, **hij maakte hem ziek.**’ Jezus is ziek geworden. Hij had geen kanker, geen hartinfarct, geen hersenbloeding. Hij is gestorven aan onze zonde, die als een dodelijke ziekte Zijn dood veroorzaakt heeft. Zoals de Here Jezus dus ziek was van onze zonden, zo waren de ziekten die Jesaja daarvoor noemde, ook geen lichamelijke ziekten, maar sprak hij over zonde als een ziekte.

Het Nieuwe Testament begint al meteen ons de Here Jezus voor te stellen als de Redder van Zijn Joodse volk.

„Geef hem de naam Jezus, want hij zal zijn volk bevrijden van hun zonden. Dit alles is gebeurd opdat in vervulling zou gaan wat bij monde van de profeet door de Heer is gezegd: ‘De maagd zal zwanger zijn en een zoon baren, en men zal hem de naam Immanuël geven, wat in onze taal betekent: ‘God met ons.’”
(Mattheüs 1:21-23)

„...gij zult Hem de naam Jezus geven. Want Hij is het die zijn volk zal redden van hun zonden. Dit alles is geschied, opdat vervuld zou worden hetgeen de Here door de profeet gesproken heeft, toen hij zei: Zie, de maagd zal zwanger worden en een zoon baren, en men zal Hem de naam Immanuël geven, hetgeen betekent: God met ons.”

Welk volk wordt hier bedoeld? Welk volk zou Jezus bevrijden? De Nederlanders? De Belgen? Nee, Hij zou het Joodse volk bevrijden. Hij zou Zijn Joodse volk bevrijden van hun zonden. Dat leert de Bijbel hier. Zo ook betekenen de woorden ‘God met ons’, dat God met het volk Israël zal zijn.

In de kerk hebben velen er een gewoonte van gemaakt om alle

zegeningen die God aan Israël gegeven had, aan Israël te ontfutselen. De kerk kreeg dan de zegeningen en Israël de vloek. Zo kwam de kerk te staan in de plaats van Israël. De ‘vervangingstheologie’ noemt men dit. In feite is het gewoon geestelijke diefstal. De kerk steelt de Messias van Israël tezamen met alle zegeningen die God aan Israël gegeven heeft en houdt dit alles voor de kerk. Zó mogen we echter niet met de Bijbel omgaan.

Later in het Nieuwe Testament blijkt echter, dat de boodschap van de Messias en de redding die Hij bracht ook naar heidenen mocht gaan. Vanaf die tijd kregen de niet-Joden, die in feite door de zonde net zo geestelijk ziek waren als de Joden, genezing voor deze geestelijke ziekten. De betekenis die Jesaja 53 had voor de Joden, kreeg dit hoofdstuk nu ook voor de niet-Joden die in de Here Jezus gingen geloven. Ook voor niet-Joden was er nu genezing van hun zondenziekte.

Slechts één wond!

Jesaja 1:6. spreekt over Zijn wonden. In het Hebreeuws wordt maar over één wond gesproken; onze vertalers hebben er een aantal wonden van gemaakt. Dat vonden ze waarschijnlijk mooier: twee wonden aan de handen, twee aan de voeten en één aan zijn zijde. Maar de wonden in Zijn handen hebben niets voor u gedaan. En de wonden in Zijn voeten en de wond in Zijn zij hebben geen enkele geestelijke betekenis voor uw redding. De pijn waar sommige mensen over praten, de vreselijk pijn die Hij geleden heeft, ook die heeft geen enkele geestelijke betekenis. Jezus redde ons niet door Zijn pijn. Hij stierf als degene die de straf voor uw zonde droeg. Het gaat om geestelijke zaken, om het meest belangrijke: Hij stierf als de Verzoener voor onze zonde. Hij droeg onze pijn niet weg, Hij droeg onze ziekte niet weg, Hij droeg de straf op onze zonden, dat was wat Hij deed. En dat is het

heerlijkste wat de Heer voor ons heeft kunnen doen.

Stel u voor dat de Bijbel zou zeggen dat christenen schatrijk worden en u zou uw hele leven niet met één, maar met tien Mercedessen en Maserati's en Ferrari's kunnen rijden en uw eigen helikopter hebben. En u komt aan het eind van uw leven voor de dood te staan met uw Mercedes en uw Ferrari en u bent voor eeuwig verloren, dan hebt u niets aan uw Mercedes en uw Ferrari, want u gaat voor eeuwig verloren. God heeft het allerbelangrijkste aan ons gegeven: eeuwig leven! Dat is het leven dat Hij zelf heeft en aan u en mij geschonken heeft; een leven dat ondenkbaar is voor mensen die de Here Jezus niet kennen. De Here Jezus stierf daarvoor en Jesaja gebruikt de woorden van ziekte en genezing. Dat wil niet zeggen dat de Here Jezus stierf om de genezing van uw lichaam te bewerken, maar om uw ziel, uw hart, uw leven te redden van de eeuwige verlorenheid en u eeuwig leven in Zijn eeuwig koninkrijk te schenken. Daarom gaat het hier ook niet over lichamelijke wonden van de Here Jezus, maar over de geestelijke wond in Zijn dood.

Het Nieuwe Testament bevestigt dit alles!

In Jesaja 53:4 wordt verteld wat de Here Jezus met 'de zieken' gedaan heeft:

„Maar hij was het die onze ziekten droeg, die ons lijdten op zich nam. Wij echter zagen hem als een verstoteling, door God geslagen en vernederd.”

„Nochtans, onze ziekten heeft hij op zich genomen, en onze smarten gedragen; wij echter hielden hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte.”

Bij Jesaja zijn de hier als 'ons' genoemden dus niet de leden van de

Gemeente van Jezus Christus, maar het zijn de Israëlieten, zoals wij hiervoor zagen.

Wanneer is dit vers in vervulling gegaan? Niet bij het kruis! Mattheüs 8:16,17 zegt, dat deze woorden al tijdens de omwandeling van de Here Jezus in vervulling zijn gegaan, namelijk toen Hij daar de zieken van Israël genas:

„Met een enkel bevel dreef hij de geesten uit, en allen die ziek waren genas hij, opdat in vervulling ging wat gezegd is door de profet Jesaja: ‘Hij was het die onze ziekten wegnam en onze kwalen op zich heeft genomen.’”

„... en Hij dreef de geesten uit met zijn woord en die ernstig ongesteld waren genas Hij allen, opdat vervuld zou worden, hetgeen gesproken werd door de profet Jesaja, toen hij zei: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen en onze ziekte heeft Hij gedragen.”

Hier staat niet dat de woorden van Jesaja 53:4 pas op Golgotha in vervulling zouden gaan. Er staat, **dat ze al in vervulling zijn gegaan toen de Here Jezus nog leefde** en Zijn genezingswonderen aan de Joden verrichtte. Deze wonderen zijn vervuld voor de Joden! De Heer wendde Zich immers nooit tot de heidenen, maar steeds alleen tot Zijn eigen volk, zoals Hij gezegd had, dat Hij alleen voor de verloren schapen van het huis Israëls was gekomen (Mattheüs 15:24).

De profetie van Jesaja 53:4 is dus al vóór het kruis in vervulling gegaan. Deze woorden zijn daarom niet van toepassing op het kruis, want ze waren al vóór de kruisiging in vervulling gegaan! Ze kunnen dus ook voor ons geen geestelijke betekenis hebben op grond van het verzoenend lijden en sterven van de Here Jezus. De vervulling van de woorden ‘*Hij was het die onze ziekten wegnam en onze kwalen op zich heeft genomen*’ zijn dus niet op Golgotha geschied voor alle mensen op aarde, maar alleen voor het volk

Israël en hebben niets met het kruis te maken. Het zijn de tekenen die Jezus deed om te bewijzen dat Hij de door God gezonden Messias voor de Joden was!

Dit betekent klip en klaar, dat wij Jesaja 53:4 absoluut niet op de Gemeente van de Here Jezus mogen toepassen. Deze woorden zijn niet bedoeld voor de christenen en zijn ook geen zegen die op grond van het kruis ons toekomt. Ze zijn bestemd voor de Joden en wij mogen ze niet van de Joden afpakken en ze ons toeëigenen. Dat is geestelijke diefstal. God heeft deze zegen aan het Joodse volk geschonken en wij moeten dit bij de Joden laten!

Een kleine bemoediging

Ook gelovigen krijgen niet altijd genezing als zij ziek zijn. Wij hebben echter wel Gods aanwezigheid, steun en kracht. Jesaja 63:9 brengt zo mooi Gods relatie met het volk Israël tijdens de 40 jarige woestijnreis onder woorden:

„In al hun nood was ook Hijzelf in nood: zij werden gered door de engel van Zijn tegenwoordigheid. In Zijn liefde en mededogen heeft Hij hen zelf verlost, Hij tilde hen op en heeft hen gedragen, alle jaren door.”

In al hun benauwdheid was ook Hij benauwd, en de Engel zijns aangezichts heeft hen gered. In zijn liefde en in zijn mededogen heeft Hij zelf hen verlost en Hij hief hen op en droeg hen al de dagen van ouds.

Jesaja geeft ook ons een geweldige belofte, die een bemoediging kan zijn voor iedere zieke die in Jezus gelooft:

„Als een herder weidt hij zijn kudde: zijn arm brengt de lammeren bijeen, hij koestert ze, en zorgzaam leidt hij de ooiën.” (Jesaja 40:11)

Hij zal als een herder zijn kudde weiden, in zijn arm de lammeren vergaderen en ze in zijn schoot dragen; de zogenden zal Hij zachtkens leiden.

En daarom:

„Wees niet bang, want ik ben bij je, vrees niet, want ik ben je God. Ik zal je sterken, ik zal je helpen, je steunen met mijn onoverwinnelijke rechterhand.” (Jesaja 41:10)

Vrees niet, want Ik ben met u; zie niet angstig rond, want Ik ben uw God. Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met mijn heilrijke rechterhand.

[Inhoudsopgave](#)

Hoofdstuk 3

Zijn striemen brachten ons genezing

Jesaja 53:5

In Jesaja 53:5 horen wij echter ineens een geheel andere boodschap, ook al lijkt het dezelfde boodschap te zijn:

*„Om onze zonden werd hij doorboord, om onze wandaden gebroken. Voor ons welzijn werd hij getuchtigd, zijn striemen brachten ons **genezing**.”*

*„Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons **genezing** geworden.”*

Welke genezing is dit? Is dit de genezing van het lichaam of de genezing van de zonden? Het staat er toch duidelijk bij, dat het nu over onze zonden en wandaden, onze overtredingen en ongerechtigheden gaat en dat er ‘genezing’ van deze zondenziekten is. Hoe moeten wij dit uitleggen? Wat betekenen deze woorden? De Bijbel zelf geeft het antwoord op deze vragen!

De apostel Petrus maakt duidelijk, dat dit vers niet aan de Joden in vervulling gegaan is toen de Here Jezus hun lichamelijke zieken genas, maar dat dit aan de Gemeente van Jezus Christus in vervulling is gegaan. Petrus schrijft:

„... Hij heeft in Zijn lichaam onze zonden het kruishout op gedragen, opdat wij, dood voor de zonde, rechtvaardig zouden leven. Door Zijn striemen bent u genezen.” (1 Petrus 2:24)

„... die zelf onze zonden in Zijn lichaam op het hout gebracht heeft, opdat wij, aan de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid zouden leven; en door Zijn striemen zijt gij genezen.”

Wat hier staat is in de verzoening inbegrepen. Dit is een vrucht van het kruis. Maar... dit is niet de genezing van het lichaam, maar de genezing van de zonden. Petrus schrijft heel duidelijk, dat het nu gaat over de zonden, die – zoals zo vaak gebeurt in de Bijbel en vooral in het boek van Jesaja – beschreven worden als een ziekte. Hier staat niet dat de Here Jezus onze ziekten op Zich genomen heeft toen Hij aan het kruis hing. Er staat dat Hij toen onze zonden op Zich genomen had! Er staat niet, dat wij nu door het kruis een gezond lichaam (mogen) hebben. Er staat dat wij nu door het kruis ‘dood zijn voor de zonde en leven voor de gerechtigheid’. Hier gaat het over een geestelijke zaak.

Wie in de Here Jezus gelooft heeft een groot **geestelijk wonder** meegemaakt. Met het sterven van de Heiland aan het kruis van Golgotha, nam Jezus onze zonden mee. Je kunt daardoor zeggen, dat ons geloof ons tot zo’n eenheid met de Here Jezus gesmeed heeft, dat ‘Zijn dood’ nu ook ‘onze dood’ is geworden. Zijn opstanding heeft ook een geweldige uitwerking die veel betekend is voor de gelovige. Jezus’ opstanding en Zijn nieuwe leven nemen ons mee en hebben ook ons een opstanding uit het oude leven geschonken. Ja, ze hebben ons een nieuw leven gegeven waarin Jezus’ rechtvaardigheid ons deel is geworden.

Het is onbegrijpelijk hoe slecht de genezingspredikers de Bijbel kunnen lezen als zij Jesaja 53:4,5 toepassen op het genezen van lichamelijke zieken in onze tijd. Hier in 1 Petrus 2:24 staat heel duidelijk, dat het bij de vervulling van Jesaja 53:5 gaat over ‘dood zijn voor de zonde en nu rechtvaardig leven’. Het gaat niet over pijn in je buik, kanker, TBC, longziekten, enz., het gaat over het feit dat we dood waren voor God. Petrus zegt niet dat we door de zonden allerlei ziekten hadden, maar dat we door de zonden dood

waren voor God. Door de zonden waren wij onze gerechtigheid kwijt.

Daarom staat er niet, dat we door Jezus' striemen **zullen** genezen, maar dat dit eenmalig gebeurd is toen Hij Zijn leven gaf aan het kruis. Hoe ziek ons lichaam ook mag zijn, als gelovigen hebben wij die bijzondere genezing voor onze ziel ontvangen. Deze genezing is eenmalig geschied en kan dus niet herhaald worden. De Griekse vorm waarin het woord 'genezen' staat, is de aoristus. Dat wil zeggen: het is en blijft een eenmalig gebeuren. De hier aangeboden genezing is eenmalig verstrekt en kan niet opnieuw verstrekt worden. Het kan dus op geen enkele wijze toegepast worden op genezingen voor de kerk voor allerlei zieke mensen.

Pas als wij de hemelse heerlijkheid binnengaan, zullen alle gelovigen een verheerlijkt lichaam hebben, een lichaam zonder ziekte of aftakeling. „Maar wij hebben ons burgerrecht in de hemel, en van daar verwachten wij onze redder, de Heer Jezus Christus. Met de kracht waarmee hij in staat is alles aan zich te onderwerpen, zal hij ons armzalig lichaam gelijk maken aan zijn verheerlijkt lichaam.” (Filippenzen 3:20,21)

Ook Jesaja 53 zelf geeft uitleg

Het slot van Jesaja 53 is veelzeggend:

„Maar de HEER wilde hem breken, hij maakte hem ziek. Hij offerde zijn leven voor hun schuld, om zijn nageslacht te zien en lang te leven. En door zijn toedoen slaagde wat de HEER wilde. Na het lijden dat hij moest doorstaan, zag hij het licht en werd met kennis verzadigd. Mijn rechtvaardige dienaar verschaft velen recht, hij neemt hun wandaden op zich. Daarom ken ik hem een plaats toe onder velen en zal hij met machtigen delen in de buit, omdat hij zijn

leven prijsgaf aan de dood en zich tot de zondaars liet rekenen. Hij droeg echter de schuld van velen en nam het voor zondaars op.”
(Jesaja 53:10-12)

„Maar het behaagde de HERE hem te verbrijzelen. Hij maakte hem ziek. Wanneer hij zichzelf ten schuldoffer gesteld zal hebben, zal hij nakomelingen zien en een lang leven hebben en het voornemen des HEREN zal door zijn hand voortgang hebben. Om zijn moeitevol lijden zal hij het zien tot verzadiging toe; door zijn kennis zal mijn knecht, de rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, en hun ongerechtigheden zal hij dragen. Daarom zal Ik hem een deel geven onder velen en met machtigen zal hij de buit verdelen, omdat hij zijn leven heeft uitgegoten in de dood, en onder de overtreders werd geteld, terwijl hij toch veler zonden gedragen en voor de overtreders gebeden heeft.”

Jesaja zegt niet dat de Messias vele niet-Joodse zieken zal genezen door christelijke predikers. Het gaat niet over lichamelijke zieken. Jesaja spreekt over de wandaden van de mensen, die door de Messias weggenomen zullen worden. Hij zou niet hun ziekten wegnemen, maar hun ongerechtigheden. En... Hij zou velen rechtvaardig maken! Niet: gezond maken, maar: rechtvaardig maken! Dát zegt Jesaja.

Jezus zou voor de zondaars bidden, zegt Jesaja in dit hoofdstuk waarin het gaat over zonden, ziekte en Jezus' sterven. Wanneer en wat heeft Jezus in dit verband gebeden? Ja, het was aan het kruis. Hij bad een kort gebed. Let wel, Hij bad niet voor de gezondheid van de mensen. Hij bad niet dat ze een lang en gelukkig leven op aarde zouden hebben. Hij bad niet dat ze rijk zouden worden en voorspoedig zouden zijn. Hij bad alleen maar dit: „Vader, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen.” (Lucas 23:34) Dát was aan het kruis Jezus' gebed voor zondige mensen. Hij bad niet dat zieken gezond zouden worden. Hij bad dat zondaars vergeving zouden ontvangen. Dát was Jezus' gebed, ook voor u en mij. Dit gebed lag in één lijn met het 'Onze Vader' waarin Hij Zijn discipelen het volgende had leren bidden: „Vergeef ons onze

schulden, zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig was.” (Mattheüs 6:12)

Jezus' was een biddende Heiland. Hij was de Heiland die biddend voor een zondige, verloren mensheid Zijn leven gaf. Hij bad niet opdat mensen in de hele wereld op grond van Zijn kruis genezing van hun ziekten zouden ontvangen. Hij bad dat zondaars vergeving van zonden zouden ontvangen. Daarover had Jesaja in hoofdstuk 53 ook geschreven.

Als God een mens door middel van een wonder genezing van diens ziekte geeft, is dat alleen maar verheugend. Daarom bidden wij God ook om genezing als iemand ziek is. Het is echter niet zo, dat wij kunnen zeggen, dat God ons omwille van het kruis altijd genezing van onze ziekten heeft toegezegd.

Verschil tussen Joodse volk en de Gemeente van de Here Jezus

Wij zagen, dat Jesaja 53:4 vervuld is bij de wonderen die de Here Jezus verrichtte tijdens Zijn leven op aarde. Ook zagen wij dat Jesaja 53:5 vervuld is toen de Here Jezus stierf aan het kruis op Golgotha. Christenen hebben geen baat bij de wonderen die de Here Jezus deed voor de Joden. Jesaja 53:5 belooft echter, zoals wij zagen, ook geen wonderen voor de christenen. Dus wordt de vraag gesteld: waarom wél wonderen voor de Joden en geen wonderen voor de niet-Joodse christenen?

De Joden verwachtten in vroeger tijden al de komst van de Messias. De Messias zou echter niet met een ballon uit de lucht komen. Hij zou in Bethlehem geboren worden (Micha 5:1) en een nakomeling van koning David zijn. Er zijn echter zoveel jongens in Bethlehem geboren en er zijn er zoveel die allemaal een

nakomeling van David waren. Daarom zaten de Joden met het probleem: hoe en waaraan herkennen wij de echte Messias. Er waren immers regelmatig mensen die meenden dat zij de Messias waren.

In het begin van de 2e eeuw van onze jaartelling was er een man, die door rabbi Akiba aangewezen werd als de messias. Hij zou Israël leiden in de strijd tegen de Romeinen en de begeerde verlossing brengen. Deze man had een opmerkelijke naam: Simon bar Kochba, d.i. Simon zoon van Kochba. Het woord 'Kochba' betekent 'ster', zodat zijn naam ook luidde: „Simon, zoon van de ster”. Hierbij dacht men aan de profetie van Bileam, die gezegd had: „... een ster gaat op uit Jacob” (Numeri 24:17). Men ging er van uit, dat deze Simon de beloofde ster, de messias, was. Hoewel velen Bar Kochba als messias aanvaardden, waren er ook anderen (waaronder de christenen), die hem niet als messias erkenden. Velen van deze noemden hem 'Simon bar Kosiba', d.i. 'Simon, zoon van de leugen'.

In bijna elke eeuw waren er Joden, die van zichzelf zeiden, of van wie gezegd werd, dat zij de messias waren. In 448 trad op het eiland Kreta een Jood op, die zichzelf 'meester Mozes' noemde. In die tijd woonden er veel Joden op Kreta. Hij beloofde deze Joden, dat hij hen spoedig en zonder gebruik te maken van schepen, naar het eigen land zou terug brengen. Op de door hem genoemde datum hadden veel Joden zich bij de zee verzameld, liepen het water in om te voet de zee over te steken en Israël te bereiken. Veel van deze Joden zijn verdronken.

In de 17e eeuw trad de nog steeds legendarische Jood Sjabbataj Zwi op, die ook beweerde de messias te zijn. Hij beweerde, dat hij de Joden door een wonder tot de overwinning zou leiden. Hij heeft vele aanhangers gehad. Maar ook Zwi bleek een misleider te zijn. Toen hij door de Turken gevangen genomen was, is hij zelfs – in

een poging om niet gedood te worden – tot de islam overgegaan. Daarna riep hij zijn aanhangers op om ook tot ‘het ware geloof van de islam’ over te gaan. Een deel van zijn aanhangers deed dit. Anderen waren zo teleurgesteld, dat zij zelfmoord pleegden.

Ook in de Bijbel horen wij over mensen die beweerden dat zij de Messias waren en/of door een aantal mensen als een messias aanvaard waren.

„Immers, enige tijd geleden wierp Teudas zich op als een man die het volk zou leiden, en ongeveer vierhonderd mensen sloten zich bij hem aan; hij werd gedood, zijn aanhang viel uiteen en verdween in het niets.” (Handelingen 5:36)

Want vóór deze dagen stond Teudas op, die beweerde, dat hij iets was, en een aantal van ongeveer vierhonderd man sloot zich bij hem aan; maar hij werd gedood en zijn gehele aanhang viel uiteen en verliep.

en:

„Bent u dan niet die Egyptenaar die onlangs in opstand kwam en met vierduizend oproerkraaiers de woestijn is ingetrokken?” (Handelingen 21:38)

Zijt gij dan niet de Egyptenaar, die dezer dagen oproer maakte en de vierduizend bandieten deed uittrekken naar de woestijn?

Het woord ‘Egyptenaar’ verwijst hier naar een Jood die uit Egypte naar Israël gekomen was en nu – net als Mozes indertijd – gezien werd als een redder, die zijn volk zou bevrijden uit de onderdrukking van de Romeinen.

Zoals Mozes zijn Goddelijke zending aan farao en aan zijn eigen volk bewees door het verrichten van een aantal tekenen, zo zou de Messias ook herkenbaar zijn aan een aantal bijzondere

wondertekenen. Deze wondertekenen moesten dan wel in de lijn liggen van de wonderen die Mozes gedaan had. Mozes had van Hem gezegd: „Een profeet uit uw midden, uit uw broederen, zoals ik ben, zal de HERE, uw God, u verwekken; naar hem zult gij luisteren.” (Deuteronomium 18:15 NBG)

Het gevolg hiervan is, dat de evangelist Johannes ons vertelt van een aantal wondertekenen die Jezus gedaan had en hoe dit wel, of soms helaas niet, tot geloof bij de mensen geleid hadden. Duidelijk blijkt echter, dat de wondertekenen bedoeld waren om de Joden tot geloof in de Here Jezus te brengen. We noemen de volgende teksten:

*„Dit heeft Jezus in Kana, in Galilea, gedaan als eerste wonderteken; hij toonde zo zijn grootheid **en zijn leerlingen geloofden in hem.**”* (Johannes 2:11)

Dit heeft Jezus gedaan als begin van zijn tekenen te Kana in Galilea en Hij heeft zijn heerlijkheid geopenbaard, en zijn discipelen geloofden in Hem.

*„Toen Jezus op Pesach in Jeruzalem was, **kwamen veel mensen tot geloof in zijn naam, omdat ze de wondertekenen zagen die hij deed.**”* (Johannes 2:23)

En terwijl Hij te Jeruzalem was, op het Paasfeest, geloofden velen in zijn naam, doordat zij zijn tekenen zagen, die Hij deed;

*„Hij (Nicodemus) kwam in de nacht naar Jezus toe. ‘Rabbi, ‘zei hij, **‘wij weten dat u een leraar bent die van God gekomen is, want alleen met Gods hulp kan iemand de wondertekenen doen die u verricht.’**”* (Johannes 3:2)

...deze kwam des nachts tot Hem en zeide tot Hem: Rabbi, wij weten, dat Gij van God gekomen zijt als leraar; want niemand kan die tekenen doen,

welke Gij doet, tenzij God met Hem is.

„Jezus zei tegen hem: **‘Als jullie geen tekenen en wonderen zien, geloven jullie niet!’**” (Johannes 4:48)

Jezus zeide dan tot hem: Indien gijlieden geen tekenen en wonderen ziet, zult gij niet geloven.

„**Een grote menigte mensen volgde hem, omdat ze gezien hadden welke wondertekenen hij bij zieken deed.**” (Johannes 6:2)

En Hem volgde een grote schare, omdat zij de tekenen zagen, die Hij aan zieken verrichtte.

„Onder het volk waren er **velen in hem gaan geloven, ‘want, ‘zeiden ze, ‘wanneer de messias komt, zal die niet meer wondertekenen verrichten dan hij heeft gedaan.’**” (Johannes 7:31)

En uit de schare kwamen velen tot geloof in Hem en zij zeiden: Zal de Christus, wanneer Hij komt, soms meer tekenen doen dan deze gedaan heeft?

„**Ondanks de wondertekenen die hij voor hun ogen gedaan had, geloofden ze niet in hem.**” (Johannes 12:37)

En hoewel Hij zoveel tekenen voor hun ogen gedaan had, geloofden zij niet in Hem,

„**Israëlieten, luister naar wat ik u zeg: Jezus uit Nazaret is door God tot u gezonden, hetgeen gebleken is uit de grote daden en de wonderen en tekenen die God, zoals u bekend is, door zijn toedoen onder u heeft verricht.**” (Handelingen 2:22)

Mannen van Israël, hoort deze woorden: Jezus, de Nazoreeër, een man u van Godswege aangewezen door krachten, wonderen en tekenen, die God door Hem in uw midden verricht heeft, zoals gij zelf weet,

Later zal de apostel Paulus verklaren, dat de Joden de wondertekenen nodig hebben en deze wondertekenen ook voor de Joden bestemd waren. Christenen zullen echter zonder deze wondertekenen in een gekruisigde Heiland moeten geloven. Hij schreef:

„Want zoals God in zijn wijsheid bepaalde, heeft de wereld hem niet door haar wijsheid gekend, en hij heeft besloten hen die geloven te redden door de dwaasheid van onze verkondiging. De Joden vragen om wonderen en de Grieken zoeken wijsheid, maar wij verkondigen een gekruisigde Christus, voor Joden aanstootgevend en voor heidenen dwaas. Maar voor wie geroepen zijn, zowel Joden als Grieken, is Christus Gods kracht en wijsheid.” (1 Corinthe 1:21-24)

„Want daar de wereld in de wijsheid Gods door haar wijsheid God niet gekend heeft, heeft het Gode behaagd door de dwaasheid der prediking te redden hen die geloven. Immers, de Joden verlangen tekenen en de Grieken zoeken wijsheid, doch wij prediken een gekruisigde Christus, voor Joden een aanstoot, voor heidenen een dwaasheid, maar voor hen, die geroepen zijn, Joden zowel als Grieken, prediken wij Christus, de kracht Gods en de wijsheid Gods.”

Duidelijk blijkt, dat de Jood en rabbijn Paulus weet wat het doel van de wonderen was die de Here Jezus verrichtte. De Joden konden maar niet iedereen geloven die zich uitgaf voor de Messias. Wie dit van zichzelf zei, moest met Goddelijke wonderen bewijzen, dat hij inderdaad door God als Messias tot het Joodse volk gezonden was.

Het was echter niet alleen Paulus die op het verband tussen geloof en wonderen wees, ook de Here Jezus Zelf deed dit. Het volgende citaat bewijst, dat de Here Jezus – naast alle wonderen die Hij al gedaan had – een nog veel groter wonder noemde, waaraan Hij als Messias herkenbaar zou zijn: Zijn opstanding uit de dood. Dat was het teken van Jona, die ook dood was in de vis en ‘vanuit het

dodenrijk tot God gebeden heeft', weer levend werd en alsnog naar Ninevé gezonden is. Lees de volgende woorden:

*„Daarop reageerden enkele schriftgeleerden en Farizeeën met een vraag: 'Meester, we zouden graag een teken van u zien.' Hij antwoordde: 'Dit is een verdorven en trouweloze generatie. Ze verlangt een teken, maar **zal geen ander teken krijgen dan dat van de profeet Jona**. Want zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van een grote vis zat, **zo zal de Mensenzoon drie dagen en drie nachten in het binnenste van de aarde verblijven**. Op de dag van het oordeel zullen de Ninevieten samen met deze generatie opstaan en haar veroordelen; want zij hadden zich bekeerd na de prediking van Jona, en hier ziet u iemand die meer is dan Jona!'”*
(Mattheüs 12:38-41)

Toen antwoordden Hem enige der schriftgeleerden en Farizeeën en zeiden: Meester, wij zouden wel een teken van U willen zien. Maar Hij antwoordde hun en zeide: Een boos en overspelig geslacht verlangt een teken, maar het zal geen teken ontvangen dan het teken van Jona, de profeet. Want gelijk Jona drie dagen en drie nachten in de buik van het zeemonster was, zo zal de Zoon des mensen in het hart der aarde zijn, drie dagen en drie nachten. De mannen van Nineve zullen in het oordeel opstaan met dit geslacht en het veroordelen; want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jona en zie, meer dan Jona is hier.

De Heer zei niet dat ze geen teken zouden krijgen, vergis u niet! Hij zei dat ze wel een teken zouden krijgen; het teken zoals dit bij de profeet Jona geschied was.

Het volgende citaat vertelt ook van het teken dat Jezus de mensen toezegde. Het is weer Zijn opstanding uit de dood, ook al zei het dit keer met andere woorden.

„Kort voor Pesach, het Joodse paasfeest, reisde Jezus naar Jeruzalem. Daar trof hij op het tempelplein de handelaars in runderen, schapen en duiven aan, en de geldwisselaars die daar altijd zaten. Hij

*maakte een zweep van touw en joeg ze allemaal de tempel uit, met hun schapen en runderen. Hij smeed het geld van de wisselaars op de grond, gooide hun tafels omver en riep tegen de duivenverkopers: 'Weg ermee! Jullie maken een markt van het huis van mijn Vader!' Zijn leerlingen dachten aan wat er geschreven staat: 'De hartstocht voor uw huis zal mij verteren.' Maar de Joden vroegen: '**Met welk teken kunt u bewijzen dat u dit mag doen?**' Jezus antwoordde hun: '**Breek deze tempel maar af, en ik zal hem in drie dagen weer opbouwen.**' 'Zesenvestig jaar heeft de bouw van deze tempel geduurd,' zeiden de Joden, 'en u wilt hem in drie dagen weer opbouwen?' Maar hij sprak over de tempel van zijn lichaam. Na zijn opstanding uit de dood herinnerden zijn leerlingen zich dat hij dit gezegd had, en zij geloofden de Schrift en alles wat Jezus gezegd had.'" (Johannes 2:13-22)*

En het Pascha der Joden was nabij en Jezus ging op naar Jeruzalem. 14 En Hij vond in de tempel de verkopers van runderen en schapen en duiven, en de wisselaars, die daar zaten. 15 En Hij maakte een zweep van touw en dreef allen uit de tempel, de schapen en de runderen; en het geld van de wisselaars wierp Hij op de grond en hun tafels keerde Hij om. 16 En tot de duivenverkopers zeide Hij: Neemt dit alles hier vandaan, maakt het huis mijns Vaders niet tot een verkoophuis. 17 En zijn discipelen herinnerden zich, dat er geschreven is: De ijver voor uw huis zal Mij verteren. 18 De Joden dan antwoordden en zeiden tot Hem: Welk teken toont Gij ons, dat Gij dit moogt doen? 19 Jezus antwoordde en zeide tot hen: Breekt deze tempel af en binnen drie dagen zal Ik hem doen herrijzen. 20 De Joden dan zeiden: Zesenvestig jaren is over deze tempel gebouwd en Gij zult hem binnen drie dagen doen herrijzen? 21 Maar Hij sprak van de tempel zijns lichaams. 22 Toen Hij dan opgewekt was uit de doden, herinnerden zijn discipelen zich, dat Hij dit gezegd had, en zij geloofden de Schrift en het woord, dat Jezus gesproken had.

Denk ook aan de hiervoor reeds geciteerde tekst, waarin de Here Jezus ingaat op de noodzaak voor de Joden om wondertekenen te zien als bewijs dat Hij echt de Messias was:

„Jezus zei tegen hem: 'Als jullie geen tekenen en wonderen zien,

geloven jullie niet!” (Johannes 4:48)

Jezus zeide dan tot hem: Indien gijlieden geen tekenen en wonderen ziet, zult gij niet geloven.

Het open graf was het laatste teken dat bewees dat de Here Jezus de Messias was. Wie het boek Handelingen leest, ziet ook dat de discipelen als predikers van het evangelie níet ‘het kruis’ aan de mensen in Jeruzalem en Judea predikten, maar ‘het open graf’. Beter gezegd: de apostelen predikten de opstanding van de Here Jezus. Hoe onvoorstelbaar belangrijk het kruis ook is voor ons die in de Here Jezus geloven, voor de Joden die op dat moment nog niet in Hem geloofden, was Zijn opstanding veel belangrijker dan Zijn kruis. Dat Jezus aan een kruis gestorven was, wisten de Joden wel. Dat was geen wonderteken. Zijn opstanding uit de dood was echter een wonderteken en dát bewees, dat Jezus de Zoon van God was, de Messias van de Joden, de Redder en Verzoener van hun zonden. Hij was de vervulling van Jesaja 53. Zie ook het slot van dit hoofdstuk.

Wie verrichtten wonderen in de Gemeente?

Het waren de **apostelen** die wonderen en tekenen verrichtten. Nooit lezen wij dat gewone gelovigen zieken genazen of andere wonderen verrichtten.

*„De vele tekenen en wonderen die de **apostelen** verrichtten, vervulden iedereen met ontzag.” (Handelingen 2:43)*

*„En er kwam vrees over alle ziel en vele wonderen en tekenen geschiedden door de **apostelen**.”*

Wij lezen dat Paulus en Barnabas wonderen verrichtten:

*„**Paulus en Barnabas** bleven geruime tijd in de stad en spraken vrijmoedig over Gods woord, vol vertrouwen in de Heer, die de verkondiging van zijn genade kracht bijzette **door hen** tekenen en wonderen te laten verrichten.” (Handelingen 14:3)*

*„Zij verkeerden daar dan geruime tijd, vrijmoedig sprekende in vertrouwen op de Here, die getuigenis gaf aan het woord zijner genade en tekenen en wonderen **door hun handen** deed geschieden.”*

*„Daarop zwegen alle aanwezigen, en men luisterde naar **Barnabas en Paulus**, die vertelden welke grote tekenen en wonderen God **door hen** onder de heidenen had verricht.” (Handelingen 15:12)*

*„En de gehele vergadering werd stil en zij hoorden **Barnabas en Paulus** verhalen wat al tekenen en wonderen God **door hen** onder de heidenen gedaan had.”*

Paulus wijst erop, dat de wonderen en tekenen die hij deed, duidelijk bewezen dat hij een apostel was. Zoals de Here Jezus moest bewijzen dat Hij de Messias was, zo moest Paulus bewijzen, dat hij een apostel van Jezus was.

*„... door zijn macht waarmee **ik** [dat is: Paulus] tekenen en wonderen verricht door de macht van Gods Geest. Zo heb ik vanuit Jeruzalem en helemaal tot aan Illyrië het evangelie van Christus verspreid...” (Romeinen 15:19)*

*„... door kracht van tekenen en wonderen, door de kracht des Geestes. Zo heb **ik**, van Jeruzalem uit rondreizende tot Illyrië toe, de prediking van het Evangelie van Christus volbracht.”*

*„**Alles wat een apostel tot apostel maakt**, heb ik u laten zien: elke volharding, alle tekenen en wonderen, elke kracht.” (2 Corinthe 12:12)*

*„**De tekenen van een apostel** zijn bij u verricht met alle volharding, door*

tekenen, wonderen en krachten.”

Alleen van Stefanus, een groot dienaar van de Heer, lezen wij nog dat hij wonderen verrichtte:

„Stefanus verrichtte dankzij Gods genade en kracht grote wonderen en tekenen onder het volk.” (Handelingen 6:8)

„En Stefanus, vol van genade en kracht, deed wonderen en grote tekenen onder het volk.”

Ziekten religieus bekeken

Als wij menen, dat wij al onze ziekten religieus moeten bekijken, zijn er een paar vragen die te maken hebben met God, Gods handelen met ons, ziekte, artsen en genezing. Maakt God mensen ziek of wil God dat mensen ziek worden? Welke ziekten zijn ons dan door God gezonden en welke niet? Hier komen de vragen:

1. Vanaf welke mate van ernst van de ziekte is het een godsdienstige zaak? Is hoofdpijn, kiespijn, een wrat, een steenpuist, een verkoudheid ook een religieuze kwestie, waarvoor gebeden moet worden? Waarom mag ‘de natuur zijn werk doen’ als het om deze zaken gaat en wordt het ineens een gebedszaak als het om ernstiger kwalen gaat? Waar ligt de grens tussen ernstige en nieternstige kwalen? Wie heeft bepaald waar die grens ligt? Wie heeft bepaald dat vanaf welke ernst speciaal gebeden moet worden? Hiermee bedoelen wij niet, dat je niet ook om genezing zou mogen bidden als je verkouden bent, maar wij betrekken onze verkoudheden niet op het religieuze leven. Wij nemen aan, dat u wel begrijpt wat wij hier bedoelen.
2. Als wij menen dat ziekten (eventueel vanaf een bepaalde

mate van ernst) religieuze zaken zijn en als wij menen dat alles ons van Godswege geschiedt en we dus moeten zeggen dat God ons bewust ziek gemaakt heeft, moeten wij dan bidden om genezing, moeten wij dan een arts raadplegen of zouden wij juist moeten berusten in elke ziekte en nooit de hulp van een arts moeten inroepen en altijd afwachten of het God behaagt ons weer genezing te schenken?

Als God gewild had dat wij als gelovigen zó op Hem zouden vertrouwen, dat wij alleen in de weg van het wonder genezing zouden ontvangen, zouden de artsen grote zondaars zijn omdat ze dan ingaan tegen de ziekmakende plannen van God. Stel dat God de hand van de dader bestuurd had en het slachtoffer 'naar de wil van God' ernstig gewond was? Moest de dader dan toch geld geven voor genezing? Dan zou je toch tegen de wil van God ingaan? U ziet, dat dit theorieën zijn, die hun Bijbelse fundament missen. Er moet gewerkt worden om genezing te verkrijgen. God maakt in deze tekst duidelijk dat Hij dit zo wil! Natuurlijk bidden wij God om genezing, maar gelijktijdig gaan wij aan het werk.

Dit is in overeenstemming met de wijze waarop dit in de tijd van het Oude Testament al in Israël geschiedde. Jezus Sirach vertelt het volgende:

„Eer een arts, want je hebt hem nodig, ook hij is door de Heer geschapen, en hoewel genezing van de Allerhoogste komt, wordt hij door de koning beloond. Een arts wordt om zijn kennis geëerd, hij wordt door aanzienlijken bewonderd. Door de Heer brengt de aarde geneeskrachtige kruiden voort, een verstandig mens versmaadt ze niet. Werd het water niet zoet door een stuk hout, zodat zijn kracht zichtbaar werd? De Heer zelf gaf de mensen de kennis, zodat hij om zijn wonderbaarlijke kruiden wordt geprezen. Daarmee geneest hij en neemt hij de pijn weg, de apotheker maakt er een balsem van. Het werk van de Heer kent geen einde, hij brengt genezing op de

aarde. Mijn kind, negeer je ziekte niet, maar bid tot de Heer, dan zal hij je genezen.” (Jezus Sirach 38:1-9)

Dit is in overeenstemming met de woorden van God Zelf, zoals die door Jeremia zijn uitgesproken en waarbij het werk van de artsen niet door God afgekeurd en afgewezen werd, maar door Hem juist als voorbeeld gebruikt werd:

*„Dit zegt de HEER: Ongeneeslijk zijn je wonden, niet te helen is je letsel. **Geen mens verzorgt je zweren**, je wonden groeien nooit meer dicht.”* (Jeremia 30:12,13)

*„Want zo zegt de HERE: Dodelijk is uw breuk, ongeneeslijk uw wond; **niemand is er, die het voor u opneemt**; voor een gezwel zijn er nog geneesmiddelen, voor u is er geen genezing.”*

God wil de mens dus genezen door andere mensen (zoals de artsen) en door medicijnen, die Hij Zelf uit de aarde heeft doen voortkomen, in te schakelen. De Bijbel leert ons dus niet dat gelovigen alleen maar genezing van ziekten moeten ontvangen door hun geloof. De Bijbel maakt duidelijk, dat de gewone weg voor een zieke is: hij moet naar de dokter gaan!

God heeft genezing beloofd door de artsen en de medicijnen die bereid zijn uit grondstoffen die God bij de schepping aan de mens gegeven heeft en waarvan God wilde dat de mens die zou ontdekken en gebruiken. Nergens in de tijd van het Oude Testament heeft Israël een periode in het eigen land gehad waarin God hen door wonderen van hun ziekten bevrijdde en Zich op die manier de grote ‘Heelmeester’ toonde. Alleen in de tijd dat de Here Jezus op aarde was, genas Hij op bijzondere wijze de zieken als teken van het Messiaanse rijk. Hij deed dit volgens Zijn eigen woorden alleen voor Israëlieten en niet voor heidenen!

„En weer vertrok Jezus; hij week uit naar het gebied van Tyrus en Sidon. Plotseling klonk de roep van een Kanaänitische vrouw die uit die streek afkomstig was: ‘Heb medelijden met mij, Heer, Zoon van David! Mijn dochter wordt vreselijk gekweld door een demon.’ Maar hij keurde haar geen woord waardig. Zijn leerlingen kwamen naar hem toe en vroegen hem dringend: ‘Stuur haar toch weg, anders blijft ze maar achter ons aan schreeuwen.’ Hij antwoordde: **‘Ik ben alleen gezonden naar de verloren schapen van het volk van Israël.’** (Mattheüs 15:21-24)

„En Jezus ging vandaar en trok Zich terug naar de omgeving van Tyrus en Sidon. En zie, een Kananese vrouw uit dat gebied kwam en riep: Heb medelijden met mij, Here, Zoon van David, mijn dochter is deerlijk bezeten. Hij echter antwoordde haar geen woord, en zijn discipelen kwamen bij Hem en vroegen Hem, zeggende: Zend haar weg, want zij roept ons na. Hij echter antwoordde en zeide: **Ik ben slechts gezonden tot de verloren schapen van het huis Israëls.**”

Bij de opdracht aan de discipelen om te prediken en genezingen te verrichten, zei de Heer, dat ook zij zich alleen tot de Israëlieten mochten wenden en niet naar heidenen mochten gaan.

„Deze twaalf zond Jezus uit, en hij gaf hun de volgende instructies: **‘Sla niet de weg naar de heidenen in en bezoek geen Samaritaanse stad. Ga liever op zoek naar de verloren schapen van het volk van Israël. Ga op weg en verkondig: „Het koninkrijk van de hemel is nabij.”** Genees zieken, wek doden op, maak mensen die aan huidvraat lijden rein en drijf demonen uit. Om niet hebben jullie ontvangen, om niet moeten jullie geven!’” (Mattheüs 10:5-8)

„Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden en Hij gebood hun, zeggende: **Wijkt niet af op een weg naar heidenen, gaat geen stad van Samaritanen binnen; begeeft u liever tot de verloren schapen van het huis Israëls.** Gaat en predikt en zegt: **Het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.** Geneest zieken, wekt doden op, reinigt melaatsen, drijft boze geesten uit. Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet.”

Duidelijk blijkt, dat de genezingen niet op zichzelf staan; er moeten ook doden opgewekt worden. Duidelijk blijkt tevens, dat deze prediking en deze wondertekenen aan ‘het koninkrijk der hemelen’ verbonden zijn! Dat ‘koninkrijk der hemelen’ is niet een koninkrijk in de hemel, maar is het koninkrijk waarvan de profeet Daniël gesproken had. Het is het koninkrijk dat **vanuit de hemel naar de aarde zou komen**. In dit aardse Messiaanse rijk zal de Messias, de Here Jezus, de vredekonink zijn. Het is het koninkrijk waarvan Jesaja en andere profeten gesproken hebben als een rijk van vrede, voorspoed, gezondheid en welvaart. Het is het komende rijk waarin Jezus naar de aarde zal zijn teruggekeerd en volgens de beloften op de troon van David zal plaats nemen. Dit is nog nooit gebeurd en zal dus zeker eens gebeuren.

Na Handelingen 2 werd het Messiaanse rijk opnieuw aan Israël aangeboden en geschiedden er nog steeds de wonderen en tekenen van dit rijk. Toen de boodschap in later tijd niet meer aan de Joden maar aan de heidenen gebracht werd, verdwenen ook deze tekenen en moest zelfs Paulus zeggen:

*„Herinnert u zich niet de eerste keer dat ik u het evangelie heb verkondigd? Ik kwam bij u **toen ik ziek was...**” (Galaten 4:13)*

*„Ja, gij weet, dat ik aan u de eerste maal, **omdat ik ziek geworden was, het evangelie verkondigd heb.**”*

en:

*„Erastus is in Korinte gebleven, **Trofimus heb ik ziek in Milete achtergelaten.**” (2 Timotheüs 4:20)*

*„Erastus is te Korinte gebleven, **Trofimus heb ik ziek achtergelaten te Milete.**”*

Paulus was nu blijkbaar niet meer in staat om Trofimus door een

wonder van God genezing te schenken!

Het boek Handelingen toont ons, dat de apostelen de gave van de genezing hadden, een gave waarover ook 1 Corinthe 12:9,28 spreekt. Maar zoals er geen apostelen, die zelf ook een geschenk van God waren (zie Ephese 4:11, vooral NBG), meer zijn, zo zien wij deze gave ook niet meer overal in de Gemeente.

Handelingen 2

Ik geef u nog een voorbeeld. In Handelingen 2 gebeuren wonderlijke dingen en Petrus verwijst in Handelingen 2:16 en 17 naar Joël:

„Wat hier nu gebeurt, is aangekondigd door de profeet Joël: ‘Aan het einde der tijden, zegt God, zal ik over alle mensen mijn geest uitgieten. Dan zullen jullie zonen en dochters profeteren, jongeren zullen visioenen zien en oude mensen droomgezichten.’”

„...maar dit is het, waarvan gesproken is door de profeet Joël: ‘En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouden zullen dromen dromen.’”

Joël spreekt over wat er met het Joodse volk zal gebeuren als de Here Jezus terugkomt. Toch zegt Petrus, dat je hetzelfde nu ook bij de Gemeente ziet gebeuren. Maar daarom wil dit niet zeggen, dat het zo ook echt door Joël bedoeld is. Joël bedoelt het voor het eind der tijden. Petrus pakt deze gedachte op en past hem toe op de gebeurtenissen die toen plaats hadden. Let wel: Petrus past het toe op de Joden die op de Pinksterdag bijeen waren. Hier waren geen christelijke niet-Joden bij. Hier waren alleen Joden, die naar Jeruzalem gekomen waren om daar het Pinksterfeest te vieren!

Toch ook toegepast op ziekte

Als er staat *'hij was het die onze ziekten droeg'* blijkt op een gegeven ogenblik dat het Nieuwe Testament toch iets bijzonders doet. Dat zie je vaker en dat is geen eigengereidheid van de mensen in het Nieuwe Testament, je ziet vaker dat ze een bepaalde tekst die de ene betekenis heeft, oppakken en zeggen dat je er ook op een andere manier naar kunt kijken. Dan zie je nog iets moois. Dat is met deze tekst het geval.

Terwijl Mattheüs, de schrijver van het eerste evangelie, door de Heilige Geest vervuld is en weet dat de Here Jezus voor de zonden kwam, past hij deze tekst op een gegeven ogenblik toch toe op lichamelijke genezing. Dat zagen wij in Mattheüs 8:16. Daar wordt verteld dat veel mensen ziek waren en bij de Here Jezus kwamen en genezen werden. En in vers 17 paste Mattheüs die tekst uit Jesaja 53 hierop toe:

„Met een enkel bevel dreef hij de geesten uit, en allen die ziek waren genas hij, opdat in vervulling ging wat gezegd is door de profeet Jesaja: ‘Hij was het die onze ziekten wegnam en onze kwalen op zich heeft genomen.’”

„...en Hij dreef de geesten uit met zijn woord en die ernstig ongesteld waren genas Hij allen, opdat vervuld zou worden, hetgeen gesproken werd door de profeet Jesaja, toen hij zeide: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen en onze ziekten heeft Hij gedragen.”

Let nu op. Wij zagen eerder dat in deze tekst ‘onze’ sloeg op het Joodse volk. Vervolgens zagen wij, dat Mattheüs duidelijk maakt, dat de Here Jezus alleen voor het Joodse volk is gekomen en dat de genezingen – denk maar aan de enige uitzondering bij de Kananese vrouw – alleen voor de verloren schapen van het huis van Israël waren. Als die Kananese vrouw voor haar kind komt,

zegt de Here Jezus: „Nee, de genezingen zijn alleen voor Israël, niet voor de heidenen.” Het zijn Jezus' eigen woorden.

Ook realiseerden wij ons, dat men hier nog vóór het kruis leefde en dat de tekst van Jesaja toch al vervuld was. Hij is dus niet vervuld aan het kruis voor de Gemeente. Hij is tijdens Jezus' omwandeling al vervuld voor het Joodse volk – alleen toen. Als iemand zegt: 'Jezus is gisteren en heden dezelfde' dan zeggen wij 'amen'. Dan moeten we Jezus ook echt dezelfde laten als toen Hij op aarde was. Dat betekent, dat de genezingswonderen alleen voor het Joodse volk bedoeld waren. Want zó was Hij in Zijn leven ook. En zolang het Joodse volk hem afgewezen heeft, gebeuren deze tekenen en wonderen niet voor het Joodse volk. Ze keren weer terug als Jezus wederkomt. Dat is wat Mattheüs hier heel duidelijk laat merken. Wie zó met de Bijbel omgaat, gelooft echt dat Jezus nog steeds dezelfde is!

In Jesaja 53:5 ging het over genezingen en kijkt u eens in 1 Petrus 2:24, waar gesproken wordt tegen de christenen en niet tegen de Joden. Hier staat voor Joodse en niet-Joodse christenen over de Here Jezus:

„Hij heeft in zijn lichaam onze zonden het kruishout op gedragen, opdat wij, dood voor de zonde, rechtvaardig zouden leven. Door zijn striemen bent u genezen.”

... die zelf onze zonden in zijn lichaam op het hout gebracht heeft, opdat wij, aan de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid zouden leven; en door zijn striemen zijt gij genezen.”

Hiermee doet Petrus precies hetzelfde als wat Jesaja doet, hij vergelijkt de zonde met ziekten. **Is er iemand van u die denkt dat u door de geseling ('striemen') – want dat moet hier dan letterlijk bedoeld zijn – niet ziek meer hoeft te zijn?** Dan begrijpt u dat dit beeldspraak is, waar een betekenis achter zit. Het gaat om het

totaal van het lijden, het kruis van Jezus Christus, toegepast op onze zonden. Het gaat erom dat we zien dat wij niet door het kruis kunnen en mogen rekenen op een totaal gezond lichaam. Het zou fijn zijn. Ik zou het u allemaal en mezelf ook zo graag gunnen. Ik zou het fantastisch vinden als ik in alle eerlijkheid tegen u mocht zeggen: het kruis van Jezus Christus biedt ons allemaal een gezond lichaam aan. En daarvoor is de Here Jezus gestorven. Maar het is niet waar. De Here Jezus is gestorven om u rijk te maken, maar niet financieel.

De Here Jezus is gestorven om u rijk te maken, zo zagen wij dat het in de Bijbel staat, maar dat betekent niet dat u allemaal de mooiste huizen en prachtigste banen krijgt en het grootste verstand. Het heeft een andere betekenis. Het gaat om geestelijke zaken. Het gaat niet om het materiële, hoe fijn we dat ook zouden vinden. Zo moeten we leren dat het kruis van Jezus Christus geen garantie is voor een gezond lichaam. De een heeft meer te lijden dan de ander. Als God een keer een wonder doet, dat iemand misschien zomaar ineens geneest, dan is dat geweldig en dan kunnen we God ervoor danken. Maar het betekent niet dat God op grond van het kruis van Zijn Zoon min of meer de morele verplichting heeft om dit voor ons te doen. Het kruis biedt ons geen genezing voor lichamelijke kwalen.

Samenvatting

Mattheüs vertelt ons dat Jesaja 53:4 vervuld is tijdens het leven van de Here Jezus op aarde. Deze tekst kon dus niet nog eens vervuld worden aan het kruis, want hij was al vervuld. Deze tekst zegt dus niet dat hier genezing geboden wordt op grond van het verzoenend sterven van de Here Jezus.

Mattheüs schrijft klip en klaar:

„Bij het vallen van de avond brachten ze vele bezetenen bij hem. Met een enkel bevel dreef hij de geesten uit, **en allen die ziek waren genas hij, opdat in vervulling ging wat gezegd is door de profet Jesaja: ‘Hij was het die onze ziekten wegnam en onze kwalen op zich heeft genomen.’**” (Mattheüs 8:16,17)

„Toen het nu avond werd, bracht men vele bezetenen tot Hem; en Hij dreef de geesten uit met zijn woord en die ernstig ongesteld waren **genas Hij allen, opdat vervuld zou worden, hetgeen gesproken werd door de profet Jesaja, toen hij zei: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen en onze ziekten heeft Hij gedragen.**”

Jesaja 53:4 is dus **niet** vervuld aan het kruis, maar vervuld door de Here Jezus tijdens Zijn rondwandeling in Israël.

De apostel Petrus gaat vervolgens een andere tekst uit Jesaja 53 citeren en die gaat hij inderdaad toepassen op het kruis van de Here Jezus. Hij schrijft:

„Hij heeft in zijn lichaam **onze zonden het kruishout op gedragen, opdat wij, dood voor de zonde, rechtvaardig zouden leven. Door zijn striemen bent u genezen. Eens dwaalde u als schapen, nu bent u teruggekeerd naar hem die de herder is, naar hem die uw ziel behoedt.**” (1 Petrus 2:24,25)

„...**die zelf onze zonden in zijn lichaam op het hout gebracht heeft, opdat wij, aan de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid zouden leven; en door zijn striemen zijt gij genezen. Want gij waart dwalende als schapen, maar thans hebt gij u bekeerd tot de herder en hoeder van uw zielen.**”

Van welke kwaal zijn wij genezen toen de Here Jezus stierf aan het kruis van Golgotha? Petrus maakt heel duidelijk dat het in deze tekst absoluut niet gaat over allerlei lichamelijke ziekten. Wie deze tekst op lichamelijke ziekten wil toepassen, gaat op een oneerlijke manier met de Bijbel om.

Waarover heeft Petrus het? Laten wij eens een korte studie maken van de boodschap van Petrus:

1. **Het probleem van de mens was:**
  - a. Onze zonden.
  - b. Wij waren (geestelijk) verdwaald.

2. **Onze genezing hield in:**
  - a. dat wij niet langer geestelijk dood door de zonden zouden zijn.
  - b. dat wij nu een Herder zouden hebben, die voor onze zielen zou zorgen! **Er staat niet dat Hij een Herder zou zijn voor ons lichaam om ons lichamelijke gezondheid te geven;** er staat dat Hij een Herder zou zijn voor onze ziel!

3. **Deze geestelijke redding is op grond van onze bekering.**

Het is dus niet een zegen die je als gelovige krijgt als je een keer ziek wordt, maar die je krijgt **op het moment dat je tot geloof komt.** Deze tekst spreekt dus niet over genezing van het lichaam op grond van de verzoening door de Here Jezus!

De vraag waar het in dit boek om gaat, of je op grond van de verzoening door de Here Jezus aan het kruis op Golgotha, de genezing van allerlei ziekten mag verwachten is heel duidelijk: nee!

Als God door middel van een wonder of door middel van de artsen ons genezing schenkt, is dat iets om heel dankbaar voor te zijn. Het is echter niet zo, dat we hier recht op hebben, omdat de Here Jezus ervoor gestorven zou zijn.

De Bijbel leert niet dat de Here Jezus een verzoenende genezer voor ons lichaam is, maar dat Hij dit voor onze ziel is. Heel mooi zegt de Psalmist dit al:

„De HERE zal u bewaren voor alle kwaad, Hij zal uw ziel bewaren.” (Psalm 121:7 NBG)

Hoe zit het dan met...

Hoe zit het dan met mensen die vertellen, dat toen hen de handen werden opgelegd in een genezingsamenkomst, zij iets bijzonders in hun lichaam voelden?

Weet u nog van het levensreddende hormoon adrenaline, dat een wonder in je lichaam teweeg kan brengen en je zelfs van de dood kan redden? God heeft ons een heel mooi en bijzonder lichaam gegeven. Soms kan de genezende en herstellende werking van ons lichaam ineens in actie komen. Daarom is ons lichaam zelf in feite al een wonder van God!

Hoe zit het dan met bijvoorbeeld Psalm 103, waar heel duidelijk staat dat God **al je kwalen geneest**?

„Prijs de HEER, mijn ziel, vergeet niet één van zijn weldaden. Hij vergeeft u alle schuld, hij geneest al uw kwalen.” (Psalm 103:2,3)

„Loof de HERE, mijn ziel, en vergeet niet een van zijn weldaden; die al uw ongerechtigheden vergeeft, die al uw krankheden geneest.”

Op het eerste gezicht lijkt het of hier inderdaad geleerd wordt, dat je bij God met al je ziekten terecht kunt en dat nu beloofd wordt, dat Hij al deze ziekten zal genezen. Let op: dat wordt hier namelijk niet bedoeld.

Psalmen zijn Hebreeuwse gedichten. De Hebreeuwse dichtvorm is niet als de onze: er is geen rijm. Het karakter van Hebreeuwse gedichten in de Bijbel is het parallelisme. Dit houdt in dat in de

meeste verzen de tweede regel correspondeert met de eerste regel. In het derde vers corresponderen ook weer de woorden uit de tweede regel met de woorden uit de eerste regel:

*„Hij vergeeft u alle schuld,
hij geneest al uw kwalen.”*

Het woord ‘vergeven’ correspondeert met ‘genezen’, terwijl ‘schuld’ correspondeert met ‘kwaal’. Wat betekent dit? De kwalen of krankheden zijn geen gewoon menselijke ziekten. Het is een ander woord voor schuld, voor de ongerechtigheid in je leven. Zo is hier ook geen sprake van een lichamelijke genezing, maar genezing van zonden, van schuld. Wat we zagen in het boek van Jesaja, is ook hier het geval. De ziekten zijn het beeld van de zonde en de genezing is het beeld van vergeving. Deze vergeving is dus een genezing van je ziel!

Zo ook zegt de Psalmist in Psalm 41 het volgende:

*„Ik zeg: ‘HEER, wees mij genadig,
genees mij, ik heb tegen u gezondigd.’”*

*Ik zei: HERE, wees mij genadig,
genees mij, want tegen U heb ik gezondigd.”*

De Herziene Staten Vertaling geeft deze tekst het meest letterlijk weer:

*„Ik zei: HEERE, wees mij genadig;
genees mijn ziel, want ik heb tegen U gezondigd.”*

Nu correspondeert de tweede regel op een andere manier met de eerste regel. Nu maakt de tweede regel duidelijk wat in de eerste regel bedoeld wordt. Hier wordt gezegd, dat de genade van de

Heer betekent, dat er genezing is voor de zondeziekte, want de Psalmist heeft tegen de Heer gezondigd.

Hier kan nog iets aan toegevoegd worden. In de Bijbel lezen wij, dat ziekte soms een gevolg is van één of meer bepaalde zonden. Let wel, het is niet zo, dat iedere zieke een door God gestrafte is. In sommige gevallen kan het zijn dat iemand ziek is als gevolg van een bepaalde zonde die hij gedaan heeft. Als hij dan die zonde belijdt, kan het zijn, dat God deze mens door een wonder van Zijn hand genezing schenkt.

Wat klinkt het dan mooi in Psalm 23:3 „Hij verkwikt mijn ziel. Hij leidt mij in de rechte sporen om zijns naams wil.” (NBG) Voeg daar de volgende woorden aan toe: „In de HERE beroeme zich mijn ziel; laten de ootmoedigen het horen en zich verheugen... Maar mijn ziel juicht in de HERE, jubelt in zijn verlossing.” (Psalm 34:2 en 35:9 NBG)

*„Ik ben aan u gehecht, met heel mijn ziel,
uw rechterhand houdt mij vast.”*

(Psalm 63:8; NBG: 63:9)

*„Mijn ziel is aan U verkleefd,
uw rechterhand houdt mij vast.”*

Ook hier geeft de tweede regel de uitleg over de eerste regel. Hoe ‘werkt’ dat als je met heel je ziel aan God gehecht bent? Dat komt omdat Gods rechterhand je vasthoudt. Als u op deze manier zelf eens het Psalmenboek gaat lezen, ontdekt u hoe rijk dit boek is en hoe de ene regel steeds correspondeert met de andere regel.

Er komt een dag...

Eens komt er genezing voor ons lichaam, namelijk als wij onze intrek nemen in de hemelse heerlijkheid:

„De geringe last die we tijdelijk te dragen hebben, brengt ons een eeuwige luister, die alles omvat en alles overtreft. Wij richten ons niet op de zichtbare dingen maar op de onzichtbare, want de zichtbare dingen zijn tijdelijk, de onzichtbare eeuwig.

Wij weten dat wanneer onze aardse tent, het lichaam waarin wij wonen, wordt afgebroken, we van God een woning krijgen: een eeuwige, niet door mensenhanden gemaakte woning in de hemel. Wij zuchten in onze aardse tent en zouden willen dat onze hemelse woning er nu al over wordt aangetrokken. We zijn er echter zeker van dat we ook ontkleed niet naakt zullen zijn. Zolang we in onze aardse tent verblijven zuchten we onder een zware last, omdat we niet willen dat deze kleding wordt uitgetrokken; we willen dat er nieuwe over wordt aangetrokken, zodat het sterfelijke door het leven wordt verslonden. Hiervoor heeft God zelf ons gereedgemaakt, door ons de Geest als onderpand te geven. Dus wij blijven altijd vol goede moed, ook al weten we dat zolang dit lichaam onze woning is, we ver van de Heer wonen. We leven in vertrouwen op God; wat komen gaat is nog niet zichtbaar. We blijven vol goede moed, ook al zouden we ons lichaam liever verlaten om onze intrek bij de Heer te nemen.” (2 Corinthe 4:17-5:8)

„Want de lichte last der verdrukking van een ogenblik bewerkt voor ons een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid, daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare; want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig.

Want wij weten, dat, indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis. Want hierom zuchten wij: wij haken ernaar met onze woonstede uit de hemel overkleed te worden, als wij maar bekleed, en niet naakt, zullen bevonden worden. Want wij, die nog in een tent wonen, zuchten bezwaard, omdat wij niet ontkleed, doch

overkleed willen worden, opdat het sterfelijke door het leven worde verslonden. God is het, die ons juist daartoe bereid heeft en die ons de Geest tot onderpand gegeven heeft. Daarom zijn wij te allen tijde vol goede moed, ook al weten wij, dat wij, zolang wij in het lichaam ons verblijf hebben, ver van de Here in den vreemde zijn (want wij wandelen in geloof, niet in aanschouwen) maar wij zijn vol goede moed en wij begeren te meer ons verblijf in het lichaam te verlaten en bij de Here onze intrek te nemen.”

De apostel Paulus schrijft iets heel bemoedigends over ons lichaam als Jezus wederkomt en er iets bijzonders met ons lichaam zal plaats hebben:

„Ik zal u een geheim onthullen: wij zullen niet allemaal eerst sterven – toch zullen wij allemaal veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, wanneer de bazuin het einde inluidt. Wanneer de bazuin weerklinkt, zullen de doden worden opgewekt met een onvergankelijk lichaam en zullen ook wij veranderen. Want het vergankelijke lichaam moet worden bekleed met het onvergankelijke, het sterfelijke lichaam met het onsterfelijke.” (1 Corinthe 15:51-53)

„Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen.”

Dankbaarheid

Eigenlijk zouden we moeten proberen iets meer dankbaar te zijn. Weet u nog wat er geschreven werd over een Mercedes en een vette bankrekening? Dit zijn zaken die gepredikt worden in het zogenaamde ‘welvaartsevangelie’. Wat bieden die zaken je als je bij de hemelpoort aankomt en te horen krijgt: „Ferrari, Mercedes,

bankrekening? Je komt er niet in.” Wat is het dan heerlijk als je bij de hemelpoort mag komen en je komt voor de ogen van de wereld misschien met lege handen, maar je kunt zeggen: „Mijn hart is vol, want de zonden die in mijn hart waren, zoals iemand die van top tot teen ziek is, die zonden van mijn hart, zijn allemaal weggedaan, ze zijn aan het kruis van Jezus Christus genageld. Ik was ziek van de zonde, maar het is allemaal weg. Ik ben genezen. Niet lichamelijk, maar mijn hart is genezen. Ik ben wonderbaar hersteld, God heeft mijn hart dat in duigen lag helemaal heel gemaakt en ik ben een heel bijzonder mens geworden, ik ben een kind van God. Ik ben zo dankbaar en tevreden. Ik ben dankbaar voor wat Jezus voor me deed.”

Ik kan me zo goed voorstellen dat mensen die weleens ziek zijn, of vaak ziek zijn, of misschien wel doorlopend ziek zijn en dat mensen die invalide zijn heel graag gezond zouden willen zijn. Maar ik sta soms ook zo vol verbazing juist naar deze mensen te luisteren, als ik ze de Here Jezus hoor prijzen om wat Hij allemaal voor hen gedaan heeft. Laten we daarnaar kijken en God daarvoor danken, tot eer van Zijn Naam.

„Wie in de beschutting van de Allerhoogste woont en overnacht in de schaduw van de Ontzagwekkende, zegt tegen de HEER: ‘Mijn toevlucht, mijn vesting, mijn God, op u vertrouw ik.’” (Psalm 91:1,2)

„Wie in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, vernacht in de schaduw des Almachtigen. Ik zeg tot de HERE: Mijn toevlucht en mijn vesting, mijn God, op wie ik vertrouw.”

De opstanding was een duidelijk bewijs!

„Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, geroepen tot apostel, afgezonderd om te prediken het Evangelie van God, dat Hij te voren

*beloofd heeft door zijn profeten in de heilige Schriften, van zijn Zoon, die geboren is uit het zaad van David naar het vlees, en **krachtig bewezen is de Zoon van God te zijn** naar de Geest, die heiligt, **door de opstanding uit de doden**, namelijk Jezus Christus, onze Heer.”* (Luther vertaling)

[Inhoudsopgave](#)

Hoofdstuk 4

Artsen in de Bijbel

De Bijbel leert ons dat wij bij ziekte de hulp van de artsen moeten inroepen! Exodus 21:18,19 zegt:

„Wanneer twee mannen ruziemaken en de een de ander zodanig met een steen of met zijn vuist slaat dat hij niet sterft maar wel het bed moet houden, en hij weer op de been komt en met behulp van een kruk weer buiten kan lopen, dan gaat degene die hem geslagen heeft vrijuit. Wel moet deze hem de gedwongen rusttijd en de kosten van zijn herstel vergoeden.”

„Wanneer mannen twisten en de een slaat de ander met een steen of met de vuist, zodat deze wel niet sterft, maar bedlegerig wordt, dan zal hij die de slag gaf, ongestraft blijven, wanneer de ander opstaat en met zijn stok buiten wandelt; slechts diens gedwongen rusttijd zal hij vergoeden en voor genezing zorgen.”

In deze tekst wordt een voorbeeld gegeven, zoals vaker in de Bijbel over allerlei situaties een voorbeeld wordt gegeven. Dit betekent niet, dat alleen in het geval van zo'n voorbeeld de boodschap nagevolgd moet worden, maar dat dit in al dergelijke situaties moet geschieden. U denkt toch niet, dat toen de Here Jezus alleen maar sprak over een klap op je ene wang, waarna je niet mocht terug slaan, je wel mag terugslaan als iemand je een klap op de andere wang of je een schop tegen je schenen geeft?

Deze tekst (Exodus 21:18,19) komt al snel na de mededeling dat God de Heelmeester is (Exodus 15:26). Toch wordt in deze tekst niet gezegd, dat de gewonde, bedlegerige man nu door een wonder van God genezen zal worden. Ook krijgt hij niet de opdracht om te

bidden voor genezing, waarna God hem door een wonder zal genezen. Evenmin krijgt hij de opdracht om naar de priester te gaan, opdat die hem door een wonder van God zal genezen. Hij moet gewoon naar bed en daar blijven tot hij genezen is!

Het voorbeeld dat gegeven wordt is een specifiek oud Oosters voorbeeld. Het komt ook voor in het wetboek van Hammoerabi en de Hethitische wetten: de man die de verwondingen heeft veroorzaakt, moet de dokter betalen. Ook de Joodse Targom (van Onkelos) zegt, dat de veroorzaker de kosten van de dokter moet betalen. In de Talmoed (Baba Kamma 85a) wordt een en ander verder behandeld en gaat het onder andere over de vraag, hoeveel er ook aan schadevergoeding betaald moet worden als de dokter een arm moet amputeren.

Verder wijst de Talmoed erop, dat onder 'genezing' uit Exodus 21:18,19 de genezing door het werk van een medicus verstaan moet worden. De kosten van de medische behandeling moeten betaald worden. De Talmoed zegt, dat de veroorzaker van het leed niet zelf als arts mag optreden om op die manier de gewonde zo voordelig mogelijk te helpen. Ook mag de zieke het geld dat betaald is voor doktershulp niet in zijn zak steken en afwachten of hij vanzelf geneest! Hij moet het aan de dokter en eventuele verplegers doorbetalen. De Talmoed wijst er verder op, dat als de genezing door de behandeling van de arts geschiedt, het tóch uiteindelijk God is die de mogelijkheid tot genezing geschonken heeft. God heeft ons immers zó geschapen, dat ons lichaam de mogelijkheid tot herstel en genezing in zich heeft. Deze mogelijkheid tot genezing is door God gegeven. Zou God dan niet tevreden zijn met de wijze waarop Hij Zelf de mens met zijn zelfgenezend lichaam geschapen heeft?

Deze tekst leert, dat als iemand ziek is als gevolg van een gevecht, de dader alle medische kosten moet betalen. Hieruit blijkt

duidelijk, dat God mensen wil genezen door het werk van de artsen en door de wijze waarop Hij ons lichaam geschapen heeft; ons lichaam, dat met en soms ook zonder medicijnen zelf tot genezing kan komen.

Troost

Er is een bijzondere troost in ons lijden; troost van God. Of je nu ziek bent of invalide, of je oud bent of hulpbehoevend, er is altijd troost voor een gelovige. Mensen kunnen soms slechte troosters zijn. God is de beste trooster. Paulus bracht dit met de volgende gedachten onder woorden:

„Geprezen zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, de Vader die zich over ons ontfermt, de God die ons altijd troost en ons in al onze ellende moed geeft, zodat wij door de troost die wijzelf van God ontvangen, anderen in al hun ellende moed kunnen geven. Zoals wij volop delen in het lijden van Christus, zo delen wij volop in de troost die God ons door Christus geeft. Ondervinden we tegenspoed, dan is het opdat u bemoedigd en gered wordt. Worden we bemoedigd, dan is het opdat u de moed krijgt te volharden in hetzelfde lijden als wij ondergaan.

De hoop die wij voor u hebben is gegrond: we weten dat zoals u deelt in ons lijden, u ook deelt in de troost die ons gegeven wordt.” (2 Corinthe 1:3-7)

„Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, de Vader der barmhartigheden en de God aller vertroosting, die ons troost in al onze druk, zodat wij hen, die in allerlei druk zijn, troosten kunnen met de troost, waarmede wijzelf door God vertroost worden. Want gelijk het lijden van Christus overvloedig over ons komt, zo valt ons door Christus ook overvloedig vertroosting ten deel. Worden wij verdrukt, het is u tot troost en heil; worden wij getroost, het is u tot een troost, die zijn kracht toont in het doorstaan van hetzelfde lijden, dat ook wij ondergaan. En onze hoop voor u is wel gegrond, want wij weten, dat gij evenzeer aan

de vertroosting deel hebt als aan het lijden.

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 5

Ziekenzalving in de Naam van de Heer

Jacobus 5:14-16

„Laat iemand die ziek is de oudsten van de gemeente bij zich roepen; laten ze voor hem bidden en hem met olie zalven in de naam van de Heer. Het gelovige gebed zal de zieke redden, en de Heer zal hem laten opstaan. Wanneer hij gezondigd heeft, zal het hem vergeven worden. Beken elkaar uw zonden en bid voor elkaar, dan zult u genezen. Want het gebed van een rechtvaardige is krachtig en mist zijn uitwerking niet. Elia was een mens als wij, en nadat hij vurig had gebeden dat het niet zou regenen, is er drieënhalf jaar lang geen regen gevallen op het land. Toen bad hij opnieuw, en de hemel gaf regen, en het land bracht zijn vrucht weer voort.”

„Is er iemand bij u ziek? Laat hij dan de oudsten der gemeente tot zich roepen, opdat zij over hem een gebed uitspreken en hem met olie zalven in de naam des Heren. En het gelovige gebed zal de lijder gezond maken, en de Here zal hem oprichten. En als hij zonden heeft gedaan, zal hem vergiffenis geschonken worden. Belijdt daarom elkander uw zonden en bidt voor elkander, opdat gij genezing ontvangt. Het gebed van een rechtvaardige vermag veel, doordat er kracht aan ontleend wordt. Elia was slechts een mens zoals wij en hij bad een gebed, dat het niet regenen zou, en het regende niet op het land, drie jaar en zes maanden lang; en hij bad opnieuw, en de hemel gaf regen en de aarde deed haar vrucht uitspruiten.”

In Jacobus 5 wordt geschreven, dat als een zieke met olie gezalfd is, hij zál genezen op grond van het geloof van de oudsten, dus ook op grond van het geloof van de voorganger! Er staat niet dat hij zal

genezen als gevolg van zijn eigen geloof, maar als gevolg van het geloof van de oudsten van de gemeente.

Er wordt hier niet geschreven over een mogelijke genezing, maar over het feit dat de zieken zeker zal genezen. Wij weten echter dat velen met een gelovig gebed door de oudsten van hun gemeente gezalfd zijn, terwijl er toch geen herstel van hun ziekte intrad. Dat roept vragen op. Staat hier een belofte die wij niet kunnen vertrouwen? Wordt hier misschien iets anders bedoeld dan wij op het eerste gezicht als conclusie menen te moeten trekken?

Gezien het feit, dat hier over zonde als (mogelijke) oorzaak van de ziekte gesproken wordt, mag de vraag gesteld worden of het hier gaat over ziekten, die het gevolg zijn van zonden of dat dit er als een onbelangrijke opmerking 'toevallig' bij staat. Wij zijn van mening, dat Gods Woord niet dergelijke 'onbelangrijke toevallige mededelingen' bevat. Zoiets staat er niet voor niets bij. Aan de andere kant mag u niet vergeten, dat deze brief in zijn geheel gericht is op en tot Joden (zie o.a. Jacobus 1:1), die het koninkrijk der hemelen (het Messiaanse vrederijk, dat onder andere gekenmerkt wordt door bevrijding van ziekten) verwachten. De brief begint heel duidelijk: „Van Jakobus, dienaar van God en van de Heer Jezus Christus. Aan de twaalf stammen in de diaspora. Ik groet u.” (Jacobus 1:1) Deze twaalf stammen in de diaspora behoren niet tot de heidenchristenen. De 'diaspora' is de Joodse naam voor de verstrooiing in de hele wereld van het volk Israël. Dit is dus een brief die geschreven is door een Israëliet, Jakobus, en gericht is tot veel andere Israëlieten. Om de brief te kunnen begrijpen, moeten wij weten hoe Joden denken en hun geloof beleven. Dit betekent dus dat wij ook moeten weten hoe christenJoden met de Bijbel omgaan. Het betekent ook, dat wij ons dienen te realiseren dat wij hier de sfeer van het komende aardse Messiaanse vrederijk naderen, waarin grote gezondheid zal zijn.

Wie zijn de oudsten?

Het woord ‘oudste’ komt oorspronkelijk uit de Joodse wereld. Mozes was al omringd door een groep ‘oudsten’. Exodus 3:18 vertelt ons, dat er ‘oudsten’ waren toen Israël nog in Egypte was:

„Je zult bij de oudsten van Israël gehoor vinden, en dan moet je samen met hen naar de koning van Egypte gaan. Zeg hem dat de HEER, de God van de Hebreëen, naar jullie toe gekomen is, en vraag hem toestemming om drie dagreizen ver de woestijn in te trekken om de HEER, jullie God, offers te brengen.”

„En zij zullen naar uw stem horen; dan zult gij met de oudsten van Israël naar de koning van Egypte gaan en tot hem zeggen: De HERE, de God der Hebreëen, heeft ons ontmoet; nu dan, wij wilden wel drie dagreizen ver de woestijn intrekken om de HERE, onze God, een offer te brengen.”

Zie ook Exodus 4:29; 12:21; 17:5,6; 19:7, enz.

Deze oudsten hebben niet alleen een leidinggevende functie, maar ook een geestelijke taak. Leviticus 4:15 vertelt, dat ‘de oudsten ten overstaan van de HEER, hun hand op de kop van het dier moeten leggen en het slachten.’ Numeri 11:25 laat ons dan ook weten, dat deze oudsten door de Heilige Geest geleid werden:

„Toen daalde de HEER af, in de wolk. Hij sprak tot Mozes en droeg een deel van de Geest die op hem rustte, op de zeventig oudsten over. Zodra de Geest op hen rustte begonnen ze te profeteren. Dat is daarna niet opnieuw gebeurd.”

Toen daalde de HERE in de wolk neder en sprak tot hem, en Hij nam een deel van de Geest die op hem was, en legde dat op de zeventig mannen, op de oudsten; toen de Geest op hen rustte, profeteerden zij, doch daarna niet meer.

De oudsten die in de brief van Jacobus genoemd worden, zijn oudsten onder de Israëlieten in de verstrooiing. Zij geloven in de Here Jezus, maar behoren bij de synagoge, wat blijkt uit het tweede hoofdstuk van Jacobus. Jacobus schrijft: „*Stel dat uw samenkomst wordt bezocht door iemand die prachtige kleren en gouden ringen draagt, en tegelijkertijd door een arme in vodden.*” (Jacobus 2:2) Het woord dat hier met ‘samenkomst’ vertaald wordt, moet eigenlijk anders vertaald worden. In het Grieks, de oorspronkelijke taal van deze brief, wordt het Griekse woord ‘synagoge’. U herkent hier onmiddellijk het woord ‘synagoge’ in. Het gaat in de brief van Jacobus dus over mensen die in de synagoge bij elkaar komen. Voor de uitleg van Jacobus 5 is het heel belangrijk dat we ons dit realiseren. Het gaat niet over de oudsten in een kerk van heidenchristenen. Het gaat over de oudsten in een synagoge!

Een rechtvaardige

Zodra wij het woord ‘rechtvaardige’ tegenkomen, denken christenen, dat het gaat over christelijke gelovigen. Nu zijn de christelijke gelovigen inderdaad ‘gerechtvaardigd in Christus’. De term ‘een rechtvaardige’ komt echter uit de Joodse wereld. Zo schrijft de Bijbel ook over zo’n ‘rechtvaardige’.

In Jacobus 5:16 wordt duidelijk gemaakt, dat het hier bedoelde gebed, het gebed van een **rechtvaardige** moet zijn. Er staat niet: “het gebed van een **gelovige** is krachtig...” maar „*het gebed van een rechtvaardige is krachtig...*” In het kader waarin de brief geschreven is [aan Joodse gelovigen! – zie Jacobus 1:1], moet u weten, dat hier een ‘tzaddik’ bedoeld wordt. Er wordt niet gesproken over een gewone gelovige, maar over een speciale gelovige: een tzaddik. Zelfs het gebed van een tzaddik kan niet alles bewerken, maar “*veel*” (NBG). Er staat ook niet dat die rechtvaardige krijgt waar hij om vraagt, maar dat zijn gebed

‘krachtig’ is.

Jacobus zegt, dat het hier gaat om een rechtvaardige, een bijzonder mens, en dat zijn gebed veel kracht heeft. Er staat: „*Want het gebed van een rechtvaardige is krachtig en mist zijn uitwerking niet.*” De NBG-vertaling zegt: „*Het gebed van een rechtvaardige vermag veel, doordat er kracht aan verleend wordt.*”

Terwijl veel mensen verkeerd bidden (Jacobus 4:3), heeft een rechtvaardige daar geen last van. Hij weet wat hij moet bidden en hij bidt met kracht.

Profeten en rechtvaardigen

Wie behoren er tot de ‘rechtvaardigen’ in de Joodse wereld? Luister naar de Here Jezus. Hij spreekt in de volgende teksten in één adem over profeten en rechtvaardigen:

„*Wie een profeet ontvangt omdat het een profeet is, zal als een profeet beloond worden, en **wie een rechtvaardige** [dat is dus een tzaddik] **ontvangt** omdat het een rechtvaardige is, zal als een rechtvaardige beloond worden.*” (Mattheüs 10:41)

„*Wie een profeet ontvangt als profeet, zal het loon van een profeet ontvangen; en **wie een rechtvaardige ontvangt** als rechtvaardige, zal het loon van een rechtvaardige ontvangen.*”

„*Want ik verzeker jullie: **vele profeten en rechtvaardigen** hebben ernaar verlangd te zien wat jullie zien, maar ze kregen het niet te zien, en te horen wat jullie horen, maar ze kregen het niet te horen.*” (Mattheüs 13:17)

„*Voorwaar, Ik zeg u: **Vele profeten en rechtvaardigen** hebben begeerd te zien wat gij ziet, en zij hebben het niet gezien, en te horen wat gij hoort, en*

zij hebben het niet gehoord.”

*„Wee jullie, schriftgeleerden en farizeeën, huichelaars, jullie bouwen grafmonumenten voor de profeten en versieren **de graven van de rechtvaardigen...**” (Mattheüs 23:29)*

*„Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, gij huichelaars, want gij bouwt de grafsteden der profeten en **verfraait de gedenktekenen der rechtvaardigen...**”*

Zie vooral ook de volgende tekst, waarin Jezus Zelf duidelijk maakt dat Hij niet gekomen is om rechtvaardigen te roepen. Zij hoeven zich niet te bekeren. Zij zijn al rechtvaardigen. Zij zijn de mensen als Zacharias en Elisabeth, die ‘beiden vrome en gelovige mensen waren, die zich strikt aan alle geboden en wetten van de Heer hielden’ (Lucas 1:6). Jezus Zelf was ook zo’n rechtvaardige, zie Mattheüs 27:19.

*„Overdenk eens goed wat dit wil zeggen: “Barmhartigheid wil ik, geen offers.” **Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars.**” (Mattheüs 9:13)*

*„Gaat heen en leert, wat het betekent: Barmhartigheid wil Ik en geen offerande; want **Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars.**”*

Zoals de profeten bijzondere mensen waren in de dienst van God, maar niet iedere gelovige een profeet was, zo waren de rechtvaardigen ook bijzondere mensen. Zoals sommige profeten grote wonderen konden doen, zo konden sommige rechtvaardigen dit ook. Deze mensen waren zo bijzonder, dat de Here Jezus zei, dat deze rechtvaardigen niet tot bekering hoefden te komen! (Mattheüs 9:13)

Ook de Joden beschouwden deze rechtvaardigen als grote mannen

Gods en richtten daarom gedenktekens voor deze rechtvaardigen op. Jacobus maakt duidelijk, dat er (in ieder geval in zijn tijd) onder de (Joodse) christenen ook zulke bijzondere mannen Gods waren, tzaddikiem, rechtvaardigen. Welke voorganger of ouderling durft van zichzelf te denken of te zeggen, dat hij bij deze bijzondere groep mannen Gods behoort? Wie kent zulke mensen in zijn gemeente?

Een Tzaddik in Israël was iemand die zich hield aan alle ge en verboden uit de Bijbel. Het was iemand die zijn uiterste best deed om te leven naar alle eisen en voorschriften van God. Het was een man die in alle facetten een rechtvaardig mens was. Zulke mensen worden in Psalm 106:3 als volgt omschreven: “Welzalig zij, die het recht onderhouden, die te allen tijde gerechtigheid doen.”

Jesaja zegt dat deze mensen iets bijzonders van God te verwachten hebben. Hij zegt: „U komt ieder tegemoet die van harte rechtvaardig handelt.” (Jesaja 64:5) Deze mensen bewandelen niet hun eigen wegen. Zij bewandelen steeds Gods wegen en denken daarbij steeds aan God. Met vreugde zijn zij steeds bezig om gerechtigheid te doen en deze uit te dragen. Van deze man zegt Psalm 15:2 dat hij mag verkeren in ‘s Heren tent en wonen op Gods heilige berg, omdat hij onberispelijk wandelt en doet wat recht is en waarheid spreekt in zijn hart, met zijn tong niet (d.w.z. nooit!) lastert en zijn metgezel geen kwaad doet en geen smaad op zijn naaste laadt.

In de ogen van de rabbijnen was een Tzaddik een man die een rechtvaardig mens was, een goed mens die zich ver hield van de zonde die op de juiste en Bijbelse wijze stond tegenover God en tegenover zijn medemensen. Hij was gehoorzaam aan Gods Woord en leefde naar Gods wil. Hij was zo’n bijzonder mens, dat men de neiging had om hem een ‘heilige’ te noemen. Hij was een man die, zoals Joden dat noemen, geregeerd werd door de neiging

tot het goede en dood was voor de neiging tot het kwade. De apostel Paulus schrijft ook hierover. Dit is bij ons vertaald als ‘de oude mens en de nieuwe mens.’ Om het met onze woorden te zeggen, kun je van de Tzaddik zeggen, dat de oude mens in zijn leven gestorven en begraven was en dat hij alleen maar leefde in en met de nieuwe mens. U hoort het goed: de oude mens is echt dood in zijn leven. Dat is een rechtvaardige, een Tzaddik.

De Tzaddik kennen wij al vanuit het Oude Testament. Eén van de belangrijkste teksten over een Tzaddik hebben wij in Psalm 34:16, waar staat: “De ogen des Heren zijn op de rechtvaardigen (op de Tzaddikim) en Zijn oren tot hun hulpgeroep.”

In deze tekst worden drie opmerkelijke feiten genoemd:

1. Het gaat hier niet over de gewone Israëliet. Het gaat hier over de Tzaddik.
2. De Tzaddik heeft iets bijzonders met de **ogen** van God.
3. De Tzaddik heeft iets bijzonders met de **oren** van God.

Dit betekent dat God Zijn ogen niet af kan houden van de Tzaddik. God moet steeds maar naar hem kijken. God kijkt met grote vreugde naar deze man en naar zijn leven. In deze man ziet God wat de bedoeling van de mens was, namelijk dat hij het beeld van God zou weerspiegelen, omdat hij naar het beeld van God geschapen was. De Tzaddik is een Godvrezend mens, die in stipte gehoorzaamheid leeft volgens de geboden des Heren.

Wat is dit voor een man? Die vraag wordt in deze Psalm ook gesteld (:13). Het antwoord luidt, dat hij een man is die zijn tong bewaart voor het kwade en zijn lippen bewaart voor bedrog. Het is een man die wijkt van het kwade en het goede doet. Hij zoekt de

vrede en jaagt die na (Psalm 34:13-15).

Het betekent ook dat God steeds luistert naar de gebeden van deze man. Het betekent ook dat God **goed** luistert naar Zijn gebeden. Alle gebeden van deze man bereiken de troon van God in de hemel. God hoort niet alleen zijn gebeden, God zal ze ook vaak verhoren.

In Psalm 34:18 staat van deze rechtvaardigen, dat als zij roepen (dat is dus: roepen in het gebed), de Here hoort en hen redt uit **alle** benauwdheden!

Vers 20 zegt dat deze Tzaddik vele rampen kan overkomen. De Here redt hem echter uit **al** die rampen. De Tzaddik wordt vaak van Godswege beproefd. Hij blijft echter altijd staande in zijn geloof. Hoeveel ellende en narigheid zo'n man ook mag overkomen, hij blijft altijd een rechtvaardige.

Vers 19 zegt dat de Tzaddik een gebrokene van hart is. Dat betekent dat als deze man zondigt, hij er een groot verdriet van heeft. Zijn hart breekt in zijn binnenste, als hij ziet, dat hij de Here God verdriet heeft aangedaan. Een Tzaddik is dus niet zondeloos. Als hij zondigt, heeft hij daarvan ernstig berouw!

Kennen wij zulke mensen uit de Bijbel? Ik denk het wel. Ik denk dat Abraham zo'n Tzaddik was. Ik denk dat Jozef in Egypte zo'n Tzaddik was. En Mozes, Job, Elia en Elisa. Ook Zacharias, de vader van Johannes de Doper.

Van zulke mensen nu staat er dat zij rechtvaardigen zijn en dat hun gebed als rechtvaardigen veel vermag. Zij behoorden niet allemaal tot de profeten. Zij waren anders. Zij waren echter wel grote mannen Gods in de dienst van de Here God. Zij hebben soms heel bijzondere gebeden opgezonden. Soms hebben zij heel

bijzondere gebedsverhoringen meegemaakt.

Nu komt Jacobus en zegt, dat er ook onder de Joodse gelovigen in de synagoge dergelijke Tzaddikim zijn. Deze rechtvaardigen vond je niet alleen bij het oude Israël, maar ook in de Gemeente van Christus. Het zijn de mensen die ‘rechtvaardigen’ mogen heten, net zoals de Here Jezus een rechtvaardige was. Het zijn de mensen die echt beelddrager van de Here Jezus zijn. Het zijn de mensen die echt de oude mens gedood hebben en de nieuwe mens aangedaan hebben. Het zijn de mensen die niet alleen in hun hart het oude achter zich gelaten hebben en in Christus een nieuwe schepping geworden zijn, maar die in alles tonen dat het werk van de Heilige Geest in hun hart geschreven is en dat zij een heilige levensopenbaring hebben. Het zijn speciaal bewonderde predikers of gebedsgenezers. Het kunnen heel gewone mensen zijn, met een heel bijzondere levenswandel.

Als deze mensen bidden, kunnen er grote dingen gaan gebeuren. Zij zijn de mensen als Elia. Dat zijn wij niet allemaal. De meesten van ons kunnen waarschijnlijk niet eens in de schaduw van Elia staan. Dat geeft niet. Maar dan moeten wij ook niet denken, dat wij dezelfde gebedsverhoringen zullen krijgen. Het kan geen kwaad als wij met de nodige nederigheid onszelf bezien!

Elia

Onvoorstelbaar is het om te lezen, dat de vertalers van de NBG bij Elia schrijven: „*Elia was **slechts** een mens als wij...*” (Jacobus 5:17). De NBV heeft hier: „*Elia was **een mens als wij**, en nadat hij vurig had gebeden dat het niet zou regenen, is er drieëneenhalf jaar lang geen regen gevallen op het land.*”

De vertalers van de NBG maken hiermee duidelijk dat zij niet veel

begrepen hebben van de Joodse manier van denken. Het woordje ‘slechts’ hebben zij zelf aan de tekst toegevoegd. Er staat letterlijk, dat Elia een mens was, net als wij. Zo geeft de NBV dit dus correct weer. De Joodse gedachte hierbij is, dat Elia een mens was en geen engel. Zo zijn de Joden gewend om te denken en te spreken. Zij zijn zich altijd bewust van de aanwezigheid van engelen in het leven. Soms geven zij echter te veel eer aan engelen. Daarom worden wij in het Nieuwe Testament gewaarschuwd, daar niet aan mee te doen.

*„Laat u niet veroordelen door mensen die opgaan in zelfvernedering en **engelenverering**, zich verdiepen in visioenen of zich laten voorstaan op eigen bedenkzels.”* (Colossenzen 2:18)

*„Laat niemand u de prijs doen missen door gewilde nederigheid en **engelenverering**, als ingewijde in wat hij heeft aanschouwd, zonder reden opgeblazen door zijn vleselijk denken...”*

Elia was een mens, net zoals wij mensen zijn. Hij was echter niet een gewoon mens, maar een tzaddik, een rechtvaardige, een man die bijzondere kracht in zijn gebeden kon leggen.

Wat Jacobus nu doet, is, zoals de Joden deze wijze van denken kennen, ons er op wijzen, dat degene die bad om droogte, niet een engel was, maar net zoals wij zijn, een mens was. Elia was echter wel een heel bijzonder mens. Jacobus bedoelt niet te zeggen, dat Elia maar een **eenvoudig mens** was, want dat was hij niet. Jacobus maakt duidelijk, dat Elia **geen engel**, maar een **mens** was. De Statenvertaling heeft het ook niet over het woordje “slechts”. De Statenvertaling zegt: “*Elia was een mens **van gelijke bewegingen als wij...***”

Deze rechtvaardige, deze tzaddik bad eens een heel bijzonder gebed om droogte, en God verhoorde zijn gebed. Kent u

genezingspredikers die zó kunnen bidden?

Zonde

Er wordt bij de zieke over mogelijke ‘zonde’ geschreven die de zieke gedaan kan hebben, als gevolg waarvan hij nu ziek is. Er wordt niet voor niets op de zonde gewezen: „*Wanneer hij gezondigd heeft, zal het hem vergeven worden.*” De bedoeling is natuurlijk niet ‘hij zal geen zonde gedaan hebben’, wat velen er graag in willen lezen, maar ‘hij zal wél zonde gedaan hebben’. Als de zonde niet de oorzaak van de ziekte zou zijn, zou hiernaar niet verwezen behoeven te worden. Het woord ‘wanneer’ of ‘indien’ wordt in de Bijbel immers op verschillende manieren gebruikt:

1. indien = het zou zo kunnen zijn
2. indien = het zal wel het geval zijn
3. indien = het zal niet het geval zijn

Het is duidelijk, dat het hier gebruikt wordt in de betekenis van ‘en het zal het geval zijn’. **Het gaat hier over iemand die als straf op zijn zonde, ziek geworden is.** Deze bijzondere relatie van ziekte en zonde mag in de studie over dit onderwerp niet over het hoofd gezien worden. Het is niet voor niets dat in Jacobus 5:20 opnieuw over zonde gesproken wordt en gewezen wordt op het feit, dat de dood als straf verhinderd kan worden! Het gaat over ziekten zoals ook gemeld in Deuteronomium 28:27,28,35.

„*Wie een zondaar van het dwaalspoor terugbrengt, redt hem van de dood en wist tal van zonden uit.*”

„*Wie een zondaar van zijn dwaalweg terugbrengt, diens ziel van de dood*

zal behouden en tal van zonden bedekken.”

Een zelfde situatie van ziekte als gevolg van zonde hebben wij in de eerste Corinthebrief:

„... want wie eet en drinkt maar niet beseft dat het om het lichaam van de Heer gaat, roept zijn veroordeling af over zichzelf. Daarom zijn er onder u veel zwakke en zieke mensen en zijn er al velen onder u gestorven.” (1 Corinthe 11:29,30)

„Want wie eet en drinkt, eet en drinkt tot zijn eigen oordeel, als hij het lichaam niet onderscheidt. Daarom zijn er onder u velen zwak en ziekelijk en er ontslapen niet weinigen.”

Bij het gebed moet ook de zieke met olie gezalfd worden. Dit was ook al in de tijd van de Here Jezus gebeurd. Terwijl de Here Jezus zelf de zieken van Israël de handen oplegde, moesten de discipelen de zieken van Israël met olie zalven, zoals Marcus 6:13 zegt:

„...en ze dreven veel demonen uit en zalfden veel zieken met olie en genazen hen.”

En zij dreven vele boze geesten uit en zalfden vele zieken met olie en genazen hen.

De olie zal hierbij waarschijnlijk de betekenis gehad hebben van ‘medicijn van God’, waarna de zieken door een wonder van God genazen. Deze wonderen van God bij de discipelen droegen echter hetzelfde teken als de wonderen van God die de Here Jezus verrichtte: **zij waren het teken van de nabijheid van het Messiaanse rijk voor Israël**. Het waren dus geen tekenen voor de heidenen, ook al geloofden deze heidenen in de Here Jezus. Het waren tekenen voor Israël! Dit waren de tekenen die dus alleen voor Israël bestemd waren en niet voor heidenen en die ook niet aan de Gemeente toegezegd zijn. Het gaat hier om Messiaanse

tekenen die Israël moeten voorbereiden op de komst van de Messias. Het is in strijd met de boodschap van de Bijbel om dit op de Gemeente toe te passen.

Geen ‘heilige’ olie

Vergeet ook niet, dat hier de ziekenzalving niet als een bijzondere ceremonie gezien moet worden, waarbij de olie een wonder van God teweeg zal brengen. Hier wordt niet gezegd dat deze olie ‘heilige olie’ is. Ook staat er niet dat deze olie een beeld is van de Heilige Geest. In de gemeente van de christenen is geen “heilige olie” zoals in de tempel was. De Bijbel maakt heel duidelijk, dat deze heilige olie alleen in de tempel gebruikt mochten worden en niet nageemaakt mochten worden. Hier is dus sprake van gewone olie, die bij de Joden als medicijn gebruikt werd, zoals wij in onderstaande teksten zien.

„Van voetzool tot kruin, niets is ongeschonden: een en al wonden en builen en striemen, niet verbonden, niet verzorgd, niet met olie verzacht.” (Jesaja 1:6)

„Van de voetzool af tot de schedel is er niets gaaf; wonden, striemen en verse kwetsuren, die niet uitgedrukt zijn noch verbonden noch met olie verzacht.”

„Hij ging naar de gewonde man toe, goot olie en wijn over zijn wonden en verbond ze.” (Lucas 10:34)

„En hij ging naar hem toe, verbond zijn wonden, goot er olie en wijn op.”

Waarom is de opdracht die hier gegeven wordt dan in feite niet dezelfde opdracht als gegeven werd in Exodus 21:19? („Wel moet deze hem de gedwongen rusttijd en de kosten van zijn herstel vergoeden.”) Welke reden is er om te denken, dat hier niet de

gewone genezing door gebruik van olie als medicijn gegeven zal worden, waarbij God belooft dat Hij het gebed van de oudsten zal verhoren?

Jacobus 5 is een gedeelte in de Bijbel, waarvan niet gemakkelijk gezegd kan worden, wat er precies bedoeld wordt. Het roept misschien meer vragen op dan er antwoorden te vinden zijn. Toch moet het ons duidelijk zijn, dat ook dit hoofdstuk niet leert, dat christenen op grond van de verzoening aan het kruis, genezing van hun ziekten zullen krijgen.

Conclusie

Op grond van deze feiten is er geen enkele tekst in de Bijbel die ons leert, dat voor de Gemeente van Jezus Christus in onze tijd hetzelfde geldt als wat voor Israël gold toen de Here Jezus op aarde was, of wat voor Israël zal gelden als de Here Jezus opnieuw op aarde zal zijn in de tijd van het Messiaanse vrederijk.

Wie de wonderen van de Here Jezus zoals Hij die deed toen Hij op aarde was, ook in onze tijd voor ons wil laten geschieden, omdat Hij gisteren en heden dezelfde is, moet niet alleen aan genezingen denken, maar aan alle wonderen die de Here Jezus deed. Wie de genezingen isoleert, doet af aan de tekenen van de Heer. Wie meent dat in onze tijd geldt dat deze tekenen nu ook behoren te geschieden, moet luisteren naar wat de Heer Zelf zei, en dit dan ook toepassen op zijn eigen leven in deze tijd:

*„Waarachtig, ik verzeker jullie: wie op mij vertrouwt zal hetzelfde doen als ik, en **zelfs meer dan dat**, ik ga immers naar de Vader.”*
(Johannes 14:12)

„Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe,

zal hij ook doen, en grotere nog dan deze, want Ik ga tot de Vader.”

Waar zijn in onze tijd de mensen die menen, op grond van deze belofte van Jezus zelf, dat zij grotere werken kunnen doen dan de Here Jezus deed? Wie loopt over het water? Wie geeft alle hongerigen te eten? Wie verandert water in wijn? Wie wekt doden op? Wie geneest aan de lopende band de zieken? Dit alles deed de Here Jezus. Wie doet nog meer en nog grotere wonderen dan Hij deed?

Uit dit alles blijkt duidelijk, dat de leer, dat de genezing van ons lichaam in deze tijd ons aangeboden zou worden op grond van het verzoenend lijden en sterven van de Here Jezus, onbijbels is. En... de bijzondere titel ‘Heelmeester’ die de Bijbel aan God de Vader gegeven heeft, wordt in de Bijbel ook niet aan de Here Jezus gegeven.

Door de verkeerde uitleg van de genoemde Bijbelteksten worden zieken die niet genezen, ernstig teleurgesteld in God en in Zijn hulp en in Zijn beloften en in de mogelijkheden die Hij heeft en die Hij had kunnen gebruiken. Mensen zeggen dan: „De Heer had gezondheid kunnen geven, maar Hij heeft het niet gedaan.” „Waarom heeft Hij mij die gezondheid niet geschonken?” is dan een ernstige en begrijpelijke vraag van een diep teleurgestelde gelovige.

Doorn in het vlees

Als het gaat over de vraag of God in onze tijd door middel van wonderen (zelfs ernstig) zieke mensen kan genezen, zal het antwoord klip en klaar moeten zijn dat God dit kan. Als God door middel van wonderen één of vele mensen zou willen genezen, dan is er geen mens die dit kan verhinderen. Vaak wordt gezegd dat de

Here Jezus nog steeds dezelfde is en dat wij daarom dezelfde wonderen mogen verwachten als toen Hij op aarde was. Toch is er geen mens die net als de Here Jezus over het water loopt. Er is niemand die naar de arme landen gaat en daar de hongerige menigte van brood voorziet via een wonderlijke vermenigvuldiging. Er is niemand die naar deze landen gaat en daar door middel van een wonder de bevolking van water voorziet. Er is niemand die de orkanen bedwingt en zorgt dat er geen rampen en overstromingen zijn. Er is niemand die dodelijk vergif drinkt in de bediening van zijn prediking, zoals Marcus 16:18 vertelt. Marcus 16:9-20 komt slechts in één oorspronkelijk handschrift voor. Het is waarschijnlijk niet van God gegeven. Dat betekent dat de opdracht om zieken de handen op te leggen op grond van deze tekst, niet gebruikt kan worden!

Gebedsgenezers kunnen zeggen, dat zieken niet genezen in de gemeenten, omdat er geen handoplegging plaats heeft. De tekst uit Marcus 16 kunnen wij niet gebruiken als opdracht, zo zagen wij net. Verder lezen wij slechts één keer in de Bijbel, dat Paulus iemand de handen oplegde, waarna de zieke genas (Handelingen 28:8). Wij lezen over de handoplegging bij ziekte maar één keer in de Bijbel. Alle andere keren als er genezing bij de bediening van de apostelen was, is er geen sprake van handoplegging! Handelingen 14:3 en 19:11 (in de NBG) vertellen dat er tekenen en wonderen geschieden door de handen van de apostelen. Dit betekent niet dat er genezingen door handoplegging geschieden, maar dat er allerlei tekenen plaats hadden 'door de bediening' van de apostelen. Het zegt niets over handoplegging!

Paulus schreef, dat lijden soms door God gebruikt wordt:

*„Aan u is de **genade geschonken** niet alleen in Christus te geloven, maar ook **omwille van Hem te lijden.**” (Filippenzen 1:29)*

„Want aan u is de **genade verleend**, voor Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook **voor Hem te lijden...**”

Het Griekse woord voor ‘lijden’ dat hier gebruikt wordt, is ‘paschoo’, wat kan betekenen dat je onder **verdrukking** lijdt, maar ook dat je onder **ziekte** lijdt. Lijdende mensen hebben vaak enorm veel kracht geput uit de woorden van Paulus, die zelf ook veel te lijden had. Hij schreef hierover:

„Om te verhinderen dat ik mezelf zou verheffen, werd mij een doorn in het vlees gestoken: ik word gekweld door een engel van satan. Ik heb de Heer driemaal gesmeekt mij van hem te bevrijden, maar Hij zei: ‘Je hebt niet meer dan mijn genade nodig, want kracht wordt zichtbaar in zwakheid.’ Dus laat ik mij veel liever voorstaan op mijn zwakheid, zodat de kracht van Christus in mij zichtbaar wordt.” (2 Corinthe 12:7-9)

„Daarom is mij, opdat ik mij niet te zeer zou verheffen, een doorn in het vlees gegeven, een engel des satans, om mij met vuisten te slaan, opdat ik mij niet te zeer zou verheffen. Driemaal heb ik de Here hierover gebeden, dat hij van mij zou aflaten. En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid. Zeer gaarne zal ik dus in zwakheden nog meer roemen, opdat de kracht van Christus over mij kome.”

Als zieke mensen en zij die op een andere manier lijden, mogen ervaren dat Gods genade in hun leven sterk aanwezig is en dat Zijn kracht in hun zwakheid openbaar wordt, dan kunnen deze mensen toch met vreugde verder leven. Natuurlijk willen zieke mensen graag genezen. We genezen echter niet allemaal; niet door middel van de artsen en niet door middel van een wonder. Je zou dan kunnen zeggen: deze mensen hebben geen baat bij de hulp van de artsen en van de gebedsgenezers. Zijn ze nu geestelijk mislukte mensen? Hebben zij te weinig geloof? Beslist niet. Als ze de Here Jezus in hun leven hebben, zijn ze toch bijzonder gezegende mensen.

Koning David

Het leven kan moeilijk zijn. Het kan leed, verdriet en pijn op ons pad brengen. Je kunt misschien wel liters tranen huilen. Je kunt je eenzaam en verlaten voelen. Maar dan komt ineens een prachtig woord uit de Bijbel om de hoek:

„...vang mijn tranen op in Uw kruik. Staat het niet alles in Uw boek?” (Psalm 56:9)

„Doe mijn tranen in uw kruik; zijn zij niet in uw boek?”

Dit zijn de woorden van David. Hij vraagt aan God of Hij zijn tranen wil bewaren. David vraagt aan God of Hij zijn verdriet niet wil vergeten. God heeft dit verzoek van David beslist niet naast Zich neergelegd. Hij heeft de registratie van Davids verdriet in de hemelse boekhouding opgeslagen. God zal het niet vergeten. Ook uw en mijn verdriet legt Hij niet naast Zich neer!

In het leven van de Here Jezus zien wij het zelfde. De Heer zei eens:

„Zie je deze vrouw? Ik ben in jouw huis te gast, en je hebt me geen water voor mijn voeten gegeven; maar zij heeft met haar tranen mijn voeten natgemaakt en ze met haar haar afgedroogd.” (Lucas 7:44)

„Ziet gij deze vrouw? Ik ben in uw huis gekomen; water voor mijn voeten hebt gij Mij niet gegeven, maar zij heeft met tranen mijn voeten nat gemaakt en ze met haar haren afgedroogd.”

De Heer ging niet achteloos aan haar tranen voorbij. Dat doet Hij ook niet bij u en mij.

De beroemde en bejubelde koning David, die ijverde voor de HEER, schreef in Psalm 31 zo aangrijpend over zijn verdriet. Hier volgt een gedeelte uit deze Psalm:

„In uw hand leg ik mijn leven, HEER, trouwe God, u verlost mij. Ik zal mij verblijden, juichen over uw trouw, want u ziet mijn ellende, u kent de nood van mijn ziel, u laat niet toe dat de vijand mij insluit, u geeft mijn voeten de ruimte.

Heb erbarmen, HEER, want ik verkeer in nood, mijn ogen zijn gezwollen van verdriet, mijn ziel en mijn lichaam verkwijnen, mijn leven verloopt in ellende, zuchtend slijt ik mijn dagen, door eigen schuld slinken mijn krachten, tot op mijn botten teer ik weg.

Bij allen die mij belagen wek ik de lachlust, bij mijn burens nog het meest. Wie mij kennen zijn verbijsterd, wie mij zien aankomen op straat wenden zich af en ontvluchten mij. Vergeten ben ik als een dode, weg uit het hart, afgedankt als gebroken aardewerk.

Maar ik vertrouw op u, HEER, ik zeg: U bent mijn God, in uw hand liggen mijn lot en mijn leven, bevrijd mij uit de greep van mijn vijanden en vervolgers.

Laat het licht van uw gelaat over mij schijnen, toon uw trouw en red uw dienaar.”

„In uw hand beveel ik mijn geest; Gij verlost mij, HERE, getrouwe God.

Ik wil juichen en mij verheugen over uw goedertierenheid, daar Gij acht hebt geslagen op mijn ellende, hebt geweten van de benauwdheden mijner ziel. Gij toch hebt mij aan de vijand niet prijsgegeven, Gij hebt mijn voeten in de ruimte doen staan.

Wees mij genadig, o HERE, want ik ben benauwd; van verdriet verkwijnt mijn oog, mijn ziel en mijn lichaam. Want mijn leven vergaat in kommer

*en mijn jaren in zuchten, mijn kracht struikelt door mijn ongerechtigheid,
en mijn gebeente verkwijnt.*

*Voor allen die mij benauwen, ben ik tot een smaad geworden, voor mijn
buren allermeeft, en voor mijn bekenden tot een schrik; wie mij op straat
zien, vluchten voor mij weg. Vergeten ben ik, uit het hart, als een dode; ik
ben geworden als gebroken vaatwerk.*

*Maar ik vertrouw op U, HERE, ik zeg: Gij zijt mijn God. Mijn tijden zijn
in uw hand, red mij uit de hand van mijn vijanden en vervolgers.*

*Doe uw aanschijn lichten over uw knecht, verlos mij door uw
goedertierenheid.”*

Als David zó op de Heer vertrouwde, zal Hij hem wel een gelukkig, gezond en heel lang leven gegeven hebben, denkt u niet? Uit de Psalmen en de geschiedenis van David weten we dat hij juist veel te lijden had; niet alleen van vijandige volken die hij moest bestrijden, maar zelfs van zijn eigen volksgenoten en van zijn eigen kinderen. En zijn gezondheid? Deze gezegende man werd niet ouder dan 70 jaar. Kennelijk moeten we de zegen van God meer zoeken in de nabijheid, hulp en troost van de Heer, dan in een heel lang en zeer gezond leven.

Uitzonderingen

Toen koning Hizkia ziek was en zou sterven, bad hij tot God om genezing. Hij kreeg genezing van God. De profeet Jesaja beschrijft dit als volgt:

„Omstreeks dezelfde tijd werd Hizkia dodelijk ziek. De profeet Jesaja, de zoon van Amos, kwam naar hem toe en zei: ‘Dit zegt de HEER: Maak je laatste wilsbeschikking op, want je sterft. Je zult niet meer beter worden.’ Hizkia draaide zijn gezicht naar de muur en bad tot de HEER: ‘HEER, ik smEEK u, neem toch in aanmerking dat

ik me altijd oprecht en met heel mijn hart naar uw wil heb gericht en steeds heb gedaan wat goed is in uw ogen.’ Daarbij stortte hij bittere tranen. Toen richtte de HEER zich opnieuw tot Jesaja: ‘Ga naar Hizkia toe en zeg tegen hem: “Dit zegt de HEER, de God van je voorvader David: Ik heb je gebed gehoord en je tranen gezien. Welnu, ik geef je nog vijftien jaar te leven, en ik zal jou en deze stad redden uit de handen van de koning van Assyrië. Ik zal deze stad beschermen.”’ (Jesaja 38:1-6)

In die dagen werd Hizkia ten dode toe ziek. Toen kwam de profeet Jesaja, de zoon van Amoz, tot hem en zeide tot hem: Zo zegt de HERE: tref beschikkingen voor uw huis, want gij zult sterven en niet herstellen. Toen keerde Hizkia zijn gelaat naar de wand en bad tot de HERE en zeide: Ach, HERE, gedenk toch, dat ik voor uw aangezicht in trouw en met een volkomen toegewijd hart gewandeld heb en gedaan heb wat goed is in uw ogen. En Hizkia weende luid. Toen kwam het woord des HEREN tot Jesaja: Ga en zeg tot Hizkia: zo zegt de HERE, de God van uw vader David: Ik heb uw gebed gehoord, Ik heb uw tranen gezien; zie, Ik zal aan uw levensdagen vijftien jaar toevoegen, en Ik zal u en deze stad uit de macht van de koning van Assur redden en deze stad beschutten.

De bevelhebbers van het Aramese leger, Naäman, leed aan huidvraat (NBV) of melaatsheid (NBG). Zijn leger had een Israëliisch meisje als slavin geroofd en zij diende bij de vrouw van Naäman. Dit meisje zei tegen haar meesteres:

‘Ach, kon mijn meester maar eens naar de profeet in Samaria gaan, die zou hem wel genezen.’ (2 Koningen 5:3)

Och, was mijn heer maar bij de profeet in Samaria, dan zou deze hem wel van zijn melaatsheid verlossen.

De profeet Elisa zei hem dat hij zich zevenmaal in de Jordaan moest onderdompelen, dan zou zijn huid gezond worden. Naäman was diep beledigd omdat de profeet niet eens de moeite had genomen om naar de deur te komen. Hij wilde kwaad naar huis terugrijden, maar zijn dienaren haalden hem over om toch in

de Jordaan af te dalen.

Hierop daalde Naäman af naar de Jordaan en dompelde zich daar zevenmaal onder, zoals de godsmann had gezegd. Zijn huid werd weer gezond, zo gaaf als de huid van een kind, en hij was weer rein.
(2 koningen 5:14)

Dus daalde hij af en dompelde zich zevenmaal onder in de Jordaan, naar het woord van de man Gods; en zijn lichaam werd weer gezond als het lichaam van een kleine jongen, en hij was rein.

Dit zijn de enige keren in de Bijbel dat we lezen dat iemand ziek was en door een wonder van God werd genezen – met uitzondering natuurlijk van de wonderen die de Here Jezus deed en die de apostelen deden.

De Bijbel vertelt ons niet van begin tot eind allerlei verhalen over goddelijke genezingen. De Bijbel vertelt ons van lijden, leed en verdriet, van ziekte en dood, van teleurstelling en pijn. De Bijbel vertelt ons ook hoeveel van deze lijdende mensen hun kracht vonden bij God en in de overwinning konden staan en leven!

Soms lezen wij dat er een reden was waarom iemand moest lijden, zoals wij zien bij Job. Soms wordt er helemaal niet geschreven over een oorzaak. Het feit wordt gemeld en het verdriet wordt getoond. God is immers niet onze mindere, die verplicht is om ons steeds tekst en uitleg te geven van Zijn handelen met ons. Wij moeten gewoon dicht bij Hem blijven. Paulus gaf eens zijn getuigenis over al het lijden dat hij moest meemaken, weliswaar gaat het niet over ziekten, maar het was wel verschrikkelijk:

„Tot op de dag van vandaag lijden we honger en dorst, hebben we nauwelijks kleren, worden we mishandeld, zijn we dakloos, zwoegen we voor ons eigen brood. Worden we bespot, dan zegenen we; worden we vervolgd, dan verdragen we het; worden we beledigd,

dan antwoorden we vriendelijk. Tot op dit ogenblik zijn wij het uitschot van de wereld, het uitvaagsel van de mensheid.” (1 Corinthe 4:11-13)

Tot op dit ogenblik verduren wij honger, dorst, naaktheid, vuistslagen en een zwervend leven; wij verrichten zware handenarbeid; worden wij gescholden, wij zegenen; worden wij vervolgd, wij verdragen; worden wij gelasterd, wij blijven vriendelijk; wij zijn als het uitvaagsel der wereld geworden, als aller voetveeg, tot op dit ogenblik toe.

Paulus kende de God die wonderen kan verrichten. Hij kende Hem als zijn hemelse Vader. Toch wist Paulus dat hij zelfs in de dienst van God ‘de weg van het lijden’ moest gaan. Hij had honger, maar God gaf geen brood uit de hemel. Hij leed dorst, maar God gaf geen water uit een rots. Terwijl hij wist dat de kleren van de Israëlieten tijdens de woestijnreis niet versleten, deed God dit wonder niet voor hem. Paulus wist, dat wat God eens voor anderen gedaan had, niet betekende, dat God dit nu ook voor hem moest doen. Paulus wist dat God dezelfde was die Hij vroeger was. Paulus wist ook wat dit wel en wat dit niet betekende.

In de hele wereld lijden christenen. Juist de christenen worden het meest vervolgd op aarde. Zij weten dat God eens Daniël beschermde tegen de leeuwen en tegen het vuur. Zij zien echter dat zij die bescherming niet krijgen. Zij weten dat God eens Petrus door een engel uit de gevangenis haalde en hem redde van de dood. Voor hen komen er echter geen engelen. Velen worden gemarteld en gedood. Hadden zij te weinig geloof? Was het hun eigen schuld dat God geen wonder voor hen deed?

God bevrijdde Petrus uit de gevangenis door middel van een engel. Diezelfde God bevrijdde echter Zijn grote dienstknecht Johannes de Doper niet uit de klauwen van Herodes. Johannes werd gedood en God verhinderde dit niet. Diezelfde God bevrijdde echter ook niet Zijn grote dienstknecht Jacobus uit de gevangenis, maar liet

ook hem ter dood brengen.

„Omstreeks die tijd nam koning Herodes enkele leden van de gemeente gevangen en mishandelde hen. Jakobus, de broer van Johannes, liet hij met het zwaard ter dood brengen.” (Handelingen 12:1,2)

En omstreeks die tijd sloeg koning Herodes de hand aan sommigen van de gemeente om hun kwaad te doen. En hij liet Jakobus, de broeder van Johannes, ter dood brengen met het zwaard;

En wij klagen omdat God niet genoeg voor ons zou doen en ons niet op onze wenken zou bedienen? Wij klagen omdat we geen leven van rijkdom, voorspoed, welvaart en goede gezondheid hebben? Wij geloofden de zogenaamde ‘welvaartspredikers’ en nemen het God nu kwalijk dat Hij ons niet een grote welvaart geschonken heeft? Weten wij dan helemaal niet meer, dat wij in een doordezonde verloren wereld leven en dat onze echte ‘welvaart’ pas in de hemelse heerlijkheid komt?

De man die wist wat het betekende om te moeten lijden, Paulus, schreef eens:

„Daarom verzaken wij onze plicht niet. Ook al gaat ons uiterlijke bestaan verloren, ons innerlijke bestaan wordt van dag tot dag vernieuwd. De geringe last die we tijdelijk te dragen hebben, brengt ons een eeuwige luister, die alles omvat en alles overtreft. Wij richten ons niet op de zichtbare dingen maar op de onzichtbare, want de zichtbare dingen zijn tijdelijk, de onzichtbare eeuwig.

Wij weten dat wanneer onze aardse tent, het lichaam waarin wij wonen, wordt afgebroken, we van God een woning krijgen: een eeuwige, niet door mensenhanden gemaakte woning in de hemel. Wij zuchten in onze aardse tent en zouden willen dat onze hemelse woning er nu al over wordt aangetrokken. We zijn er echter zeker

van dat we ook ontkleed niet naakt zullen zijn. Zolang we in onze aardse tent verblijven zuchten we onder een zware last, omdat we niet willen dat deze kleding wordt uitgetrokken; we willen dat er nieuwe over wordt aangetrokken, zodat het sterfelijke door het leven wordt verslonden. Hiervoor heeft God zelf ons gereedgemaakt, door ons de Geest als onderpand te geven. Dus wij blijven altijd vol goede moed, ook al weten we dat zolang dit lichaam onze woning is, we ver van de Heer wonen. We leven in vertrouwen op God; wat komen gaat is nog niet zichtbaar. We blijven vol goede moed, ook al zouden we ons lichaam liever verlaten om onze intrek bij de Heer te nemen. Daarom ook stellen wij er een eer in te doen wat God wil, zowel in dit bestaan als in ons bestaan bij hem.” (2 Corinthe 4:16-5:9)

Daarom verliezen wij de moed niet, maar al vervalt ook onze uiterlijke mens, nochtans wordt de innerlijke van dag tot dag vernieuwd. 17 Want de lichte last der verdrukking van een ogenblik bewerkt voor ons een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid, 18 daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare; want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig.

Want wij weten, dat, indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis. Want hierom zuchten wij: wij haken ernaar met onze woonstede uit de hemel overkleed te worden, als wij maar bekleed, en niet naakt, zullen bevonden worden. Want wij, die nog in een tent wonen, zuchten bezwaard, omdat wij niet ontkleed, doch overkleed willen worden, opdat het sterfelijke door het leven worde verslonden. God is het, die ons juist dáártoe bereid heeft en die ons de Geest tot onderpand gegeven heeft.

Daarom zijn wij te allen tijde vol goede moed, ook al weten wij, dat wij, zolang wij in het lichaam ons verblijf hebben, ver van de Here in den vreemde zijn – want wij wandelen in geloof, niet in aanschouwen – maar wij zijn vol goede moed en wij begeren te meer ons verblijf in het lichaam te verlaten en bij de Here onze intrek te nemen. Daarom stellen wij er een eer in, hetzij thuis, hetzij in den vreemde, Hem welgevallig te zijn. Want

wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat een ieder wegdrage wat hij in zijn lichaam verricht heeft, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.

Een gezond lichaam is niet het allerbelangrijkste in ons leven. Een gezond gemaakte ziel is het meest belangrijke. Je hart moet gereinigd zijn van de zonde. Je moet de Here Jezus aanvaard hebben als de Redder van je leven. Hebt u dat? Dan hebt u een gereinigd en ‘genezen’ ziel!

Bent u ook ziek?

Misschien bent u zelf ziek en had u gehoopt, dat u in dit boek verteld zou worden, dat u recht hebt op genezing door God, omdat God dit beloofd zou hebben. Misschien bent u enigszins teleurgesteld. Misschien vindt u het leven moeilijk. Misschien is er veel waarin u teleurgesteld bent. Misschien bent u naar genezingskomsten geweest en had u gehoopt dat u daar genezen zou worden. Misschien... Er kan zo veel zijn waardoor u verdriet hebt. U kunt zelfs het gevaar lopen, dat u God verwijten gaat maken. Doe dat nooit! God is niet uw mindere, die u ter verantwoording kunt roepen.

God zegt: „*Mijn plannen zijn niet jullie plannen, en jullie wegen zijn niet mijn wegen – spreekt de HEER. Want zo hoog als de hemel is boven de aarde, zo ver gaan mijn wegen jullie wegen te boven, en mijn plannen jullie plannen.*” (Jesaja 55:8,9)

Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet mijn wegen, luidt het woord des HEREN. Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten dan uw gedachten.

Paulus schreef: „*Met een beroep op de genade die mij geschonken is, zeg ik u allen dat u zichzelf niet hoger moet aanslaan dan u kunt*

verantwoorden, maar verstandig over uzelf moet denken. Denk overeenkomstig het geloof, dat is de maatstaf die God u heeft gegeven.” (Romeinen 12:3)

Want krachtens de genade, die mij geschonken is, zeg ik een ieder onder u: koestert geen gedachten, hoger dan u voegen, maar gedachten tot bedachtzaamheid, naar de mate van het geloof, dat God elkeen in het bijzonder heeft toebedeeld.

Laten wij ons daaraan houden!

Soms zegt een lied of gedicht meer dan honderd preken en Bijbelse studies. Soms kan zo'n lied of gedicht precies onder woorden brengen waar je mee zit. Maar ook: hoe je verder kunt en hoe je verder moet. Daarom geven wij hierna een paar gedichten/liederen. Wij hopen dat u zich erin kunt herkennen en dat ze u tot troost zullen zijn.

Als een Vriend wil God je dragen

Als je eenzaam bent of in 't duister,
denk dan aan God en roep Hem aan.

Als geen mens je kent
en niemand luistert,
zelfs als je fluistert,
zal Hij je stem verstaan.

Als een Vriend wil God je dragen,
alle dagen – Hij zal er zijn.
Als een ster in donk're nachten,
zal Hij wachten – Hij zal er zijn.
Wees niet bang voor de stilte om je heen.
Wees niet bang, Hij laat je nooit alleen.
Als een Vriend wil God je dragen,
alle dagen – Hij zal er zijn.

Drukt de hele wereld op je schouders
en spoken zorgen door je hoofd.
Er is Iemand, die je kunt vertrouwen,
die van je houdt en die echt in jou gelooft.

Als een Vriend wil God je dragen,
alle dagen – Hij zal er zijn.
Als een ster in donk're nachten,
zal Hij wachten – Hij zal er zijn.

Na dezen zal ik het verstaan

Eens zal 'k verstaan: 'Gods plan met mij',
wanneer 'k zal staan aan Jezus' zij.
Dan zal mijn ziel „'t waarom” verstaan
van menig stil vergoten traan.

Eens zal 'k de oorzaak gans verstaan
van 't grievend leed, mij aangedaan.
Dan kniel 'k aanbiddend aan Zijn voet,
want 'k zal dan zien: „Gods wil was goed.”

Eens zal 'k begrijpen, dat de smart
moest louteren mijn zondig hart.
Dan kus 'k de hand, die wonden heelt,
mij vormen wilde naar Gods beeld.

Nu rust ik aan des kruises voet.
Ik weet: „Mijn Heer maakt alles goed.”
Al zie 'k niet iedere beê vervuld,
't „waarom” wordt boven mij onthuld.

Na dezen zal ik het verstaan,
wanneer 'k de poort zal binnengaan.

Daar leg ik neer: mijn pelgrimsstaf,
en God wist dan de tranen af!

[Inhoudsopgave](#)

Tekstverwijzingen

Exodus 15:25-26

Exodus 15:26

Exodus 16:35

Exodus 17:6

Exodus 21:18-19

Exodus 21:19

Numeri 20:8

Deuteronomium 7:12-15

Deuteronomium 8:3

Deuteronomium 8:15

Deuteronomium 28:58-68

Deuteronomm 29:4 NBV = 29:5 NBG

Jozua 5:12

Psalm 31

Psalm 56:9

Spreuken 3:7-8

Jesaja 1:3-6

Jesaja 1:6

Jesaja 21:3-4

Jesaja 43:8

Jesaja 53

Jesaja 53

Jesaja 53

Jesaja 53:4

Jesaja 53:10

Jesaja 53:4

Jesaja 56:10

Jeremia 30:12,13

Mattheüs 1:21

Mattheüs 8:16,17

Mattheüs 8:16,17

Mattheüs 9:13

Mattheüs 10:5-8

Mattheüs 10:41

Mattheüs 13:17

Mattheüs 15:24

Mattheüs 15:21-24

Mattheüs 15:21-28

Mattheüs 23:29

Marcus 6:13

Lucas 7:44

Lucas 10:34

Johannes 4:14

Johannes 6:51

Johannes 14:12

Handelingen 2:16-17

Handelingen 2:43

Handelingen 6:8

Handelingen 14:3

Handelingen 15:12

Romeinen 15:19

1 Corinthe 10:4

1 Corinthe 11:29,30

2 Corinthe 8:9

2 Corinthe 12:7-9

2 Corinthe 12:12

Galaten 4:13

Philippenzen 1:29

Philippenzen 3:20,21

Colossenzen 2:18

2 Timotheüs 4:20

Jacobus 2:5

Jacobus 5:14-16

1 Petrus 1:10-12

1 Petrus 2:24

1 Petrus 2:24

Openbaring 2:17

Jezus Sirach 38:1-9)

Andere boeken en brochures van ds. H.G. Koekkoek

Gedrukte boeken

- 978 90 70700 44 7 — Mohammed, de islam, de Koran en de Bijbel
- 978 90 70700 31 x — Profetie en Vervulling
- 978 90 70700 46 1 — Jona en Nineve
- 978 90 70700 21 2 — Echtscheiding en Hertrouwen
- 978 90 70700 41 6 — Man en Vrouw of Broer en Zus?
- 978 90 70700 52 2 — Het Hooglied van God en Israël
- 978 90 70700 55 3 — Genezing door het Kruis?
- 978 90 70700 38 7 — De engelen van God
- 978 90 70700 57 7 — Moeten christenen de sabbat houden?
- 978 90 70700 32 8 — Was Jezus de Joodse Messias?
- 978 90 70700 48 5 — De verborgen Messias
- 978 90 70700 43 0 — De Heilige Geest en een bijzonder leven
- 978 90 70700 39 5 — Profetie en Toekomst deel 1
- 978 90 70700 40 9 — Profetie en Toekomst deel 2
- 978 90 70700 17 4 — De geheimen van de offers
- 978 90 70700 20 4 — Mozes en Farao: Met Plagen Geslagen
- 978 90 70700 29 8 — Jeruzalem waar Jezus was
- 978 90 70700 30 1 — Steden waar Jezus was
- 978 90 70700 18 2 — Het Huwelijk in de Bijbel
- 978 90 70700 24 7 — De Hemel en de Hel
- 978 90 70700 28 x — De Zegen – Wat is dat?
- 978 90 70700 25 5 — De Bijbel en de Doop
- 978 90 70700 26 3 — Het Avondmaal
- 978 90 70700 27 1 — Reuzen op aarde
- 978 90 70700 37 9 — Abortus, Euthanasie en suïcide
- 978 90 70700 35 2 — Homoseksualiteit en de Bijbel
- 978 90 70700 23 9 — Orgaandonatie, de Bijbel en ik

- 978 90 70700 33 6 — Effectieve Evangelisatie
978 90 70700 48 5 — De verborgen Messias
978 90 70700 62 1 — Boos op God als je gebed niet wordt
verhoord?
978 90 70700 65 2 — Het koninkrijk der hemelen en het
koninkrijk van God

e-Books

- 978 90 70700 51 5 — Mohammed, de islam, de Koran en de Bijbel
*
978 90 70700 54 6 — Profetie en Vervulling *
978 90 70700 49 2 — Jona en Nineve *
978 90 70700 50 8 — Echtscheiding en Hertrouwen *
978 90 70700 59 1 — Man en Vrouw of Broer en Zus? *
978 90 70700 53 9 — Het Hooglied van God en Israël *
978 90 70700 66 9 — Genezing door het Kruis? *
978 90 70700 58 4 — De engelen van God *
978 90 70700 60 7 — Moeten christenen de sabbat houden? *
978 90 70700 61 4 — Jeruzalem waar Jezus was *
978 90 70700 64 5 — De Heilige Geest en een bijzonder leven *
978 90 70700 63 8 — Boos op God als je gebed niet wordt
verhoord? *

* Zie [Het Licht des Levens](#).

e-mail: [ds. Koekkoek](#)

Als u geheel gratis een catalogus van al onze uitgaven wilt ontvangen, neem dan contact op met het adres hieronder. Hier kunt u ook het door ons uitgegeven tweemaandelijks blad met leerzame en interessante Bijbelse onderwerpen, geschreven door ds. H.G. Koekkoek, verkrijgen. Het wordt u geheel gratis toegezonden.

Stichting Het Licht des Levens
Dr. Lovinklaan 3
2405 CM Alphen aan den Rijn

tel.: 0172 – 47 58 60

www.hetlichtdeslevens.nl

e-mail: ds.koekkoek@hetlichtdeslevens.nl